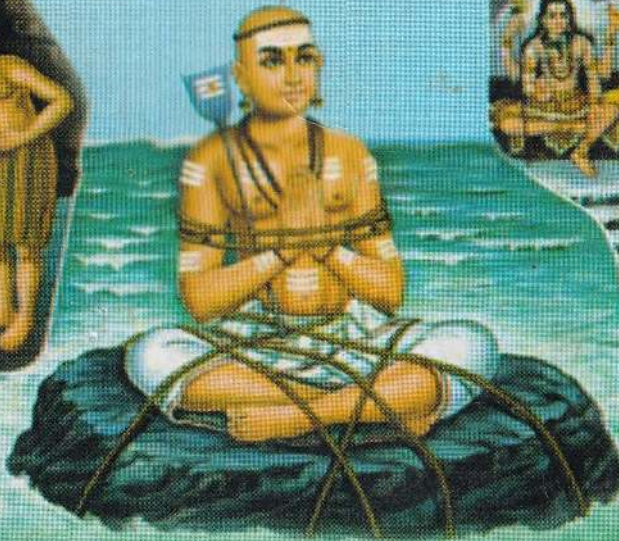

சிவமாமம்

அப்பர் அருளமுதம்

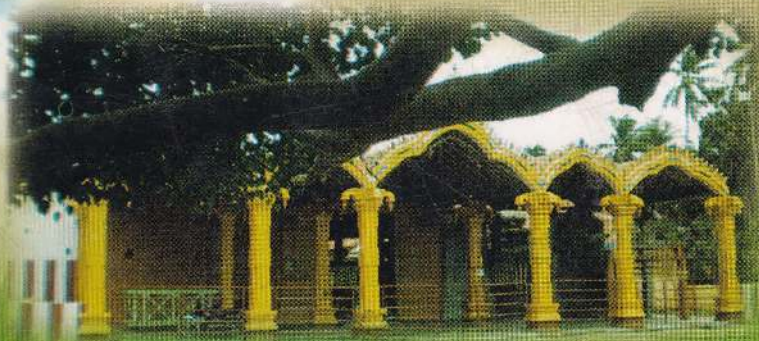

மூலத்து இராமலக்ஷ்மீ என்னவழங்கும் ஸங்குதீவு பாணாவீடை
சீவன் தேவஸ்தானம் சீவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் மூர்த்திக்கப்பட்ட

தருநாவுக்கரசு நாயனார் குரு நுகை

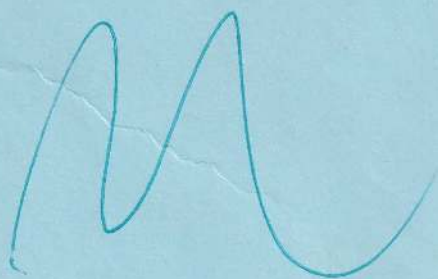
நூற்றாண்டு விழா மலர்

1912 - 2012

298
239
527

237
280
517

உ
சிவமயம்

அப்பர் அருளமுதம்

சி.ந.தண்டாயுதபாணி
சமாதான நீதவான்
(அலில் இலங்கை)
03/12/வகி/கமு/540
இராமனாதபுரம்,
கிளிநொச்சி.

அன்னம்	பாலிக்குந் தில்லைச்	சிறு நம்பலம்
பொன்னம்	பாலிக்கு மேலுமிப்	பூமிசை
வன்னம்	பாலிக்கு மாறுகண்	டின்புற
இவன்னம்	பாலிக்கு மோ இப்	பிறவியே.

ஈழத்து இராமேஸ்வரம்
'பங்குருத்வ பாணாவிடைச்சிவன் தேவஸ்தானம்
என்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுரை
நூற்றாண்டுமலர்

1912 - 2012

நூற்றாண்டு மலர்க்குழுவனர்

தலைவர்

திரு. S.K. சண்முகலிங்கம் J.P,
அதிபர்

செயலாளர்

திரு. ந. கிராசதுரை
ஓய்வுநிலை அதிபர்

பொருளாளர்

திரு. ந. கோணேஸ்வரன் (சிவா)
வர்த்தகர்

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

திரு. வ்யான். வைரமுத்து

திரு. க. குலசேகரம்

திரு. இ. குகநாதன்

திரு. சோ. மணிவண்ணன்

திரு. வ்யா. மதியாபரணம்

திரு. சு. சண்முகநாதன் (சுவிஸ்)

திரு. செ. ஜெகதீஸ்வரன்

முன்னாள் ஆலய பிரதம சிவாச்சாரியார்
அமரர் முத்துச்சாமி ஐயர் இராமச்சந்திர ஐயர்

முன்னாள் ஆலய மகோற்சவகுரு
அமரர் சிவசூரி. வை.மு. பரமசாமிக்குருக்கள்

மலரின் உள்ளே.....

வாழ்த்தியல்

03 - 28

கட்டுரையியல்

29 - 79

பதிகவியல்

80 - 91

மலர் குழுவின் உள்ளத்தில் இருந்து

பாணாவிலை சிவன் புங்குதீவு கிராமத்தில் இருக்கின்ற ஆலயங்களில் காலத்தால் முன்பு உருவாக்கப்பட்ட ஆலயம் எனக் கூற முடிகின்றது. இதற்கான வரலாற்றை மலர்க்குழுவின் செயலாளர் ந. இராசதுரை அவர்கள் முழுமையாக எழுதியுள்ளார். அத்துடன் இவ் ஆலயத்திற்கு மகிமை சேர்த்து தந்தவர் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் ஆவார். அவர் காட்டிய நெறியில் இவ்வாலயத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுரை 1912ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் மிகவும் சிறப்பாக உள்நாட்டு, வெளிநாட்டில் வாழ்கின்ற அனைத்து உள்ளங்களினி் ஆதரவுடன் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இக்குருபுரை தினத்தை நூறு வருடங்களாக இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றுவருவதை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் அதனை ஆரம்பித்து வைத்தவரை நினைவு கூருவதையும் அடிப்படையாக வைத்து, ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினர் நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் ஆராய்ந்து இவ்வருடம் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுரையின் நூற்றாண்டு தினத்தை வெகு சிறப்பாகச் செய்து அதற்கான “அப்பர் அருளமுதம்” என்கின்ற நூலையும் வெளியிடவேண்டும் எனவும், அத்துடன் இவ் ஆலயத்திற்கு உழைத்த முக்கிய தொண்டர்களை கௌரவிக் வேண்டும் எனவும் தீர்மானித்தனர்.

அத்துடன் அதற்கான மலர்க்குழு சபையை திரு. எஸ்.கே. சண்முகலிங்கம் ஜே.பி அவர்களின் தலையில் அமைத்தனர். அப்பொழுது இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கான நிதியை எவ்வாறு சேகரிப்பது என சிந்தனை செய்யும் போது மலர்க்குழுப் பொருளாளர் திரு. ந. கோணேஸ்வரன் அவர்கள் இதற்கான நிதியை வெளிநாட்டில் வாழ்கின்ற எமது கிராமத்து அப்பர் ஒருவரிடம் தொடர்பு கொண்டு கேட்ட போது தானே அதற்கான முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதாக ஊர்தீவு கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. சு. சண்முகநாதன் அவர்கள் முன் வந்தமைக்கு மலர்க்குழுவினர் என்றும் நன்றி உடையவராக உள்ளனர். இத்துடன் தற்போது ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையுடன் இணைந்து புங்குதீவுக் கிராமத்தில் நிதி சேகரித்துத் தருபவர் திரு. த. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களையும் கொழும்பு, வவுனியா, கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களில் நிதி சேகரிக்கும் பொழுதும் அனைத்து இடங்களுக்குச் செல்லும் போதும் எமக்கு வழிகாட்டியாகவும் பாதுகாப்பாகவும் கூட்டிச்செல்பவர் திரு.சி. சுந்தரலிங்கம்(S.P) அவர்களே இதே போன்று சுவின் நகரத்தில் வருடா வருடம் நிதிசேகரித்து அனுப்பும் நா. ஜெயக்குமார் (பாபு) அவர்களுக்கும் நன்றி உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். “அப்பர் அருளமுதம்” என்ற நூலை மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஆலயத்தின் வளர்ச்சி, சமய நம்பிக்கை, சிவக்கன்று மருதப்பு

சுவாமிகளின் வரலாறு, அவருடைய சமாதிக் கோவில் அதன் மூலம் எமது கிராமத்துக்குக் கிடைக்கின்ற ஒளி, அப்பர் சுவாமியின் திருத்தொண்டு என்பவற்றையும் மக்கள் அறிய முடிகின்றது. இவ் மலரில் ஆசிச்செய்தி, வாழ்த்துரைகள், ஆலயம், சிவகன்று மருதப்பு அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, திருநாவுக்கரசு நாயனார் சம்மந்தமான கட்டுரைகள், ஆலயக் கொடிக்கவி, ஊஞ்சற்பாட்டு எட்டுத்திண்கில் பாடப்படும் தேவாரம் என்பன அடங்கியுள்ளன. இந்நூலின் மலர்ச்சி உறுதுணை புரிந்தோர் அனைவருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியை உரித்தாக்குகின்றோம். அத்துடன் பர்வத பத்தினி இராமலிங்கேஸ்வர பெருமானின் அருளாசி கிடைக்க வாழ்த்துகின்றோம்.

வாழ்க வளமுடன்

மலர்க்குழவினர்

வாழ்த்தியல்

உ
சிவமயம்
குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
ஸ்தாபகர் :- ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

முதலாவது குருமஹா சந்நிதானம்

ஆதீன குரு முதல்வர்:- ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்
இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்

ஸ்தாபிதம் : 1966

021 222 2870

பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

அருளாச்செய்த்

சிவனேயச் செல்வர்களுக்கு:-

புங்குநீவு பாணாவிடை பதியில் எழுந்தருளி இருந்து அருளாட்சி புரியும் இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருளால் நூறு ஆண்டுகள் பணிசெய்து தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் அன்னதான சபையினரை வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இறை இன்பத்தின் மேலான வழிபாட்டை நமக்கு உணர்த்தும் வகையில், இவ்வாலயத்து இறைவன் தானாகவே தோன்றி காட்சி தருவது நாம் செய்த புண்ணியப் பேறாகும். இவ்வாலயத்தின் வருடாந்தத் திருவிழா அடியவர்களுக்கு எல்லாம் பெருமை சேர்த்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய குருபூசை தினமான சித்திரைச் சதயம் இவ்வாலய விழா நடைபெறுவது தனித்துவமான பெருமைக்குரியது. தொண்டினால் உயர்ந்த சுவாமிகள் நாவினால் இறைவனைப் பாடி நாவுக்கரசர் எனப் பெயர் பெற்றவர். இவருடைய பெயரினால் மடம் அமைத்து அன்னதானப் பணியை நூறு வருடங்கள் சிறப்புற நாடத்திய அனைத்து அன்புள்ளங்களையும் வாழ்த்தி பாராட்டுகின்றோம். தானங்களைச் சிறப்புச் செய்யும் அன்னதானப்பணி இன்னும் பல ஆண்டுகள் கண்ணினால் அவர் விழாவைக்கண்டு வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப ஒன்பு”

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபுஷணி அம்மன் ஆலய ஆதீன பிரதம
சிவாசாரியார் அவர்கள் வழங்கிய
ஆசீயுரை

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்குகின்றதும், கொடை வள்ளல்மார்களும், சிவானுபுதிச் செல்வர்களும் வாழுகின்ற ஸ்வர்ணபுரி என்று அழைக்கப்படுகின்ற புங்குடீவு கிராமத்தில் பாணாவிடை என்னும் திவ்ய ஷேஷத்திரத்தில் உறைகின்ற பாணாவிடை சிவனுடைய வருடாந்த மஹோற்சவத்தில் பெருமானைத் தரிசிக்கவரும் அடியவர்களின் பசிப்பிணியைப் போக்க சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை தினத்தில் அன்னதானப் பணியானது தர்மகர்த்தா சபையினராலும் ஊரடியவர்களாலும் சிரமேற்கொண்டு செய்யப்படும் மகேஸ்வர பூசை இவ்வருடம் நூற்றாண்டு விழாவை கொண்டாடுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இப்புவலகில் ஜீவராசிகள் உள்ளவரையும் அன்னதானப்பணியானது குறைவில்லாமல் சிறப்பாக நடைபெற ஆசி கூறி அமைகிறேன்.

ஐமஸ்ஜ

“தென்னாடுடைய சீவனை போற்றி”

ஸாகித்ய சிரோமணி, வித்யாகல்பநிதி
சிவஸ்ரீ வை.மு.ப. முத்துக்குமாரசுவாமி சிவாச்சாரியார்

Dr.Aru. Thirumurugan, B.A. Dip.in.Ed.

Vice principal,
Skandavarodaya College,
Chunnakam, Srilanka.

உ
சிவமயம்
அன்பே சிவம்

கலாநிதி செஞ்சொற் செல்வர்

ஆறு. திருமுருகன்
28,கையிலாச பிள்ளையார் வீதி,
நல்லூர், யர்ப்பாணம்.

செஞ்சொற்செல்வரின் வாழ்த்துரை

புனிதம் நிறைந்த தெய்வீகத் திருவூர் புங்குருதீவு பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், பாவலர்கள், பக்திமான்கள், அணிசெய்த செல்லத்திருவூரை அறியாதவர்கள் இல்லை. அத்திருப்பதியில் பாணாவிடை சிவன்கோயிலின் பெருமை தனித்துவமானது. திருக்கோயில் கூழலில் தவஞான வாழ்வு வாழ்ந்த அனுபூதிச்செல்வர் “ஞானக்கண்டு”மருதப்பு சுவாமிகளின் சிறப்புக் குறித்து வாழ்த்துவதில் ஆனந்தமடைகின்றேன். குருவருளால் திருவருளை வளர்க்கும் தெய்வீகத் தொண்டை இம்மண்ணில் ஏற்படுத்திய மகான் இவர். 1912ம் ஆண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் குருபூசையை ஆரம்பித்து புங்குருதீவில் தெய்வீகம் பரப்பிய இவரது வாழ்வின் மேன்மையைப் பல சிறப்புக்களை ஆன்மீக நெறி நிற்கச் செய்தது. இம்மகான் குருபூசை ஆரம்பித்து 100 ஆண்டுகள் நிறைவுபெறுவது குறித்து நன்றியோடு விழா எடுத்து சிறப்பிப்பது பாராட்டுக்குரியது. புங்குருதீவு மண்ணில் இத்தகைய மகான்கள் தவவாழ்வு வாழ்ந்து அக்கிராமம் பல்வேறு சிறப்புக்களைச் சந்தித்தது. என்னைப் போன்ற பலரை உருவாக்கிய நல்லாசிரிய தீபங்கள் இக்கிராமத்தில் பிறந்தனர். அறிஞர் சிவராமலிங்கபிள்ளை, வித்துவான் ஆறுமுகம் போன்ற என்னினிய ஆசான்கள் தந்த தெய்வீகத் தமிழ் எம்மை வாழ வைப்பதை உணர்கிறோம். இதற்கெல்லாம் மூலமாக வாழ்ந்த சிவக்கண்டு சுவாமிகள் போன்றோர் நின்ற நல்வழி காட்டல் மறக்க முடியாது. உழவாரத் தொண்டனாக வாழ்ந்த அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட குருபூசை பல பேரை இக்கிராமத்தில் ஆற்றுப்படுத்திய உண்மை இன்று பேசப்படுகின்றது. சுவாமிகளின் திருநாமம் பூவுலகம் உள்ளவரை நிலைக்கும். அவர் தொண்டை ஞாபகம் கூறும் விழாக்குமுவினர் என்றிக்குரியவர்கள். மேலும் மேலும் திருவருள் சிறக்க பிரார்த்தித்து வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

“யாவர்க்குமாம் இன்னுழைதானே”

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்

தலைவர் ,
ஸ்ரீதுர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம்.

සාපනය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA

ஆச்சீசசய்த்

புங்குதீவு பாணாவிடைச் சிவன் ஆலயத்தில் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை தினம் நூறாவது ஆண்டாக கொண்டாடப்படுவதையிட்டு வெளியிடப்படவிருக்கும் மலருக்கு ஆச்சீசசய்தி வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் 1912ம் ஆண்டு மக்களிடம் பிடியரிசி பெற்றதன் மூலம் ஆரம்பித்து வைத்த குருபுசைத் தினம் இன்று ஊர் மக்களாலும் வெளிநாட்டு அன்பர்களாலும் தொடர்ந்து கொண்டாடப்பட்டு வருவது புங்குதீவு வாழ் மக்கள் இறைபணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வரும் வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வாழ்ந்து காட்டிய சரியை நெறியைப் பின்பற்றி, தமது வாழ்வை அமைத்து துறவறம் மேற்கொண்டு சமாதியடைந்த அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் எந்த நோக்கத்தோடு இக்குருபுசை தினத்தை ஆரம்பித்தாரோ அந்த நோக்கம் இனிதே நிறைவேறி வருவது சைவப் பெருமக்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

இப்பணி மேலும் மேலும் வளர இப்பணிக்கு உதவும் ஆன்மீக அன்பர்களுக்கு பர்வதபத்தினி அம்பாள் சமேத இராமலிங்கேஸ்வரர் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அருள வேண்டுமென பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

பேராசிரியர் வசந்தி அராசாத்தினம்
துணைவேந்தர்

வாழ்த்துச்செய்தி

புங்குதீவு பாணாவிடைச் சிவன் கோவிலில் அமரர் மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டு நூறாவது ஆண்டு தினமாக கொண்டாடப்படவிருக்கும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசைதின விழாவுக்கு வெளியிடப்படவிருக்கும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

புங்குதீவு பழமையானதும், பெருமை மிக்கதமான கோவில்களில் மிகவும் சிறப்புமிக்கதாக இவ்வாலயம் விளங்குகின்றது. இங்கு நடைபெறும் குருபுசை தினத்தில் ஏராளமாக பக்தர்கள் கலந்து சிறப்பிப்பதையும், ஒன்றாக இருந்து அன்னம் புசிப்பதையும் மீட்டுப் பார்க்கின்றேன். அமரர் மருதப்பு சுவாமிகள் பிடியரிசி மூலம் 1912ம் ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட ஆன்மீகப் பெறுமானம் மிக்க குருபுசை தினம் தொடர்ந்தும் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவது ஆன்மீக மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். மக்கள் இடம்பெயர்வின் பின்னர் மிகவும் குடியேறி வருகின்ற இவ்வேளையில் சமய நிறுவனங்கள் சமயப் பணியுடன், சமூகப் பணிகளையும் முன்னெடுத்துச்செல்ல வேண்டிய காலகட்டம் இதுவாகும். அந்த வகையில் இவ்வாலயம் சமய, சமூகப்பணி இரண்டிலும் கவனம் செலுத்துவது சிறப்பு அம்சமாகும்.

இப்பணி மேன்மேலும் சிறப்படைய மக்களின் ஆன்மீகப் பணி தொடரவும் வேண்டுகோளை வாழ்த்தி அனைவருக்கும் பர்வதவர்த்தனி அம்பாள் சமேத இராமலிங்கேஸ்வரரின் அருள் கிடைக்க இறைஞ்சி அமைகின்றேன்.

இலட்சுமணன் இளங்கோவன் S.L.A.S-1

கௌரவ ஆளுனர் செயலாளர்,
வடக்கு மாகாணம்.

பிரதேச செயலகம் -தீவுகள் தெற்கு, வேலணை
Divisional Secretariat - Islands South, Velanai.

வாழ்த்துச் செய்தி

பழம்பெருமை வாய்ந்த ஆலயங்களில் ஒன்றான இலங்கைத் திருநாட்டின் சிகரம் என விளங்கும் யாழ்ப்பாண நகரின் தென்மேற்கே ஸ்வர்ணபுரி என அழைக்கப்படும் புங்குதீவு கிராமத்தில் "ஈழத்து இராமேஸ்வரம்" என அழைக்கப்படும் பாணாவிடை சிவன் ஆலயமும் ஒன்றாகும்.

வேலணை பிரதேசத்திற்குட்பட்ட ஆலயங்களில் ஒன்றான இவ் ஆலயத்தின் சிறப்பம்சமாக திருநாவக்கரசு நாயனாரின் குருபுசைத்தினம் இவ்வருடத்துடன் நூறாவது ஆண்டாகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் எனும் மொழிக்கமைய எமது புங்குதீவு வாழ் மக்களின் வாழ்வை ஒளிமயமாக்கி எப்பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் இப் பாணாவிடை ஆலயம் மக்களின் துயர் துடைத்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி அவர்களுக்கு சுபீட்சமான வாழ்வை வழங்கி வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுசைத்தினத்தைச் சிறப்பாக கொண்டாட வழிவகுத்தவர் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பபு சுவாமிகளாவர். இவரின் காலத்தில் இருந்து இன்று நூறாவது ஆண்டாக இவ்விழா சிறப்பாக இக்கோயிலில் நடைபெறுவதோடு இதற்காக இவ்வருடம் நூற்றாண்டு மலராக "அப்பர் அருளமுதம்" எனும் நூலும் வெளியிடப்படவுள்ளதையிட்டு வாழ்த்துவதோடு மேற்படி உழவாரப்படையாளியாக ஊருக்கெல்லாம் தொண்டு செய்து, தேவாரங்களை இயற்றி இன்று வரை நிலைத்து நிற்கும் அப்பர் புகழ் ஓங்கவும், இவ்ஆலயம் தழைத்தோங்கவும் புங்குதீவு வாழ் மக்கள் சுபீட்சமாக வாழவும்

திருமதி மஞ்சளாதேவி சதீஷன்

பிரதேச செயலர்,

வேலணை.

ஆச்சுசெய்த

“அன்பே சிவம்”

சிவவழிபாடானது அன்பைப் பிரதானமாக முதன்மைப்படுத்துகின்றது. சிவனை வழிபடுவதனைப் போலவே சிவனடியார்களை வழிபடுவதும் மிகச் சிறப்பானது. அந்த வகையில் ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் அமைந்து விளங்கும் சப்த தீவுகளில் ஒன்றாக அமையும் புங்குதீவில் சைவப்பெருமக்களினால் போற்றி வணங்கப்படும் பிரதான ஆலயங்களில் ஒன்றாக “ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” எனப் புகழ்பெறும் பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானம் அமைந்துள்ளது.

இந்த ஆலயம் அமைந்துள்ள சூழல் மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவதற்கு இயற்கை தந்த கொடையாக காணப்படுகிறது. ஒரு பகுதி கடலும் கடல்சார்ந்து காணப்பட மற்றொரு பகுதி குளிர்ச்சியான நிழல் தரும் மரங்கள் செறிந்ததாகவும், வயல்களாகவும் காணப்படுகிறது. முல்லையும், நெய்தலும், மருதமும் இணைந்த இந்த ரம்மியமான ஆலயச் சூழல் மக்கள் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி உலக நாயகனை சரணடைய உகந்த வழி காட்டுகிறது.

இந்த ஆலயத்தை இத்தீவில் வாழும் மக்கள் “ஊரதீவு ஐயனார் ஆலயம்” எனவும் வழங்கி வருகின்றனர். இதன் மூலம் இத்தலத்தின் தொன்மையை இனங் காண முடிகின்றது. அதாவது ஈழத்தில் பண்டைய இந்து மத வழிபாட்டில் சிறந்து விளங்கிய கடவுளர் வரிசையில் ஐயனார் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். கிராமங்களில் காவல் தெய்வமாக ஐயனாரை வழிபடுவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

எம்பெருமான் இத்தீவில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு சோதனைகளை (இடம்பெயர்வு) தந்த போதிலும் அவனடியவர்கள் அவை அனைத்தையும் இறைவனின் திருவிளையாடல்களாகக் கருதி பதியை விட்டு விலகி தூரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்தாலும் வருடம் தவறாது, மாதம் தவறாது, நாள் தவறாது, நேரம் தவறாது இறைவனின் பூசை வழிபாடுகளை செய்து வருகின்றனர். “நம்பினோர் கெடுவதில்லை” என்பதற்கிணங்க இப்பகுதி மக்கள் இறையருளால் சகல செல்வங்களும் பெற்று வாழ்கின்றனர் என்றால் பாணாவிடை சிவனின் திருவருள் எத்துணை வலிமையானது என்பதனை எழுத்தில் வடிக்க முடியாது.

பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சிப் பணிகள் சிவனருளால் தற்போது இருக்கின்ற நிர்வாக சபையினர் மூலம் மிகச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அவர்களால் செய்யப்படும் உற்சவங்களில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுரைத் தினம் மிகச் சிறப்பாக அமைகின்றது. அது சைவத்தோடு தமிழையும் வளர்க்கும் உன்னத பணியாகவும் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் இவ்வருடம் நூறாவது ஆண்டாக நடைபெறுகின்ற திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுரை விழாவுக்கு வாழ்த்துரை வழங்க பாணாவிடை சிவனின் அருட்கடாட்சம் கிடைத்துள்ளமையை பெரும் பேறாக கருதுகின்றேன்.

**“மேன்மை சொல் சைவநீதி
விளங்கு உலகமெல்லாம்”**

மு. நந்தகோபாலன்

பிரதேச செயலர்

வலிதெற்கு - உடுவில்

முன்னாள் பிரதேச செயலர் - வேலணை

புங்குதீவு பாணாவிடைச்சிவன் முன்னைய நாள் கோவில் குருவின் ஆச்ச்செய்த்

“ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என வழங்கப்படும் புங்குதீவு, பாணாவிடை சிவன் கோவிலில் இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து நாடத்தப்பட்டு வந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசையும் அன்னதானமும் முன்பு அவரது முயற்சியால் நாடத்தப்பட்டு வந்தது. பின்பு ஊர் பொது மக்கள் மற்றும் பரிபாலன சபையினது ஒத்துழைப்புடன் இந்த குருபுசையும், அன்னதானமும் நடைபெற்று வருகின்றது. தற்போது ஊர் மக்களாலும், வெளிநாடுகளில் வாழும் புங்குதீவு மக்களின் உதவியுடனும், ஆலய பரிபாலன சபையினரால் மிகச் சிறப்பாகவும், மிக விமர்சையாகவும் நாடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்விழாவானது நூறாவது வருடமாக இவ்வருடம் நடைபெறுவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை தொடர்ந்தும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எல்லோரது ஒத்துழைப்புடன் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடைபெற எல்லாம் வல்ல பாணாவிடைச்சிவனின் திருவருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஊர்ப் பொதுமக்கள், பரிபாலன சபையினர் எல்லோருக்கும் பர்வதபத்தினி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரர் திருவருள் கிடைக்க பிரார்த்தித்து எல்லோரும் நோய் நொடி இன்றி மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வேண்டும் என எனது நல்ஆசிகளையும் நல்வாழ்த்துக்களையும் கூறி அமைகின்றேன்.

“சர்வே ஜனாஹா ஷர்ஹோ பவந்தூ”

மிரம்மலு செ. நடராஜசர்மா
முன்னையநாள் ஆலய நித்தியகுரு

வாழ்த்துச் செய்தி

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமேலுமிப்புகை
என்னம் பாலிக்குமாறு கண்டிப்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் தென்மேற்குப்பகுதியிலுள்ள தீவுகளில் ஒன்றான புங்குடீவு நீண்டகாலச் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியம் கொண்டதாகும். பார்க்குமிடம் தோறும் பெரிய மகோற்சவக்கோவில்களையோ, சிறிய கோவில்களையோ, சூலம், வேல் போன்ற புனித குறியீட்டுச்சின்னங்களை அடிப்பகுதியில் கொண்டுள்ள புனித மரங்களையோ இங்கு சிறப்பாகக் காணலாம், வழிபடலாம். 1991ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பெரிய இடப்பெயர்வினால் இவ்ஊர் முன்னைய பொலிவினையும் செழுமையையும் இழந்து விட்டது. தற்பொழுது படிப்படியாக பழைய நிலை ஓரளவு மீண்டும் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

இங்குள்ள கோவில்கள் தனித்துவமான சில அம்சங்கள் கொண்டவை. இத்தகையவற்றில் ஒன்றாக ஈழத்து இராமேஸ்வரம் எனும் புங்குடீவு பாணாவிடைச் சிவன் கோயில் திகழ்கின்றது. இங்கு சிவன் சக்தியுடன் ஐயனாருக்கும் சிறப்பான வழிபாடு இடம்பெறும்.

இவ் ஆலயத்திலே கடந்த ஒரு நூறாண்டாக (1912 தொடக்கம்) சைவநாயன்மார்களில் மூத்தவரான திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசையும், சிறப்புத் திருவிழாவும், புகைகளும் அன்னதானமும் தொடர்ச்சியாக ஒழுங்காக பக்திபூர்வமாக நடைபெற்று வருவது நன்கு குறிப்பிடற்பாலது. இச்சிறப்பான கைங்கரியத்தை அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் அவர்கள் தொடக்கித் தொடர்ந்து அடியார்களின் அநுசரணையுடன் நடத்தி வந்தார். அவரின் பின் ஆலய பரிபாலன சபையினர் அவரின் திருப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்கின்றனர். இத்தகைய குருபுசை, அன்னதானம் மற்றும் சமய நிகழ்வுகள் இவ்வூரில் இங்குதான் முதன் முதலாக முன் மாதிரியாகத் தொடங்கப்பட்டமை குறிப்பிடற்பாலது. எனவே இத்தகைய ஒரு தனித்துவமான சமய நிகழ்வினை நூறாண்டு நிறைவின் போது சிறப்புமலர் வெளியிட்டு ஆவணப்படுத்தல் சாலவும் சிறந்தது. இத்தகைய சிறப்பு அம்சங்களும், சமயத் தொண்டுகளும், மக்களிடையே நல்லுறவுகளும் தொடர்ந்து, மேலும் சிறப்பாக நிலவ எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய சிவபெருமானும் திருவருட் சக்தியும், ஐயனாரும் திருவருள் பாலிப்பார்களாக!

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

வாழ்த்துச் செய்தி

திருமூலரால், “சிவபுமி” என்று அழைக்கப்படும் இலங்கையிலே, “ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என்று வழங்கப்படும் புங்குருதீவு பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்திலே, அமரத்துவமடைந்த சிவத்திரு சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுசை தினவிழாவானது தீர்த்தோற்சவமான இன்று (17.04.2012) நூற்றாண்டு விழாவாக நடைபெற திருவருள் பாலித்திருப்பதை அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். “தொண்டுநெறிக்கு” ஓர் உதாரண புருஷராக விளங்கும் திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்கு கடந்த நூற்றாண்டுகளாக குருபுசை விழாவை நிகழ்த்தி வரும் பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தான பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

இக்குருபுசை நூற்றாண்டு விழா நினைவாக விசேட நிகழ்ச்சிகள் பல ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, நினைவு மண்டபம் அமைக்கவும், நூற்றாண்டு மலர் வெளியிடவும் தீர்மானித்து அயராது அரும்பணி ஆற்றி வரும் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினரைப் போற்றிப் பணிகின்றேன். தமிழ்ச் சைவம் வளர்த்த சான்றோராக, சைவ சமயகுரவராக விளங்கும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை ஆரம்பிக்கப்பட்டு நூற்றாண்டு தினவிழா புங்குருதீவில் சிறப்புடன் விளங்க எனது மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

மோசிரியர் டாக்டர் மா. வேதநாதன்

தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆச்சுச் செய்தி

அமைதியான மனித வாழ்வுக்கு நேர்மை, நியாயம் ஆத்மீகம் என்பன மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும். இவற்றைக் குடும்பப் பின்னணி களிலிருந்தும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கல்வி முறைமைகள் மற்றும் சமய ஆசாரங்களினூடாகவும் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. எவ்வாறெனினும் மனச்சாட்சி மனிதாபிமானம், ஆன்மீகம் என்பவற்றைப் பெறுவதற்கு சமய அனுட்டானங்களும், ஆலய வழிபாடுகளுமே பெரிதும் உறுதுணை புரிகின்றன. இவ்வகையில் மருதப்பு சுவாமிகள் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசநாயனார் குருபுரை புங்குடீவு பாணாவிடை சிவன் திருக்கோவில் நூறு ஆண்டுகள் கழிந்து நூற்றாண்டு விழாவைக் காண்பது நம்மெல்லோருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

வாழ்வியல் நெறிகளுக்கு வலுவூட்டும் இவ்வாலயம் மரபார்ந்த ரீதியில் பூசைகளையும், விழாக்களையும் திறம்பட ஆற்றிச் சமூகத்தின் ஒற்றுமைக்கும், ஒரினத் தன்மைக்கும் உறுதுணையாக நிற்கின்றது. இதன் வளர்ச்சிக்கென ஆலய பரிபாலன சபையினர் வழங்கி வரும் பங்களிப்புக்கள் போற்றுவதற்குரியது.

சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்த்த நாயன்மார்களின் வரிசையில் அப்பர் பெருமானின் குரு பூசைத்தினம் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் நூற்றாண்டு நிறைவை நினைவுபடுத்தும் விதமாக அழகிய மலரொன்று அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்படுவது மிகவும் சிறப்புக்குரியது. ஆலயம் சம்மந்தமான அனைத்து விடயங்களையும் ஆவணப்படுத்துவதற்கும், அரியபல அறிவியற் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் இந்நூல் பயனுள்ளதாக அமையும்.

கோயிலில்லா ஊரிற குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கிணங்க தொன்று தொட்டுச் சிறப்பாக வளர்ந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இத்திருக்கோவில் சிவபெருமானை நித்தமும் வணங்கி நிலைபெறுவோமாக.

பேராசிரியர் கலாநிதி தி. வேல்நம்பி

பீடாதிபதி,

முகாமைத்துவக் கற்கைகள் வணிகபீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

சைவமும் தமிழும் சிறந்த பண்பாகும் தழைத்தோங்கிய புங்குந்தீவுக்கிராமத்தில் வரலாற்றில் எத்தகைய இடர்வரினும் எமது பண்பாட்டுக் கூறுகளிலொன்றான சைவசமயத்தினை வளர்த்தெடுப்பவர்கள் பலர் எம்மண்ணில் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களில் முதன்மையானவர் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளாவர். பாணாவிடை சிவனின் மேல்அளவுற்ற பாசம் கொண்ட அடியார் அவர்.

ஈழத்து இராமேஸ்வரம் எனப் புகழ்பெற்ற பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்தில் சரியைத் தொண்டினை வாழ்நாள் முழுவதும் மேற்கொண்டு வந்த சுவாமிகள் 1912ம் ஆண்டு மக்களிடம் பிடியரிசி பெற்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசையினை ஆரம்பித்து வாழும் வரைதொடர்ச்சியாக செய்ததன் பயனாக கிராமத்தலைவர்களின் மனங்களில் குடிகொண்டவர்தான் மருதப்பு சுவாமிகள். அவர் ஆரம்பித்த குருபுசை 2012ம் ஆண்டுடன் நூறு வயதினை எட்டிப்பிடித்துள்ளது. அதனை முன்னிட்டு சிவன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையினரால் வெளியிடப்படும் நூற்றாண்டு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமையடைகின்றேன்.

இப்பணியானது பல ஆண்டுகள் தொடர வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல ஈழத்து இராமேஸ்வரத்தானை வேண்டிக் கொள்வதுடன் இதற்கு இறைவன் என்றென்றும் துணை நிற்பார்.

“எம்பணிக் கடன்சுவையாகு”

பேராசிரியர் கா. குமாலன்
இணைப்பாளர்
இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடம்
யாழ்.பல்கலைக்கழகம்

வாழ்த்துச் செய்தி

“ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என வழங்கும் புங்குதீவு பாணாவிடைச் சிவன் தேவஸ்தானத்தில் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினரால் நூறாவது ஆண்டாக நடத்தப்பட்டு வரும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை தினம் இன்று வெளியிடப்படும் நூற்றாண்டு மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் இறுப்பிட்டிக் கிராமத்தில் இருந்து எனது குடும்பமும், அயல் குடும்பங்களும் ஆழமற்ற கடல்வழியாக நடந்து ஊரதீவுக்கு சிவன்கோயிலுக்கு திருநாவுக்கரசர் குருபுசை தினத்தன்று வருடாவருடம் செல்வது வழக்கமாகும். அக்காலத்தில் கோவில்களில் அன்னதானம் செய்வது அருமையாகவே இருந்தது.

1991ம் ஆண்டு இடம்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து ஒரு சில வருடங்களுக்கு அன்னதானம் நடைபெறாமல் விட்டாலும், நூறாண்டுகளாக அன்னதானம் செய்து வருவது இலகுவான காரியமல்ல.

அன்னதானத்தின் சிறப்பை உணர்ந்து அதனை ஆரம்பித்து வைத்த சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமி அவர்கள் போற்றுவதற்குரியவராவார். அவரைத்தொடர்ந்து இவ்வரிய பணியை செய்துவரும் புங்குதீவு பாணாவிடைச் சிவன் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் பாராட்டுவதற்குரியவர்கள். உங்கள் பணி என்றென்றும் தொடர்ந்து நிலைக்க எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் பாதார விந்தங்களை வணங்கிக்கொள்கிறேன்.

ந. பேரின்பநாதன்

சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் தரம் - I

பொருளியல்துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

ஈழத்து இராமேஸ்வரம் என வழங்கும் புங்குடுதீவு பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்தில் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை நூற்றாண்டுக்காலம் வரை தொடர்ச்சியாகசெய்து வரும் ஆலய தர்மகர்த்தா சபையை பாராட்டுவதுடன் இந்த நூற்றாண்டு விழாவை சிறப்பாகச் செய்து அதற்கு ஓர் மலரையும் வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இவையனைத்தும் எம்பெருமான் அருளால் நடைபெறுவதாகக் கருதி, சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளின் சிந்தனைகளை அவ்வூர்மக்கள் உணர்ந்து அவருக்கும் ஓர் சமாதிக்கோயிலை ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் மலை அடிவாரத்தில் அமைத்து வழிபடுவதுடன் அவற்றின் மகிமையை எதிர்கால சந்ததியினரும் உணர்ந்து அவர் வழியில் திருத்தொண்டு செய்தற்கும் இவ்வாலய தர்மகர்த்தா சபையினர் வழிஅமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர். அன்னதானப் பணியானது 100 வருடங்களுக்கு முன்னர் எவ்வளவு சிரமங்களின் மத்தியில் செய்யும் தொண்டாக இருந்திருக்கும். இன்று எல்லா இடங்களிலும் மகேஸ்வர புசை நடந்தாலும் இவ்வாலயத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் புசை என்றால் இது மக்கள் மத்தியில் நீங்காத நினைவு அலைகளாகவே இருக்கிறது. வேலணை பிரதேச மத்தியஸ்தர் சபை சார்பாக வாழ்த்துச் செய்தியை தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

S.K. சண்முகலிங்கம் J.P

தவிசாளர் வேலணை பிரதேச மத்தியஸ்தர்சபை,
அதிபர் யாழ் புங்குடுதீவு ஸ்ரீகணேச மகாவித்தியாலயம்.

ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவரின்

ஆசீர்செய்தி

எமது ஆலயத்தில் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை தினம் இன்று நூறாவது ஆண்டு தினமாகக் கொண்டாடப்படுவதையிட்டு விழா எடுப்பதற்கும் அது தொடர்பாக வெளியிடப்படும் மலருக்கு ஆசீர் செய்தி வழங்குவதிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சமயகுரவர்கள் நால்வரில் இறைவனால் நாவுக்கரசர் என நாமம் சூட்டப்பட்டவர் அப்பர் சுவாமிகள் ஆவார். சுவாமிகள் கடைப்பிடித்து வந்த சிவப்பணியைத் தம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து தள்ளாத வயதிலும் சிவத் தொண்டாற்றி வந்தவர் மருதப்பு சுவாமிகள். அவர் தாம் தேடிய அனைத்துப் பொருட்களையும் சிவப்பணிக்கே செலவிட்டமையினையும், அவரின் துறவின் சிறப்புக் காரணமாகவும் “சுவாமிகள்” என எம்மவரால் அழைக்கப்பட்டார். இவ்வுலகின் நிலையற்ற வாழ்வை எண்ணித் துறவு புண்டு சமயப்பணியில் இணைந்து செயற்பட்டு மக்களின் மனதில் இடம் பெற்றமையால் அவரைச் சமாதியில் வைத்து வழிபடவும் ஊரதீவு மக்கள் முன்வந்தமை சைவ மக்களாகிய எமக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றோம்.

சுவாமிகள் 1912ம் ஆண்டு தொடக்கம் மக்களிடம் பிடியரிசி பெற்று அதன் மூலம் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுசை தினத்தை ஆரம்பித்து எதுவித தொய்வுமின்றி தான் இறக்கும் வரை அடியார்களின் அர்ப்பணிப்புடனான ஆதரவுடன் வருடாவருடம் செய்து வந்தார். அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னர் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள். இந்த நிகழ்வுக்கு ஆன்மீக அன்பர்கள் வருடாவருடம் பணமாகவும் பொருளாகவும் உதவிகளை வழங்கி ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து வருவது ஆன்மீக உலகுக்கு பெருமை தேடித் தருகின்றது.

இப்பணி மேன்மேலும் பல்லாண்டு வளர உதவும் ஆன்மீக அன்பர்களுக்கு பர்வத பத்தினி அம்பாள் சமேத இராமலிங்கேஸ்வரர் சகல சௌபாக்கியங்களையும் வழங்க வேண்டுமென பிரார்த்தித்து, மருதப்பு சுவாமிகளின் ஆன்மீகத் திருப்பணி எந்நோக்கத்திற்காக அவரால் முன்னெடுக்கப்பட்டதோ அந்நோக்கம் பரிபுரணமாக மக்களுக்கு கிடைக்கவும் இந்த நூற்றாண்டு தினத்தில் வாழ்த்துகின்றேன்.

யொன். வைரமுத்து(SLAS)

தலைவர்,

ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபை.

ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபை செயலாளரின் ஆச்ச்செய்த்

“நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் அடியேனையுந் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”.

எமது ஆலயத்தில் சிறப்பம்சமாக நடைபெற்றுவரும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் நாம் வாழ்வதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எமது நாட்டில் அசாதாரண நிலை ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலும் பொது மக்களின் உதவியுடன் நடைபெற்று வந்த இப்புண்ணிய கைங்கரியத்தை எவ்வித இடையூறுமின்றி தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கு தோன்றாத் துணையாக இருக்கின்ற அரும்பெரும் சோதியான தனிப்பெரும் கருணாமூர்த்தியாகிய பர்வதபத்தினி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருட்கடாட்சத்தை எண்ணி வியக்கின்றேன்.

கொழும்பு, வவுனியா வாழ் எம்மக்களிடம் நாம் உதவி கேட்டுச் செல்லுகின்ற போதெல்லாம் எம்மை இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து, “நீங்கள் வருவீர்கள் என்று முதல் நாளே எங்களுக்குத் தெரியும், எம்பெருமான் குருவடிவாகி கனவில் வந்தார்” என்று கூறுவார்கள். அடியவர்களின் உள்ளங்கவர் கள்வனாக அவர்களின் இதயத்தில் புகுந்து அவ்வன்பர்கள் வாரி வழங்குவதையிட்டு ஒருமுறை எண்ணிப்பார்க்கின்றேன். ஒரு சிலர் முதலில் மறுதலித்தபோது ஏதோ துன்பம் ஏற்பட்டதன் காரணத்தினால் போலும் அவர்களே எம்மை அழைத்து நிதியுதவி வழங்கி உள்ளனர்.

இம்மலரில் குறிப்பிட்டபடி இவ்வாலயத்தை நிர்வகித்த முன்னாள் பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் அடியேன் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் மிகவும் சிறப்பான முறையிலே ஆலயத்திருப்பணி வேலைகளை படிப்படியாக முன்னேற்றி வந்துள்ளார்கள். அந்த வகையிலே முன்னாள் தலைவர் செ. இலகுப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்களின் காலத்திலிருந்து தொடங்கி இன்றுவரை திருநாவுக்கரசர் குருபுசை வசூலில் வருடாவருடம் எவ்வளவோ இடர்களுக்கு மத்தியிலும் உதவிய எமது நண்பரும் S.P. என செல்லமாக அழைக்கப்படுபவருமான

சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்களும் இணைந்து ஆலய வளர்ச்சிக்காக ஈழத்தின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று அளப்பெரும் சேவையாற்றிக்கொண்டு வருகின்றார். அவருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆலய பரிபாலன சபையினர் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவ்வாறே சுவிற்சலாந்தில் வாழ்கின்ற எம்மவர் சிவநெறிப்புரவலர் தம்பி நா.ஜெயக்குமாருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இப்புனித தலத்திலே திருநாவுக்கரசர் குருபுசையைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதற்கு சகல வழிகளிலும் ஆதரவு நல்கிவருகின்ற அடியவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு எம்மக்களுக்கு நீண்ட சௌபாக்கியம் மிக்க பெருவாழ்வு மலர திருவருள் பாலிக்க வேண்டுமென, எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானாகிய பாணாவிடை பர்வதபத்தினி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானின் பாதார விந்தங்களைப் பிரார்த்தித்து எதிர்வரும் காலங்களிலும் தங்களிடம் வருகின்ற எமது ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் தங்களது பூரணத்துவமான ஒத்துழைப்பை நல்குவீர்களென்ற எதிர்பார்ப்புடன் அமைகின்றேன்.

தூண்

க.குலசேகரம்
(ஆலய செயலாளர்)

வாழ்த்துச்செய்த்

“ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என வழங்கப்படும் புங்குந்தீவு, பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தான மகோற்சவ விழா சிறப்பாக நடைபெறுவது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆலயங்களில் ஆடம்பரமற்ற அர்த்தமுள்ள வழிபாடு நடைபெற வேண்டும். பூசைகள் உரிய முறையில் நடைபெறுமாயின் சுற்றாடல் அமைதியாகவும் செழிப்பாகவும் அமையும்.

அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் இவ்வாலயத்தில் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். திருவருள் நிறைந்த யோகிகள் சித்தர்கள் வாழ்ந்த இடம் புனிதமானதாகும். அவர்களின் அருள் கடாச்சம் கலியுகத்தில் பெரிதும் வெளிப்படும் என்பது புராணங்கள் கூறும் உண்மையாகும்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபூசை தினம் தொடர்ந்து நூறாவது ஆண்டாக நடைபெறுவது அறிந்தேன். தொண்டர்களுக்கு தொண்டராகத் திகழ்ந்த அப்பிரபுகளின் பணி, இன்றைய சமூகத்திற்கு அவசியமானதாகும். தொண்டர் தினத்தை சிறப்பாக வழிபாட்டிற்குரிய தினமாகக் கொண்டாடி வரும் அரிய பணிக்கு தலைவணங்குகிறேன்.

நல்ல பணிகள் செய்வோர்க்கு என்றும் இறைவன் துணையுண்டு.

“என் கடன் பணி செய்வு கிடப்பே”

“சொல்லின் செல்வர்”

இரா. செல்வவாழவேல்

அள்ள அள்ளக் குறையாத அப்பர் சோற்று நினைவாக எம் ஆலய
நிர்வாகம் வெளியிடும் மலருக்கு அப்பன் அடியானும்
முன்னாள் ஆலயத் தலைவருமான வைத்திய கலாநிதி அவர்களின்

வாழ்த்துரை

மானிடப் பிறவி ஒன்றினாலேயே பூலோக வாசிகள் பலர் கலியுகத்தில் முத்தி அடைகின்றனர். இதனால் தேவர்கள் கூட பூலோகத்தில் பிறந்து முத்திபெற முயற்சிக்கின்றனர் என்றால் இம் மண்ணில் பிறந்தார் பெறும் பயன் யாதோ நாம் யார் நாம் இங்கு ஏன் வந்தோம் என்ற கேள்வியை எழுப்புவோமானால் நீ உடம்பன்று, நீ மனமன்று, நீ புத்தியன்று, நீ சித்தமன்று, நீ ஜீவாத்மா மட்டுமே என்ற பதில் வரும் இதனால் தான் மணிவாசகப் பெருந்தகை இது அவன் திருவுரு, இவன் அவன் எனவே என்றார். மீண்டும் ஓர் கருப்பையூர் வாராது காப்பதற்கு இறை நிழலில் இளைப்பாறுவதற்கு எமது ஞானிகள் காட்டிய பாதை நான்கு. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனப்படும். எமது இலக்கை எப்பாதையுடாகவும் சென்றடைய முடியும். இந்த வகையில் எமது ஆலயம் காட்டி நிற்கும் பாதை ஆனது திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் அவர்கள் எமக்குக் காட்டிச் சென்ற எமது ஆலய சூழல் எமக்குக் காட்டி நிற்கும் சரியைப் பணி தான். எல்லோரும் இலகுவாக அடையக் கூடிய பணியைச் செய், அதன் பலனை துறந்து விடு, என கீதை காட்டும் பாதையான சரியை வழிபாட்டு முறையாகும். இதற்குத் தேவையான ஒன்று அறப் பணிகள் யாவற்றிற்கும் உரிமை கோராது அருட்சகோதரி அன்னை தெரேசா போன்று, அப்பர் காட்டிய பாதை போன்று தம்மை மானிட சேவையில் ஜீவ சேவையில் ஈடுபடுத்திப் பலனைத் துறத்தலாகும். இவ்வாலய அபிவிருத்திப் பணிகளிலே எனது முயற்சி பற்றி பலரும் பலவாறு புகழ்ந்து பேசும் போது. என் மனம் எனக்குள் எண்ணிக் கொள்வது ஒன்றே ஒன்று தான். என் திருப்பணிகள் யாவும் இறைவன் விருப்பப்படி நடந்தேறியதன்றி என் விருப்பப்படி நான் எதுவும் செய்யவுமில்லை நான் எதற்கும் பொறுப்பில்லை என்பது தான் யாவும் எப்பவோ முடிந்த காரியம்

இன்பமே ஆழ்க எல்லோரும் வாழ்க.

வைத்திய கலாநிதி மா.ஆ. பேரின்பநாதன்

ஆச்சுச் செய்தி

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதியாக, அடிமுடிகாணா அரும்பெரும் பொக்கிஷமாக கீதத்தால் இசைபாடும் மெய்யடியார் வாழுகின்ற ஐந்திணை நிலத்திலே பாணாவிடைப்பதியிலே குடிகொண்டு அருளாட்சி செய்யும் சுயம்புலிங்க மூர்த்தியாகிய இராமலிங்கேஸ்வர ஆலய மகிமையோ மகிமை.

ஈழத்து இராமேஸ்வரம் எனப் போற்றப்படும் புங்குதீவு சிவனாலய பெருவிழா நாளிலே சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை நூறு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி நூற்றியொராவது குருபுசையில் கால்பதிக்கும் இவ் வேளையில் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவது கண்டு அகமிக மகிழ்கிறேன்.

எதிர்காலச் சைவ உலகம் அறியவும், சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவும் ஆலயத்தொன்மை, பெருமை என்பவற்றை உணரவும் இவ்விழா வழி சமைத்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

இப்பணியை நிறைவேற்றும் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினருக்கும் இப்பணிக்கு உதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் பாணாவிடை அப்பனின் பேரருள் பிரசாதம் கிடைத்து வளமுடனும், நலமுடனும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து ஆலய வளர்ச்சிக்கு உழைக்க வேண்டுமென இறைதாழ் பணிந்து வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க வையகம்

வளங்க சைவம்

சிவநெறிச் செல்வர்,

ஆசிரியமணி ந. இராசதுரை

(ஓய்வு நிலை அதிபர்)

வாழ்த்துச் செய்தி

ஈழத்து இராமேஸ்வரம் எனப்போற்றப்படும் புங்குருதீவு பாணாவிலை சிவன் ஆலயத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை 100வது ஆண்டாக நடைபெற்று வருவது கண்டு, பேரானந்தம் அடைகின்றேன். குருபுசையின் நூற்றாண்டு விழாவை ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் சிறப்பாக இன்று கொண்டாடுகின்றனர். அவர்களை வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இத் தருணத்தில் குருபுசையினை ஆரம்பித்து வைத்த சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளை நினைவு கூர வேண்டியது எமது கடமையாகும். அப்பர் சுவாமிகள் மீது பற்றுக்கொண்டு, அவர் கண்ட நெறியை தாமும் மேற்க்கொண்டு வாழ்ந்து காட்டியவர் மருதப்பு சுவாமிகள். இன்றும் அவரது சமாதி எமது ஆலயத்தில் இருப்பது பெருமைக்குரியது.

அவர் சமாதி அடைந்த பின்னர் குருபுசையை தொடர்ந்து ஆலயப்பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் செய்து வருகின்றார்கள் என்றால் மிகையாகாது. இன்று நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் சபையினரும், இதற்கு உதவும் அனைவரும் பல்லாண்டு காலம் நலமுடனும் வளமுடனும் வாழ பாணாவிலையப்பனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

சூன்ரி

அ. நிமலன்
சுவிஸ்

சிவநெறிப் புலவர் வழங்கிய வாழ்த்துச்செய்த்

மருதப்பு வாழ்ந்த வழி
மகிழ்வுடனே மேற்கொண்டு
சிவக் கன்று செய்த பணி
சிவப் பணியை நாம் செய்து
அப்பர் அடிபோற்றி
அறவாழ்வு நாம் வாழ்ந்து
மக்கள் துயர் தீர்த்து
மகேசன் பணி செய்வோம்.

குருபுசைத் தினத்தின் நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடப்படும் இம்மலருக்கு அடியேனும் வாழ்த்துச் செய்தியினைத் தருவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

குருபுசைப் பணியை ஆரம்பித்து வைத்தவரும் எமது ஆலயப்பணிகளை மேற்கொண்டவருமான சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளை நம் ஊர் இளம் சமுதாயம் அறிந்து கொள்ள வழி சமைத்த ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினரை பாராட்டுவதில் உளம் மகிழ்கின்றேன்.

மருதப்பு சுவாமிகள் காட்டிய நெறியினை நாமும் மேற்கொண்டு சிவப் பணியினையும், அன்னதானப் பணிகளையும், மக்கள் துயர்தீர்க்கும் பணிகளையும் முதியோரைப் பேணும் பணிகளையும் இவ் உலகில் செய்து அறவாழ்க்கை வாழ்ந்து மானிடத்திற்கு பெருமை சேர்ப்போம் என்று இத்தருணத்தில் நூற்றாண்டு விழாவைக்கொண்டாடும் சபையினருக்கும் இதில் பங்குகொள்ளும் அனைவருக்கும் இறையருள் நிச்சயம் உண்டு இதில் ஐயமில்லை எல்லோரும் நீடு வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க! வளமுடன்

“சிவநெறியுலவர்”
செ. நா. ஜெயக்குமார் (யாபு)
(சுவிஸ்)

வாழ்த்துச் செய்தி

புங்குதீவு ஊரதீவு பாணாவிடை சிவன் ஆலயம் எமது மூதாதையரினால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்தில் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமி அவர்கள் இந்த ஊரதீவு கிராமத்திற்கு வருகை தந்து மக்களின் உதவியுடன் இவ்வாலயத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபுரையை 1912ம் ஆண்டு ஆரம்பித்து வைத்தார். இவரது அயராத முயற்சியினால் இப்பணி மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அவரது மறைவுக்குப்பின்னர் ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினால் பொதுமக்களின் உதவி மூலம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வருடம் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடி அதற்காக மலரையும் வெளியிட்டு அதில் எனது வாழ்த்துரை வெளிவருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அத்துடன் முத்தர் குழுவின சார்பில் கொடியேற்ற விழாவையும் எனது தலைமையில் செய்து வருவதற்கும் எம்பெருமான் அருளாசி தந்துள்ளார். ஆலயத்திருப்பணிகள் தொடர்ந்து வளர வேண்டும் எனவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

வா. மதியாபரணம்

(பிரபல வர்த்தகர் சுன்னாகம்)

ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபை ,
உறுப்பினர்.

ஆச்செய்த

புங்குதீவு பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்தில் மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை 100வருடங்கள் நிறைவடைந்து நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடி அதற்கு மலர் ஒன்று வெளிவரும் நேரத்தில் எனது ஆச்செய்தியைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நானும் இக்கிராமத்தில் பிறந்து கல்வி கற்று கிராம சேவையாளராகக் கடமையாற்றியவன் என்ற முறையில் இவ்வாலயத்தில் 1912ம் ஆண்டு அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்குருபுசை அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஆலய தர்மகர்த்தா சபையினால் சிறப்பான முறையில் வருடாவருடம் பொதுமக்களின் உதவி மூலம் செய்து வருவதை காணமுடிகிறது. அதே நேரத்தில் இவ்வாலயத்தில் மூலஸ்தானத்தில் ஒளி குன்றாது, இருக்க வேண்டும் என எனது மனதில் வெளிச்சம் தென்பட்டமையால் இன்றைக்கு இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக அதற்கான தேங்காய் எண்ணெய்ச் செலவை முழுமையாக ஏற்று மூலஸ்தானத்தில் நித்திய ஒளி விளக்கு ஒளிரச் செய்துள்ளேன்.

இதற்கு வழிகாட்டியாக நடந்து காட்டியவர் தான் அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமி ஆவார். என்று என்னால் கூறமுடியும். மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவும், கிராமம் சிறக்கவும், பர்வத வர்த்தனி இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமான் அருள் புரிவாராக.

இ.வைத்திலிங்கம்

ஓய்வுபெற்ற கிராமசேவையாளர்,

புங்குதீவு.

வாழ்த்துச் செய்தி

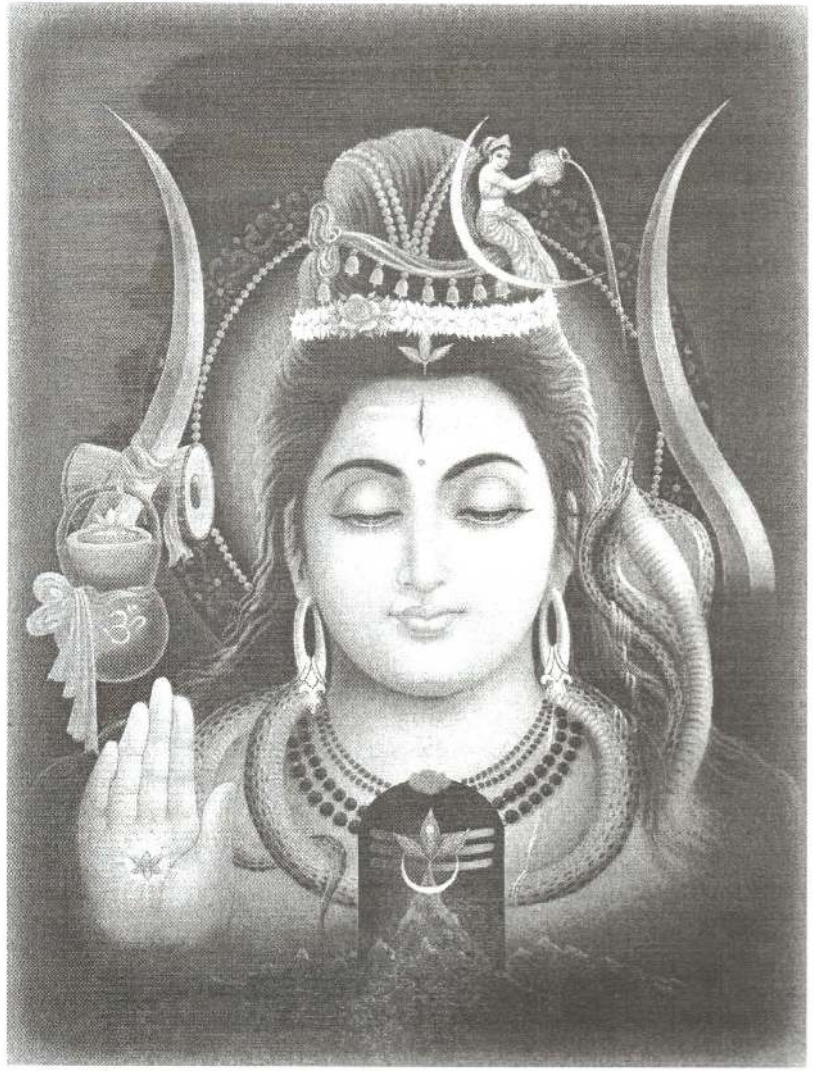

புங்குருதீவு பாணாவிடை சிவன் ஆலயத்தின் பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையில் பொருளாளராக கடந்த நான்கு ஆண்டுகள் கடமையாற்றும் வாய்ப்பை எம்பெருமான் எனக்கு தந்து அருளியுள்ளார். அத்துடன் எனது காலத்தில் இவ் ஆலயத்தில் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமியால் 1912இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வரையும் தர்மகர்த்தா சபையினால் கொண்டாடப்படும்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை இம்முறை நூற்றாண்டு விழாவாக கொண்டாடப்பட்டு அதற்கான அப்பர் அருளமுதம் எனும் நூல் வெளிவருவதை இட்டு உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. இந்த நூற்றாண்டு விழாவை காணுகின்ற வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைப்பது அல்ல. இன்று இக்கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு இது ஓர் வரப்பிரசாதமாகவே கருதுகின்றேன். அது எனக்கு மேலும் மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இந்த புண்ணிய கருமத்தை செய்வதற்கு எம்பெருமான் உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற எமது உடன்பிறப்புக்களும், மனித அபிமானம் உள்ள நண்பர்களும் எமக்கு போதிய நிதியுதவியைச் செய்வதன் மூலம் மேலும் ஆலய திருப்பணியையும், சமூக சேவையையும், சமயப் பணியையும் செய்ய முடியும். இதற்கு எம்பெருமான் என்றும் எமக்கு அருளாசி புரிய வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

இ.குகநாதன் (இந்திரன்)

பொருளாளர்,
ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபை,
பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானம்.

கட்டுரையியல்

ஈழத்து இராமேஸ்வரம் புங்குடுதீவு பாணாவிடை சீவன்கோவில்

சிவயிரியன்

“கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழ நின்று பரம்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே

சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கும்
வேளுரே!

சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கும்
யாழ்ப்பாணத்திலே சப்ததீவுகளில் அற்புத அருள்
ஒளிபரப்பும் ஆலயங்கள் பல அமைந்த
புங்குடுதீவிலே தவமுனிவர் வாழ்ந்ததும்
உழவர்கள் நிறைந்ததும் பசு நிறைகள்
மிகுந்ததுமான ஐந்திணை நிலத்திலே அருள்
பாலிக்கும் சுயம்பு லிங்க மூர்த்தியாக தானே
விரும்பி அமைந்து ஒளிரும் பாணாவிடை சிவன்
ஆலய வரலாற்றை எழுதுவதில் மட்டற்ற
மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

புங்குடுதீவு கிராமத்தின் நுழை
வாசலிலுள்ள பழைய துறையில் இருந்து
மேற்கே சுமார் மூன்று மைல் தூரத்தில்
அமைந்துள்ள ஊரதீவுப்பகுதியில் அமையப்
பெற்றுள்ளது. இந்த ஆலயம்.

ஊரதீவு கிராமத்தில் வாழ்ந்த ஓர்
அன்பருக்கு உக்கிரமாக அருட் கலையாடி
ஓடிச்சென்று அடவிலி ஆற்றிலே மூழ்கி எழுந்த
போது அவர்கையில் ஒரு கல் அகப்பட்டதாகவும்
அவர் அதைக் கொண்டு வந்து மாவிலங்கு

விருட்சத்தின் கீழ் வைத்ததாகவும் திரும்ப அதை
எடுக்க முற்பட்டபோது அதனைத் தூக்க முடிய
வில்லை. அதனால் அவ்வூர் மக்கள் அதனை
ஐயனார் என நாமமிட்டு வணங்கி அதற்கென
ஓலைக் கொட்டில் அமைத்து பொங்கலிட்டு,
மடை பரப்பி வழிபட்டு வரத் தொடங்கினார்கள்
எனவும் வரலாறுகளைச் சித்திரிக்கும் வகை
யில் அறியக்கிடக்கின்றது. தீராத நோய்
களெல்லாம் இங்கு வந்து ஐயனாரைப் பூசித்து
திருநீறு அணிய நீங்கி விட்டதாகவும், பில்லி,
சூனியம், பேய், பிசாசு என்பவற்றை ஒதியடிச்
செல்லப்பரால் உருக்கொண்டு கலையாட
கலைக்கப்பட்டு நீக்கப்பட்ட தெனவும் அருள்
நிறைந்த ஊரதீவு ஐயனார் என மக்களால்
போற்றப்பட்டு வழிபடப் பட்ட இத்தலம் 1910ம்
ஆண்டு இங்கு வருகைதந்த மருதப்பு சுவாமிகள்
இறை வாக்கால் “இராமலிங்கேஸ்வரர்” என
அழைத்து வழிபட்டு 1912ல் திருநாவுக்கரசு
நாயனார் குருபுசையை ஆரம்பித்து அள்ள
அள்ளக் குறையாத அன்ன தானத்தை
வழங்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து இன்று
100வது குருபுசை நடைபெறுகிறது.

ஆரம்பத்தில் குருபுசைக்கு சுவாமி
களுக்கு பக்கத்துணையாக அவரது சகோதரன்
மாரிமுத்துவின் மகன் ஆறுமுகம் இருந்து
வந்தார்.

மருதப்பு சுவாமிகள் ஆலயத்தை

கட்டுவதற்காக பஞ்சாயத்தை அழைத்தார். அதில் ஒருவராக மாறிமுத்து ஆறுமுகத்தை நியமித்து அவர் உதவியுடன் வெள்ளைக் கல்லால் பொழிந்து கர்ப்பக்கிருகத்தை அமைத்து ஏனைய ஆலயங்களையும் சுற்று மதிலையும் காட்டுக் கல்லால் சுண்ணாம்புக் கலவையால் கட்டுவித்து 1948ஆண்டு பங்குனி உத்தரத்தன்று கோப்பாய் சிவஸீ மு. வைரவ நாதக் குருக்கள் தலைமையில் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்து முடித்து அதனைத் தொடர்ந்து அலங்காரத் திருவிழாவையும் ஆரம்பித்து 10ம் நாள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசையையும் செய்து வந்தார். இதற்கு நம்மூர் மக்கள் அனைவரும் பேருதவி புரிந்து பெரும் பங்காற்றினார்கள்.

தீராத நோய்கள், பேய் பிடித்தவர்கள் எமது ஆலயத்திற்கு வந்து கந்தர் மடத்தில் அடைக்கலமாக தங்கி இருந்து சிவனடியைப் பூசித்து நோய் நீங்கிச் செல்வார்கள். நோய்கள் நீக்கும் ஆலயமாகவும் எமது ஆலயம் விளங்கியது என்றால் மிகையாகாது.

ஆலயத்தை மேலும் விஸ்தரிக்க ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தாசபை நிறுவப்பட்டது. இதில் பொதுப்பிரதி நிதியாக கு. மதியாபரணம் அவர்கள் மருதப்பு சுவாமிகளுடன் இணைந்து தொண்டாற்றினார். சுவாமிகள் சமாதியடைந்த பின்பும் மதியாபரணம் அவர்கள் சுவாமிகள் போலவே சிவப் பணியைச் சிறப்பாக செய்து நிறைவு கண்டபெருந்தகையாளர். இவர் வழிகாட்டலின் பிரகாரம் சபை செயல்பட்டதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது எனலாம்.

1ம் திருவிழா முத்தர் குழு
2ம் திருவிழா ஆசாரி வைத்திலிங்கம் குழு
அதன் பின்னர் மருதப்பு சுவாமிகளின் பேரன் ஆறுமுகம் பாலசுப்பிரமணியம் அவரது மறைவின் பின் வேலணை மணி.
3ம் திருவிழா சி. நல்லதம்பி குழுவினர் இதில் (சி. நாகலிங்கம் குழு, சி. முருகேசு குழு, கா.செல்லையா குழு, நா. பொன்னுத்துரை குழு)
4ம் திருவிழா கா. அம்பலவாணர் குழு
5ம் திருவிழா அ.ப.பாலசுப்பிரமணியம், அ. இரத்தினசிங்கம், இ. செல்லத்துரை குழுவாகச் செயல்பட்டனர். தற்பொழுது நா. ஜெயக்குமார் அவர்கள்
6ம் திருவிழா கொழும்பு அருள் நெறி மன்றம் அதன் பின்னர் தற்பொழுது திருமதி. மார்க்கண்டு புனிதவதி அவர்கள்.
7ம் திருவிழா முருகர் குழு
8ம் திருவிழா காசிநாதர் குழு
9ம் திருவிழா க.பொன்னம்பலம் குழு (இதில்) ஆறுமுகம் மாணிக்கர் குழு, அ.வே. இளையதம்பி குழு, அடங்குவர்)
10ம் திருவிழா பொ. நாகேசு - க.சோமாஸ் கந்தன் தற்பொழுது கு. முத்துக்குமாரு குழு
11ம் திருவிழா பொன். தருமரத்தினம், பொன். பாலசிங்கம்) பிள்ளைகள் 1965ல் ஐயனார் ஆலயம் வெளியில் அமைக்கப்பட்டு ஐயனார் விக் கிரகம் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. ஐயனார் எழுந்தருளி விக் கிரகத்தை அமரர். சு.குமாரசாமி அவர்கள் செய்து கொடுத்ததாக அறியக்கிடக்கிறது. சபைத் தலைவராக அமரர் நா. இ. அருணாசலம்.

1970இல் நவக்கிரக ஆலயம் கட்டப்பட்டு

நவக்கிரகங்கள் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. இக்காலத்தில் சபையின் தலைவராக ஆசிரியமணி செ.இலகுப்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார்.

அ.ப. பாலசுப்பிரமணியம் பொருளாள ராகவும், கா.கந்தசாமி செயலாளராகவும், செ. இலகுப்பிள்ளை ஆசிரியர் தலைவராகவும். செயல்பட்ட காலத்தில் சுற்றுமதில், மடப்பள்ளி என்பன இடித்து புதிதாக அரிகல்லால் கட்டப்பட்டது. மண்டபங்கள் எல்லாம் திருத்தப்பட்டு கொட்டகை அமைத்து ஒடுபோடப் பட்டது. பூசை நேரங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. இதில் சிறந்த செயல்பாட்டாளராக அமரர் அ.ப. பாலசுப்பிர மணியம் இயங்கினார் என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு செயல்பட்ட பூசகர் குடும்பம் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகும். பிரம்மநீ மு. இராமச்சந்திரசர்மா குடும்பத்தை இந்தியா விலிருந்து அழைத்து வந்து இவ்வாலயத்தில் பூசகராகக் குடியமர்த்தினார். மு. இராமச்சந்திர சர்மா அவர்கள் இங்கு பூசை செய்து வாழ்ந்து வந்தார். பல பிள்ளைகள் அவருக்குண்டு. சுந்தரம்பாள் அம்மா, மீனாம்பாள் அம்மா, இங்கேயே பிறந்து இராமலிங்கம் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்ட இராமலிங்க சர்மா எல்லோரும் இங்கிருந்து இறைதொண்டாற்றி மக்கள் மனத்தில் இடம்பிடித்த சிறந்த பூசகர் குடும்பமாகும். அமரர் மு.இராமச்சந்திர சர்மா இறந்த பின்னர் அவரது மகள் மீனா அம்மாவை மணந்த மருமகனான செ. நடராசசர்மா

அவர்கள் பூசகராக கடமையாற்றினார். இவர் பிரதி உபகாரம் கருதாமல் ஆலயப்பணியை விசுவாசமாகச் செய்தமை குறிப்பிட வேண்டிய தொன்றாகும். அவர் குடும்பத்தினர் அனைவரும் அருள்மிகு இராமலிங்கேஸ்வரர் துணையால் சிறப்பாக வாழ்ந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

எமது ஆலயத்தில் பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவர்களாக, செயலாளர்களாக, பொருளாளர்களாக, உறுப்பினர்களாக இருந்து அமரர்களாகி விட்டோர் அநேகர் உண்டு. அவர்களுள் ஆ. மாணிக்கம், மா.ஆறுமுகம், மா.அருணாசலம், கா.இ.அருணா சலம், இ.தம்பிஜயா, நா. மயில்வாகனம், அ.ப.பாலசுப்பிரமணியம், மாரிமுத்து ஆறுமுகம், பா. பாலசுப்பிரமணியம், பொன். தருமரத்தினம், செ. சோமசுந்தரம் (மார்க்கண்டு) வி. தம்பிப்பிள்ளை, இ.பொன்னம்பலம் (இறக்கும் வரை உபதலைவராகக் கடமையாற்றியவர்) எஸ்.கே.மகேந்திரன், கா. கந்தசாமி, ம.பாலசிங்கம், சி. நல்லதம்பி ஆசிரியர், சு.குமாரசாமி, ந. தனபாலசிங்கம், G.பொ. சபாரெத்தினம்.

மருதப்பு சுவாமிகள் இருக்கும் காலத்தில் ஊர் மக்களிடம் பிடியரிசி சேர்க்கப்பட்டு வந்தது. இப்பணியை தொண்டர் கந்தையா அவர்கள் சேகரித்துக் கொடுத்தார். அவரின் பின் ச. தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் அப்பணியை மேற்கொண்டு வந்தார். இதன் மூலம் நித்திய பூசைகள் சிறப்பாக நடந்து வந்ததது.

குருபூசை வசூல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும்

பிடியரிசி சேகரிப்பு நிறுத்தப்பட்டது என அறிகிறோம். நிரந்தரவைப்பும் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அதனை பொ. மதியாபரணம் அவர்கள் ஆயிரம் ரூபா போட்டு ஆரம்பித்து வைத்தார். 1980ம் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டு சிவனீ மு. பரமசாமி குருக்கள் தலைமையில் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அக்காலத்தில் சபைத்தலைவராக செ. இலகுப்பிள்ளை ஆசிரியரும், செயலாளராக சட்டத்தரணி எஸ். கே. மகேந்திரனும் பொருளாளராக ந.இராசதுரை ஆசிரியரும் கடமையாற்றி இப்பணியை சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர். இதில் எஸ். கே. மகேந்திரன் சட்டத்தரணி முனைப்பாக ஈடுபட்டார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

அடுத்து 1991ல் மக்கள் இடம் பெயர்ந்த காரணமாக ஆலயப்பணிகள் பூசைகள் யாவும் நடைபெற வாய்ப்பில்லாமல் போனது தூர் அதிர்ஸ்டமே. புதிய தேர் வேலைகளும் செய்ய முடியாமல் போய் விட்டது. கிருகினால் மேயப்பட்டிருந்த 100அடி அன்னதான மடமும் முற்றுமுழுதாக சரிந்து விழுந்தது. இங்கு இடம்பெயராது வாழ்ந்த மக்கள் ஆலயத்தை திறந்து துப்பரவு செய்து சின்னையா சிவலிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு பூசை செய்து, பொங்கலிட்டு வழிபட்டதுடன் ஆலயப் பொருட்களையும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனர். இதில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர் நாகநாத பிள்ளை ஜெகதீசன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1996ம் ஆண்டு யுன் மாதம் திரும்பிய பொருளாளர் ந. இராசதுரை அவர்கள் ஆலயத்தைப் பொறுப்பேற்று பூசைகளையும்

பொங்கல் அபிஷேகங்களையும், சி. சிவலிங்கத்தை வைத்தே செய்து வந்தார். அடுத்து சபைத்தலைவர் டாக்டர். ஆ. பேரின்ப நாதன் அவர்கள் ஊர் திரும்பியதும் சிவனீ மு. பரமசாமிக் குருக்கள் தலைமையில் ஆலயம் பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. செயலாளர் கா. கந்தசாமி கொழும்பில் இருந்தமையால் திரு.பொ. வைரமுத்து செயலாளர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். வெளிநாட்டிலும் உள் நாட்டிலும் வாழ்ந்த எமது மக்களின் நிதியுதவியுடன் பாரிய திருப்பணி வேலைகள் செய்யப்பட்டன. கர்ப்பக்கிருக மாபிள் பதித்தல். அம்மன் ஆலயம், மகாமண்டபங்கள் பிளேட் போடப்பட்டது. பிள்ளையார் ஆலயம், முருகன் ஆலயம், வைரவர் ஆலயம், ஜயனார் ஆலயம், நடேசர் ஆலயம், புதிய மகாவிஷ்ணு ஆலயம், புதிய மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், புதிய வசந்த மண்டபம், உள்வீதிக் கொட்டகை, முன் முகப்பு ஐந்து அலங்கார வளைவு, முன்வாசல் கதவு எனப் பல பாரிய திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்று 2002ம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் கோப்பாய் சிவனீ மு. பரமசாமிக்குருக்கள் தலைமையில் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. தேர்த்திருப்பணிச் சபையினர் 34 அடி உயரமுள்ள புதிய சித்திரத்தேரைச் செய்து 2004ம் ஆண்டு வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டு அன்று எம்பெருமான் புதிய தேரில் வீதியிலா வந்து அருட்காட்சி புரிந்தார்.

இக்கால கட்டத்தில் திரு. குருநாத பிள்ளை (சிவா நறுமணப்பூங்கா, யாழ்ப்பாணம்) அவர்கள் திருநாவுக்கரசரின் வெண்கலத் திலான திருவுருவத்தை ஆலயத்திற்கு வழங்கியமையையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்கும் சபையினர் சபைத்தலைவர் திரு.பொன். வைரமுத்து செயலாளர் க.குலசேகரம், பொருளாளர் இ.குகநாதன் (இந்திரன்) பொதுப் பிரதிநிதி, அதிபர் திரு.எஸ். கே. சண்முகலிங்கம் J.P. மற்றும் ஏனைய சபை உறுப்பினரும் ஆலயத்தை திறம்படப் பரிபாலிப்பதிலும், திருப்பணி வேலைகளில் குறையாக இருந்த அனைத்து வேலைகளையும் மற்றும் தேர்முட்டிப்படி போன்ற பாரிய வேலைகளையும் நம்மவர்களின் உதவியுடன் நிறைவேற்றி வருவது பாராட்டப்பட வேண்டியது, இன்று சபை நூறாண்டு குருபுசை கொண்டாடுவது எம்மார் மக்கள் மனதில் பெரும் மகிழ்ச்சியையும் ஆனந்தத்தையும் வாரி வழங்கி உள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

பாணாவிடைச்சிவன் தாள்களை மன உறுதியுடனும் வைராக்கியத்துடனும் என்றும் எப்பொழுதும் துதியுங்கள் நல்லது நடக்கும். கேட்டது கிடைக்கும், எண்ணியது நிறைவேறும். நலமுடனும், வளமுடனும் வாழ்வீர்கள். இது திண்ணம். நம்புங்கள் நன்மை உண்டு.

நெற்றியின் ஒருகண்காட்டி
நீள்சடை முடியும் காட்டி
வற்றிய பிறையும் காட்டி
வாய் இளமுறுவல் காட்டி
சுற்றிய அரவம் காட்டி
சோதியாய் உருவம் காட்டி
பற்றிய பாவம் அறுத்து
பதமலர் பணியவைத்த சிவன்.

சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள்

சிவநெறிச்செல்வர், ஆசிரியமணி, ந. இராசதுரை
(ஓய்வு நிலை அதியர்)

சுற்றமெல்லாம் தான் மறந்து
தூய வழி நடந்து
பற்றுதனைத் தான் களைந்து
பரமசிவன் தான்பணிந்து
குற்றமற்ற சிவப்பணியை
குவலயத்தில் செய்து வாழ்ந்த
கற்றுணர்ந்த மருதப்பு சுவாமிகளின்
கழலடியை நாம் தொழுது பணிசெய்வோம்.

சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளின் வாழ்க்கை அவர் சிவன் மீது கொண்ட ஆர்வம், மானிடப்பிறவியின் நோக்கம், பற்றற்ற நிலை, துறவு வாழ்வு இவைபற்றி நான் இந்த மலரில் இருந்தாலும் நான் அறிந்த கேள்விப்பட்ட சில விடயங்களையும் நீங்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என எனது மனதில் தோன்றிய மையால் தருகின்றேன். குற்றம் களைந்து குணம் கொள்ள வேண்டியது உங்கள் கடமையாகும்.

மருதப்பு சுவாமி அவர்கள் சிவ பூமியாகிய யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார் பண்ணை தட்டார் தெருவில் 1870ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது இளைய சகோதரர் மாரிமுத்துவாகும். மாரிமுத்து அவர்கள் மாவத்தகமவில் சிறந்த வியாபாரியாகத் திகழ்ந்தவர் மாரிமுத்துவிற்கு ஆறுமுகம், நாகலிங்கம் என இரு பிள்ளைகள். ஆறுமுகம் மருதப்பு சுவாமிகளின் பணிக்கு உற்ற

துணையாக இருந்து செயல்பட்டவர் அவருக்கு பாலசுப்பிரமணியம், பாலசந்திரேஸ்வரி, பாலசுந்தரம், பாலசிங்கம், பரமேஸ்வரி, பாலஜேஸ்வரி, பாலச்சந்திரன், பாலச்சந்திரேஸ்வரன், ரவீந்திரன், புவனேஸ்வரி எனப் பத்துப்பிள்ளைகள், நாகலிங்கத்திற்கு ஆறு பெண்ணும் ஒரு ஆணும், ஆறுமுகத்தின் பிள்ளைகள் அனைவரும் மருதப்பு சுவாமி மீதும் பாணாவிடைச் சிவன் மீதும் மிகுந்த பற்றும் பக்தியும் கொண்டவர்கள்.

மருதப்பு சுவாமிகள் இளமைக் கல்வியை யாழ்ப்பாணத்தில் கற்றுத்தேர்ந்த பின் யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய தொழிலாகிய சுருட்டுச் சுற்றும் தொழிலைக்கற்று அதில் சிறந்த விற்பன்னராகத் திகழ்ந்தார்.

சுருட்டுக்கொட்டிலில் ஏற்பட்ட வாக்கு வாதத்தால் கோபமடைந்த மருதப்பு கையிலிருந்த சுருட்டு வெட்டும் கத்திரிக்கோலால் சக தொழிலாழியைக் குத்திப் படுகாயப் படுத்தினார். இதனால் கலவரமடைந்த அவர் காவல் துறைக்குப்பயந்து இரவோடு இரவாக வள்ளம் மூலம் இந்தியாவின் இராமேஸ்வரக்கரையை அடைந்தார்.

இராமேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானை வணங்கி அங்குள்ள சிவனடியார்

கூட்டத்துடன் இணைந்து சிவத்தொண்டு செய்து வாழ்ந்து வந்தார்.

அங்கு நடைபெறுகின்ற சமயப் பிரசங்கங்களைத்தினம் கேட்டு தெளிவடைந்து பற்றுக்களை எல்லாம் துறந்து இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானுக்கே அடிமையாகி அவன் புகழ்பாடுவதும் ஆலயத்தொண்டு புரிவதும் சிவனடியார் கூட்டத்தோடு வாழ்வதுமாக காலம் கழித்தார்.

தேவாரம் பாடிய மூவருள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் வாழ்க்கை நெறி, அவர் இறைவனை அடைய தெரிவு செய்த மார்க்கம் (தாசமார்க்கம்) சரியைத் தொண்டு என்பவற்றை தம் மனதில் நிலை நிறுத்தி அவர் மீது பக்திகொண்டு அவர் செய்த பணியை தானும் செய்து வாழ எண்ணி சரியைத் தொண்டில் ஈடுபட்டு தாச மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டு சாலோப முத்தியடையலாம் என்ற நம்பிக்கையுடனும் வைராக் கியத்துடனும் வாழ்ந்தார்.

ஒருநாள் இராமேஸ்வர மடத்திலே இவர் நித்திரையிலிருந்த போது இராமலிங்கேஸ்வரர் இவர் கனவிலே தோன்றி நீ யாழ்ப்பாணம் செல் அங்கு நான் விரும்பி மக்கள் குறைதீர்க்க மாவிலங்கு மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து அருள் பாலிக்கின்றேன். நீ அங்கு சென்று என்குறை தீர்த்து தொண்டு செய்து வாழ்வீராக எனக் கூறி மறைந்து விட்டார். திருக்கிட்டு விழித்தெழுந்த மருதப்பு சுவாமிகள் உடன் இராமலிங்கேஸ்வரப் பெருமானிடம் விடைபெற்று வள்ளம் மூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்து ஐந்திணை சூழ்ந்த இடத்தில் தவமுனிவர்கள் வாழ்ந்த புண்ணிய பூமியாகிய

பாணாவிடைப்பதியில் மாவிலங்கு மரத்தின்கீழ் ஓலைக் கொட்டிலில் சுயம்புலிங்க மூர்த்தமாக இராமலிங்கேஸ்வரர் எழுந்தருளி இருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்த சுயம்புலிங்கத்தைக் கட்டித் தழுவி ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

அன்றுமுதல் அவ்விடத்தைவிட்டு அகலாமல் அக்கொட்டிலிலே தானும் அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்து கொண்டு அவரோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்து வந்தார்.

அவ்வூர் மக்கள் சுயம்புலிங்க மூர்த்தியை ஐயனார் என வணங்கி பொங்கலிட்டு மடை பரப்பி புனிதமாகப் போற்றி வணங்கினர் மருதப்பு சுவாமிக்குத்தேவையான அனைத்தையும் அவ்வூர் மக்கள் அன்போடு வழங்கி வந்தனர்.

இவ்வாறே இருக்கும் நாளில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசையை 1911ல் மருதப்பு சுவாமிகள் ஆரம்பித்து வைத்தார். பகலும் இரவும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது. அயல் கிராமமக்களும் மாட்டு வண்டிலில் வந்து குருபுசையில் பங்கு பற்றினார்கள். அள்ள அள்ளக் குறையாத அப்பன் அமுதம் பாணாவிடையில் கண்டோம்.

மருதப்பு சுவாமிகளால் எழுது ஆலயம் அன்னதானக் கோயில் எனப்பெயர் பெற்றது. என்றால் மிகையாகாது அப்பூதியடிகள் வாழ்ந்த கிராமம் எழுது கிராமமோ என அறியத்தக்க வகையில் இங்கு திருநாவுக்கரசு நாயனார்

தண்ணீர்பந்தல், திருநாவுக்கரசு நாயனார் அன்னதானமடம், திருநாவுக்கரசு வித்தியாலயம் எல்லாம் எங்கும் திருநாக்கரசு நாமம் ஒலித்தது. இதன் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் மருதப்பு சுவாமிகளே. இன்று நூறாவது குருபுசை முடிவடைந்து நூற்றியொராவது குருபுசை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நூற்றாண்டு விழாக்கண்டு மகிழ்கிறோம்.

மருதப்பு சுவாமிகள் ஆலயத்தைப் பரிபாலிப்பதற்காக அக்காணியை முத்தரிடம் நன்கொடையாகப் பெற்றார். தனது பெயரில் இருந்த காணிகளையும் ஆலயத்திற்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். சாமியர் கட்டு என்று அக்காணியை அழைத்தார்கள். ஆலயத்திருப்பணிவேலைகளை நிறைவேற்று வதற்காக பஞ்சாயத்தை அமைத்தார். அதில் ஒருவராக தனது சகோதரரின் மகன் மாரிமுத்து ஆறுமுகத்தை நியமித்தார். ஆறுமுகம் பெரியப்பாவிற்கு பேருதவியாக இருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வெள்ளைக்கல்லை வாங்கி வள்ளம் மூலம் அடவிரி ஆற்றுக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து வண்டில்கள் மூலம் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டதாக அறிகிறோம்.

இப்பணியை வண்டில் உரிமையாளர்களான வே. முத்துவேலு, அ. அம்பலவாணர், சி. முருகேசு, கு.வேலாயுதம், சோமர், துரையப்பா போன்றோர் பெரும் பங்காற்றினர் என அறிகிறோம். இரவு பகலாக எமதுர் மக்கள் கண்துஞ்சாது பாடுபட்டார்கள் என கேள்விப்பட்டோம்.

இதன்படி வெள்ளைப் பொரிகல்லால் அர்த்தமண்டபம், அர்த்தான மண்டபம் இரண்டையும் கட்டி ஏனைய மண்டபங்களையும் காட்டுக்கல்லால் சுண்ணாம்புக் கல்லால் கட்டி முடித்து பிள்ளையார் முருகன், வைரவர் ஆலயங்களைக்கட்டி தர்மகர்த்தா சபையை உண்டாக்கி 1948ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் சிவனீ மு. துரைசாமிக்குருக்கள் அவர்கள் தலைமையில் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்தார்கள் என அறிகிறோம்.

கும்பாபிஷேக முடிவில் மருதப்பு சுவாமிகளை கௌரவித்து பொன்னாடை போர்த்து சிவக்கன்று என பட்டமளித்து தர்மகர்த்தா சபையினர் மகிழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் சுவாமிகள் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் என எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டனர்.

தொடர்ந்தும் சுவாமிகள் ஆலயத்திலேயே தங்கி மக்களிடம் உணவு வாங்கி உண்டு சிவன் பணியே தன்பணியென இறை பதியிலேயே தவம் கிடந்தார். கூட்டுவார், கழுவுவார் பூ பறித்துக் கொடுப்பார். சிவன் புகழ்பாடுவார் இவரின் ஆனைக்குக் கட்டுப்பட்டே தர்மகர்த்தாசபை இயங்கியது.

ஒருமுறை ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான வேம்பை அத்துமீறித் தறித்தபோது சுவாமிகள் தடுத்தும் கேட்காமையால் சுவாமிகளுக்கு கடும் கோபம் கொண்டு வாளால் வெட்டி விட்டார். சுவாமிகளுக்கு பொலிஸ் வழக்காக்கி விட்டது. வழக்குத் தவணைக்கு சுவாமிகளுக்கு கட்டளை வந்தது. சுவாமிகள் செல்வதற்கு

தயாரானார். முதல் நாள் இரவு எம் பெருமான் நீதிவான் கனவில் தோன்றி நாளை எனது அன்பன் வருகிறான் அவன் குற்றமற்றவன் எனக் கூறி மறைந்துவிட்டார். நீதிவான் அதை மனதில் வைத்து அடுத்தநாள் வழக்கில் சுவாமிகள் குற்றமற்றவர் என தீர்ப்புக் கூறி விடுதலையளித்ததாக அறிகிறோம். சுந்தரருக் காக பரவை மனை தூது சென்ற பரமசிவன் தூது சென்றுள்ளார் என்றால் மிகையாகாது. சுவாமிகளின் பக்திகண்டு மெய்சிலிர்த்தோம்.

1948ல் இருந்து அலங்காரத்திருவிழா நடைபெற்றுது 10ம் நாள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை அன்று சுவாமிகள் எல்லோருக்கும் அன்னம் பரிமாறப்பட்டபின்

“அன்னம் பாலிக் கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்”

என்ற தேவாரத்தைப்பாடி எல்லோருக் கும் விபூதி போட்டு ஆசீர்வதிப்பார் அரோகரா சத்தம் வாணைப் பிளக்கும். அதன்பின் தான் அடியார்கள் அன்னத்தைப் புசிப்பார்கள். மருதமர, அரசமர நிழலிலே அடியார்கள் அமர்ந்திருந்து அன்னம் புசித்தார்கள். அதன் மகிமையோ மகிமை. தள்ளாத வயதிலும் சமாதியடையும் வரை இப்பணியைச் செய்து கொண்டே இருந்தார்.

சுவாமிகள் நோய்வாய்ப்பட்டு தனது உறவினரான குமாரர் வீட்டில் அவர் இருந்த போது ஊரதீவு வாழ் மக்கள் எல்லோரும் சென்று பார்த்து மிக்க கவலையடைந்தார்கள். 1960ம் ஆண்டு சுவாமிகள் இவ் உலகைவிட்டு

இறையடி சேர்ந்தார். மக்கள் கதறினர், கண்ணீர் சொரிந்து அஞ்சலி செலுத்தினர்.

அமரர் சுவாமிகளின் உடலைத் தேர்கட்டி தேரில் இருத்தி வைத்து ஊர்வலமாக ஆலயத்திற்கு கொண்டு வந்து கந்தர் மடத்தில் வைத்து இறுதிக் கிரியைகள் செய்து பாணாவிடை திருப்பதிக்கு வடக்கே ச. தம்பிப் பிள்ளையின் காணியில் சமாதி வைக்கப்பட்டார். மக்கள் திரள் திரளாக வந்து அஞ்சலி செலுத்தினர் அவருடன் சூலம், திருவோடு (அவர்வசம் இருந்தவை) சமாதியில் வைக்கப் பட்டதையும் கண்டோம்.

மக்கள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசைத்தினத்தை மருதப்பு சுவாமிகளின் குரு புசைத்தினமாகவும் கொண்டாடி வருகிறார்கள். அன்று சமாதியில் மருதப்பு சுவாமிக்கு பொங்கலிட்டு அபிஷேகம் செய்து மடைபரப்புவார்கள். ஆலயத்திலிருந்து அன்னமும் கொண்டு வரப்பட்டு படைக்கப் படுவதை இன்றும் காணலாம்.

சுவாமிகள் மீது மிகுந்த பக்திகொண்ட மயில்வாகனம் அவர்கள் குருபுசைத்தினத்தில் சுவாமிகளுக்கு சமாதியில் பொங்கலிட்டு படைத்து மகிழ்ந்தார். அவர் இறந்த பின் அக்கைங்கரியத்தை சோமசுந்தரம் மணி வண்ணன் அவர்கள் செய்து வருகிறார்.

முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட எமது ஆலயம் சுவாமிகளின் வருகையால் பொலிவு பெற்று இன்று சைவ உலகம் மெச்சுமளவு உயர்ச்சியடைந்து “ஈழத்து

இராமேஸ்வரம்" எனப் போற்றப்பட்டு
பிரமாண்ட சித்திரத்தேரிலே இராமலிங்
கேஸ்வரப் பெருமான் எழுந்தருளி அடியார்
துயர்தீர்க்கும் மாட்சிமையைக் காணலாம்.

குருபுசைத்தினத்தின் நூற்றாண்டு
பூர்த்தி விழாவை இன்றைய ஆலய பரிபாலன
தர்ம கர்த்தாசபையினர் கொண்டாடுவதை
எண்ணி மனம் பூரிக்கின்றேன். இதன் மூலம்
எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு மருதப்பு
சுவாமிகளின் பக்தித்திறனையும் இறை
யன்பையும், சிவத்தொண்டையும் தெளிவு
படுத்தக் காரணமாக அமைந்துள்ளது என்றால்
மிகையாகாது, தர்மம் தளைக்கவும்
இறையன்பு மலரவும். கருணை, ஜீவ
காருண்ணியம் போன்ற நற்குண நற்
செயல்களை பேணி சைவம் தளைத்து
ஓங்கவும் வழி சமர்ப்பீர்களாக,

வாழ்க வளமுடா!

அடவிலியின் அடியினிலே
அகழ்ந்தெடுத்த சிவலிங்கம்
மாவிலங்கு மரத்தடியில்
மகிழ்ந்திருந்த சிவலிங்கம்
மருதப்பு மாமனிதன்
வணங்கிநின்ற சிவலிங்கம்
மக்கள் குறைதீர்க்கவந்த
மா இலங்கு சிவலிங்கம்
இராமலிங்கப் பெயருடைய
சுயம்பு லிங்க மூர்த்தி
இறைஞ்சிடுவோம் தினமும் அவன்
திருவடியை நாமும்
பாணாவிடை பதியுறையும்
பரமசிவம் பாதம்
பக்தியுடன் தினம் தொழுது
பாவ வினைகள் அறுப்போம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

இடையறாப் பேரன்பு மழைவாரு

மிணைவிழியும் உழவாரத்தின்
படையறாத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான்
திருவடிக் கே பதித்த நெஞ்சம்
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாக்கீசப்
பெருந் தகைதன் ஞானப் பாடற்
றொடையறாச் செவ்வாயுஞ் சிவவேடப்
பொலிவழகுந் துதித்து வாழ்வாம்.

திருமுனைப் பாடி நாட்டிலேயுள்ள திருவாமுரிலே வேளாளர் மரபிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியார் பெயர் மாதினியார். அம்மாதினியாரிடத்தே திலகவதியார் என்ற புத்திரியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து சிலவருடம் சென்ற பின் சைவசமயம் அபிவிருத்தியாகும்படி மருணிக்கியார் என்கின்ற புத்திரர் அவதாரஞ்செய்தார். அவருக்குத் தந்தையார் உரிய பருவத்தில் வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார். மருணிக்கியார் தந்தைக்குப் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி பல்கலைகளையும் கற்று வல்லவரானார்.

திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதானதும் சேனாதிபதியாகியவரும் சிவபக்திமானுமாகிய கலிப்பகையாருக்குத் திருமணம் நிச்சயதார்த்தம் செய்து வைத்தனர். அக்காலம் நிறைவேறுவதற்கிடையில் சேனைத் தலைவராய்ச் சென்று போரில் மாண்டு வீர சுவர்க்கம் அடைந்தார். சிலகாலம் செல்ல

புகழனாரும் சிவபதமடைந்தார். மனைவியா ராகிய மாதினியாரும் உடன் மாண்டார். திலகவதியாரும் மருணிக்கியாரும் அலை கடலுள் மூழ்கியவராய் தாய் தந்தை யாருக்குச் செய்ய வேண்டிய அந்திய கருமங்களைச் செய்து நிறைவேற்றினர்.

கலிப்பகையார் யுத்தகளத்திலே தம்முடைய பூதவுடம்பை விட்டுப் புகழுடம்பைப் பெற்றுக் கொண்டதாகிய செய்தியைத் திலகவதியார் அறிந்து “என்னுடைய பிதா,மாதாக்கள் என்னை அவருக்கு மணஞ் செய்ய உடன்பட்டிருந்தமையால், இவ்வுயிர் அவருக்கேயுரியது. இவ்வுயிரை அவ்வுயிரோடு இசைவிப்பேன்” என்று சாகத்துணிந்தார். அதுகண்ட மருணிக்கியார் வந்து, அத் திலகவதியாருடைய பாதங்களில் விழுந்து அழுது “அடியேன் நம்முடைய பிதா மாதாக்கள் இறந்த பின்னும் உம்மையே அவர்களாகப் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்றன்றோ உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அடியேனைத்தனியே கைவிட்டு இறப்பீராயின், அடியேன் உமக்கு முன்னமே இறந்து விடுவேன்” என்றார் திலகவதியார் அதைக் கேட்டு, தம்பியார் உயிரோடு இருக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையால் தமது கருத்தை விடுத்து உயிர்தாங்கி, வேறொரு வரையும் விவாகம் செய்யாமல் தவக் கோலத்துடன் வீட்டிலேயிருந்தார்.

மருணீக்கியார் தாம் கற்ற நூல்கள் வாயிலாக உலகம் நிலையாமையை உணர்ந்து துறவுபுணக் கருத்துக்கொண்டார். அக்காலத்தில் பரவியிருந்த சமணசமய உண்மையை அறியக்கருதி பாடலி புரத்திற்சென்று சிலகாலம் சமணநூல்களைப் படித்து, அதன் பயனாக சைவசமயத்தை விட்டு சமணமதத்திற்சேர்ந்தார். சமணர்கள் அவரின் கல்வித்திறனைப் பாராட்டி அவருக்குத் தருமசேனர் என நாமஞ் சூட்டினர்.

தம்பியார் சைவசமயத்தை விட்டுச் சமணமதத்திற் சேர்ந்தார் என பதைக் கேள்வியுற்ற திலகவதியார் மனம் வருந்தி, திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் கோயிலில் பணிசெய்து வரலானார். பணிசெய்து வரும் போதெல்லாம், தம்பியாராகிய மருணீக்கியாரை சைவ சமயத்தில் மீண்டும் சேர்த்தருள அருள்செய்ய வேண்டிக்கொண்டார். பெருமான் ஒருநாள் சொப்பனத்தில் தோன்றி, மருணீக்கியாரைச் சூலைநோயால் வருத்தி ஆட்கொள்வோம் எனக் கூறியருளினார்.

இறைவனருளின்படி தருமசேனரைக் கொடிய சூலைநோய் தொடர்ந்து வருத்தியது. அந்நோயை நீக்குவதற்குச் சமணர்கள் செய்த முயற்சிகள் எல்லாம் பயன்படவில்லை. நோயின் கொடுமையை ஆற்ற முயன்ற மருணீக்கியார் தம் அறிய தமக்கையாரை அழைத்து வருமாறு தம் சுயம்பாகிகளை இரகசியமாக அனுப்பினார். திலகவதியார் அவ்விடஞ் செல்ல மறுத்து தாமிருக்கும் இடத்திற்கு விரும்பினால் வரலாம் என்று கூறியனுப்பினார்.

தருமசேனர் சமணர் அறியாதபடி இராக்காலத்தில் சுயம்பாகிகள் தாங்கிவர மெல்ல மெல்ல நடந்து திருவதிகை வீரட்டானத்தை அடைந்தார். தமக்கையாரைக் கண்ட உடனே அவர் பாதங்களிலே வீழ்ந்து வணங்கி, அடியேன் கொடிய சூலை நோயைச் சகிக்கலாற்றாமையால் உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன் இனித்தமியேன் உய்ந்து கரையேறும் வழியை அருளிச்செய்யும்" என்று விண்ணப்பம் செய்து, அவர்பாதங்களில் வீழ்ந்தபடி அயர்ந்தார்.

திலகவதியார் பரமசிவன் தமக்குச் சொப்பனத்தில் காட்டியபடி முடித்ததை நினைந்து, மனங் கசிந்துருகிக் கடவுளை அஞ்சலி செய்து கொண்டு தம்பியாரை நோக்கி அறியாமையிலே பரசமயத்தில் வீழ்ந்து கொடுந்துன்பங்களை அனுபவிக்கின்ற தம்பியே எழுந்திரும்" என்றார். தம்பியார் சூலை நோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து அஞ்சலி செய்தார். திலகவதியார் "இது பரமசிவனுடைய திருவருளே, தம்முடைய திருவடிகளையடைந்த மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருள் புரியும் அக்கடவுளை வணங்கி அவருக்கே தொண்டு செய்யும்" என உபதேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அதனை ஏற்று வணங்கி நின்றார். திலகவதியார் திருவருளை நினைந்து, அவருக்கு ஸீபஞ்சாட்சரத்தை ஒதி விபூதியைக் கொடுத்தார். மிக்க ஆவலோடு விபூதியைப் பெற்று சரீரம் முழுதும் அணிந்து கொண்டார்.

பின்னர் திலகவதியார் தம்பியாரை உடனழைத்துக் கொண்டு போய் வீரட்டானேசு

வரர் சந்நிதியில் விடுதலும் அவர் அப்பெருமானாரை வணங்கி நின்றார். பெருமான் திருவருளால் மருணிக்கியாரிடத்து மெய்ஞ்ஞானம் உதிக்க “கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்.. என்னும் தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடுவாராயினர். உடனே கூலைநோயும் நீங்கியது “ செந்தமிழின் சொல்வளப்பம் மிக்க பதிகம் பாடினமையால், “நாவுக்கரசு” என்னும் நற்பெயர் நினக்கு எங்கும் வழங்குவதாக “என்றொரு அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. அன்று தொடக்கம் திருநாவுக்கரசரென்னும் திருநாமம் இந்நாயனாருக்கு வழங்குவதாயிற்று. மனம், வாக்குக், காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் தாம் சிவபிரானுக்குத் திருத்தொண்டு புரிதல் வேண்டுமென நியதி கொண்ட திருநாவுக்கரசர் விபுதி, உருத்திராக்கம் முதலிய சிவசிவன் னங்களைப் பூண்டு சிவவேடப் பொலிவுடன் உழவாரப் படையுந்தாங்கித் தொண்டு புரிவாராயினர். தம்பியாருடைய நிலைமையைக் கண்டு திலகவதியார் வீரட்டானேசுவரப் பெருமானுடைய திருவருட்டிற் பதைப் போற்றினார். திருக் கோயிலிலும் திருவீதிகளிலுமுள்ள புல், செடி முதலியவற்றை அகற்றுவதற்காகவே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தம்முடைய திருக்கரத்தில் உழவாரப் படையைத் தாங்கி வருவாராயினர்.

திருநாவுக்கரசர் சமணத்தை விட்டு சைவத்திற்குச் சேர்ந்து ஒழுமுகின்றார் என்பதைக் கேள்வியுற்ற சமணர்கள் கொதிப்படைந்து தங்கள் அரசனாகிய மகேந்தர பல்லவனிடஞ் சென்று முறையிட்டனர். சைவ சமயத்திற்குச் சேர்வதற்காக தமக்குக் கூலநோய் என்று பொய் சொல்லி தமக்கையாரிடம்

சென்றார் எனக்கோள் மூட்டினர். அரசன் அதனை நம்பி நாயனாரிடத்து வெறுப்புக் கொண்டு தண்டிக்க எண்ணி அவரை அழைத்து வருமாறு மந்திரிமாரை அனுப்பினார். மந்திரிமார்தம் அரசன் கட்டளையை திருநாவுக்கரசருக்குத் தெரிவித்தனர்.

அது கேட்ட நாயனார் “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்னும் மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத்தை பாடி “நீங்கள் அழைத்தபடி நான் வர கடவேமல்லேம்” என்றார். மந்திரிமார் நாயனாரை இரந்து கேட்க அவர் “அடியேனுக்கு வரும் ஆபத்து நீக்கச் சிவபெருமான் இருக்கின்றார் தாமே” எனக் கூறி போவதற்கு இசைந்தார். அவரை அம்மந்திரிகள் அழைத்துக் கொண்டு போய் பாடலிபுரத்திலுள்ள பல்லவர் அரசன் சபையில் விடுதலும், அவன் நாயனாரைக் கண்டு கோபங்கொண்டானாய். “இச்சமயத் துரோகிக்குச் செய்ய வேண்டிய தண்டனை யாது?” என மந்திரிமாரை வினாவ அவர்கள் அவரை நீற்றறையுள் விடல் வேண்டும் என்றார்கள். அரசன் அப்படிச் செய்யக் கட்டளையிட்டார். அக்கொடியவர்கள் நாயனாரை பற்றிச் சென்று வெவ் விய நீற்றறையுட் புகுத்திக் கதவைப்பூட்டி விட்டனர்.

நாயனார் அதனுள்ளிருந்து சிவபிரானை நினைந்து “மாசில் வீணையும் மாலைமதியமும்” எனும் தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளுவாராயினர். அந்நாயனார் சிவனுடைய திருவடி நீழலாக பாவித்த அந்நீற்றறை வீணாகானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது.

ஏழுநாள் சென்ற பின் சமண அரசன் நின்றறையின் கதவைத் திறந்து பார்த்தான். எவ்வகையான ஊறுபாடுமில்லாமல் அவர் மேனி அழகுடன் திகழ்வதைக் கண்டு எல்லோரும் அற்புதம் அடைந்தனர். ஆனால் பின்னரும் சமண குருமார்கள் துர்ப்புத்தி கேட்டு நாயனாருக்கு நஞ்சூட்டும்படி கட்டளையிட்டான். ஏவலாளர்கள் நஞ்சூட்டிய பாற்சோற்றை நாயனாரிடங் கொடுக்க, இவர் அவ்வஞ்சனையை உணர்ந்தும், நஞ்சுண்ட பரமசிவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து அதனை உட்கொண்டார். அன்னஞ்சும் அமுதம் போல எவ்வகை இடையூற்றையும் விளைவிக்காதொழிய. அது கண்ட சமணகுருமார் யானையை ஏவி நாயனாரைக் கொல்லுவிக்க வேண்டுமென்று அரசனுக்கு கூற, மதிக்கெட்ட அரசனும் அப்படியே செய்யுங்கள் எனத் தண்டலாளருக்குப் பணித்தார். தண்டலாளரும் யானைப்பாகரும் மதங்கொண்ட யானை ஒன்றை அவிழ்த்துக் கொண்டு வந்து நாயனாருக்கெதிரே விட்டு அவரைக் கொல்லும்படி தூண்டினர். நாயனார் தம்முன்னிலையில் வந்த யானையை நோக்கி, “சுண்ண வெண் சந்தனச் சாந்தும்” எனும் திருப்பதிகமெடுத்து, திருப்பாட்டு இறுதிதோறும், கெடல்புனலுடையாரொருவர் தமர்நா- மஞ்சவதி யாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவது மில்லை” என்று பாடியருளினார். யானை யானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலே தாழ்ந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம் போக, அதன் மேலிருந்த பாகன் அதனை அங்குசத்தினாலே குத்தி திருப்பி அவரைக் கொல்ல வேண்டுமென்கின்ற குறிப்பைக் காட்டினார்கள். அது அப்படிச்செய்யலாமல், துதிக்கையினால் அவர்களை எடுத்து வீசிக்

கொன்று விட்டு, வெவ்வேறு இடங்களிலுள்ள சமணர்களைத் தேடித்தேடி ஓடி, அவர்களைத் தள்ளி மிதித்து, கிழித்தெறிந்து, கொன்று அந்நகரத்திலுள்ள எல்லோரும் கலங்கும் படி அரசனுக்கு ஆகுலத்தை விளைவித்தது.

அந்த யானைக்குத் தப்பியோடிய சமணர்கள் தங்கள் அரசனிடம் புருந்து “இத்தருமசேனர் எங்கள் சமயநூலிற் கற்ற மந்திரத்தின் வலிமையினால் நாங்கள் அவரைக் கொல்லும்படி விட்ட யானையை அவர் எங்களைக் கொல்லத் தூண்டிவிட்டார். இனி ஒரு கணப்பொழுதேனும் இத் தருமசேனரை உயிரோடு இருக்கவிடின் எங்கள் மார்க்கத் திற்கும் எங்களுக்கும் அழிவு வந்துநேரும், ஆனதால் இவரைக் காவலோடு கொண்டு போய் ஒரு பெரிய கல்லுடன் கட்டித் தோணி மேலேற்றி நடுக்கடலில் இருதல் வேண்டும்” என்றனர். அரசனும் அதற்கு உடன்பட, தண்டலாளர் அப்படியே செய்தனர். நடுக்கடலில் விட்ட பின்னர் “இனி இவர் ஒரு போதும் மீள்போவதில்லை” என்று சொல்லி மீண்டு போயினர்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளி விடப்பட்ட நாயனார் அடியேனுக்கு யாது நிகழினும் நிகழுக, “அடியேன் எம்பெருமானைத் தோத்திரம் பண்ணுவேன்” என்று நினைந்து, “சொற்றுகை வேதியன்” எனும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை பாட, கல்லானது தெப்பமாக மாறி மிதந்தது. கட்டிய கயிறு அறுந்து போயிற்று, வருணபகவான் கல்லிலே சிபிகையாக அந்நாயனாரைத் தாங்கிக் கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூர் எனும் சிவஸ்தலத்தின் பக்கத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத்

திருப்பதியினில் நின்றும் “அரகர” எனும் ஓசையுடன் தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடியார் களோடு ஆலயத்திற்குச்சென்று சுவாமியை வணங்கி “ஈன்றாளுமாய்” எனும் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு அங்கு சிலநாட்கள் தங்கி இருந்தார்.

கரையேறி வந்த நாயனார் தமக்குத் தோன்றாத் துணையாய் நின்றருளும் பரமசிவனை திருப்பதிரிப்புலியூர்த் திருக்கோயிலில் தரிசித்து மீண்டும் திருவதிகை அடைந்து உழவாரத்திருத் தொண்டாற்றினார். அந்நாளில் சமணர்களுடைய தூர்ப் போதனையால் தீங்கு செய்து கொண்டிருந்த பல்லவராசன் திருவதிகை வந்து நாயனாரை வணங்கி சைவசமயத்திலே சேர்ந்தான். சமணத்தின் பொய்க்மையை அறிந்த காடவன் என்பவன் சைவ சமயத்தில் சேர்ந்து திருவதிகையிலே “குணதரவீச்சரம்” என்னும் கோயிலைக் கட்டினார்.

பின்னர் அப்பர் சுவாமிகள் திருவெண்ணைய் நல்லூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்து பெண்ணாகடத் தையடைந்து அங்குள்ள தூங்கானை மாடம் எனும் கோவிலிற்சென்று “பெண்ணார் திருவடிக் கொண்டு விண்ணப்பம்” என்று ஈசுவரனை வேண்டினார். இறைவனருளால் அப்பர் சுவாமிகளுடைய தோளிலே இடபக்குறியும் கூலக்குறியும் பொறிக்கப்பட்டது. அதன்பின் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையாரையும் பாடி அத்தலத்தில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.

அவ்வாறிருக்கும் நாளில் சீர்காழியில் அவதாரஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் மூன்றாம் வயதிலே ஞானப்பாலையுண்டு அற்புதமான தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடியருளுகின்றார் என்ற செய்தியை அறிந்து அவரைத்தரிசிக்க சீர்காழிக்குச்சென்றார். அவர் வரவை அறிந்த திருஞானசம்பந்தர் எதிர்கொண்டார். அப்பர் சம்பந்தர் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்க அவர் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் அப்பர் சுவாமிகளது திருக்கரங்களைப் பற்றி எழுச்செய்து தாமும் வணங்கி “அப்பரே” என்றார், அதற்கு திருநாவுக்கரசர் “அடியேன்” என்றார் அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் காண்பெற்றதினால் மிகமகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்குச் சென்று வலங்கொண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சம்பந்தமூர்த்தி “அப்பரே உம்முடைய சுவாமியைப் பாடும்” என்று சொல்ல அப்பர் திருப்பதிகம் பாடி திருஞானசம்பந்தருடைய திருமடத்தில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார்.

ஒருநாள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சோழநாட்டிலுள்ள சிவன் தலங்களை யெல்லாம் வணங்க விரும்பி நமது எண்ணத்தை ஞானசம்பந்தரிடம் தெரிவித்தார். இருவருமாக திருக்கோலக்காவிற்குச் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்தனர். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டு சென்றார். அப்பர்மூர்த்தி திருக்கருப்பறியலூர், திருப்புன்கூர், திருநீர், குறுக்கை, நின்றியூர், நனிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவிரியாற்றின் இருகரை

வழியாகவும் சென்று செம்பொன்பள்ளி, மயிலாடுதுறை, திருத்துருத்தி, வேள்விக்குடி, எதிர்கொள்பாடி, கோடிகா, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், நாகேச்சரம். பழையாறை என்கின்ற தலங்களைப் பணிந்து பாடி திருச் சத்தி முற்றத்தையடைந்தார்.

அவ்விடத்தில் சுவாமி தரிசனங் செய்து “கோவாய் முடுகியதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன் முன் - புவாரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை” என்னும் பதிகம் பாடுதலும், பரமசிவன் “நல்லாருக்கு வா” என்றருளிச் செய்தார். அப்பர்மூர்த்தி அங்கு சென்று சுவாமியை வணங்கி எழும்பொழுது, சுவாமி “உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோம். என்று சொல்லித் தம்முடைய திருவடிகளை அவர் சிரசின் மேல் வைத்தருளினார். அப்பர் மூர்த்தி “நினைந்து ருகுமடியாரை” என்று திருத்தாண்டகமெடுத்து, திருப்பாட்டிறுதிதோறும் “திருவடியேன் தலை மேல் வைத்தார். நல்லாரெம் பெருமானார் நல்லவாரே” என்று பாடியருளினார். பின்னும் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு சில நாள் அங்கு தங்கியிருந்தார். அங்கிருக்கும் நாட்களிலே கருகாவூர், திருவாவூர், பாலைத் துறை முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனங் செய்துகொண்டு நல்லாருக்குத் திரும்பி வருவார்.

பின்னர் வைகையாற்றிற்கு அணித்தாக வள்ள திங்களூர் என்னும் தலத்தையடைந்தார். அவ்வூரில் அப்பூதியடிகள் என்னும் சிவபத்தியிற் சிறந்த பிராமணர் ஒருவர் அப்பர் சுவாமிகளின் திருத்தொண்டின் மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவரைத் தம்முடைய குருவாகப் பாவித்துத்

தமது பிள்ளைகள் முதலானோர்க்கும் தாம் செய்துவரும் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலிய தரும ஸ்தாபனங்கட்கும் திருநாவுக்கரசர் என்று பெயரிட்டு வருவாராயினார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவ்வூரில் செல்லும்போது, தம்முடைய நாமம் எழுதப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு அப்பூதியடிகளுடைய இல்லத்திற்கு எழுந்தருளினார். அப்பூதிநாயனார் அப்பர் மூர்த்தியை, மனைவியார், புத்திரர் முதலாயினோரோடும் வணங்கி அங்கே திருவழுது செய்யுமாறு பிரார்த்திக்க. அதற்கு அந்நாயனார் உடன் பட்டமை கண்டு, அழுது சமைப்பித்து, தமது மூத்த புத்திரராகிய திருநாவுக்கரசை நோக்கி, “தோட்டத்தில் வாழைக்குருத்து அரிந்துவா”, என்று சொல்லியனுப்பினார். அவர் விரைந்து வாழைக்குருத்து அரியப்புகுந்த பொழுது, ஒருபாம்பு அவரைத் தீண்டியது. அதை அவர்பொருட்படுத்தாமல், அப்பர்மூர்த்தி திருவழுது செய்யும்படி குருத்தை அரிந்து கொண்டு விரைவிலே திரும்பி வந்து, விஷம் தலைக் கொள்ள மயக்கமடைந்து வாழைக் குருத்தைத் தம்முடைய தாயார் கையிலே கொடுத்து விட்டு கீழே விழுந்து இறந்தார்.

அது கண்டு அப்பூதி நாயனாரும், அவர் மனைவியாரும் “ஐயோ இனிநாயனார் திருவழுது செய்யாரே” என்று துக்கித்து, சுவத்தை மறைத்து வைத்து, சிறிதும் தடுமாற்றமின்றி அப்பர்மூர்த்தியிடத்திற் சென்று, “சுவாமி, எழுந்து வந்து திருவழுது செய்தருளல் வேண்டும்” என வேண்டிக் கெண்டனர். அப்பர்மூர்த்தி அங்கு நிகழ்ந்த உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்து கொண்டு,

அவர்களுடைய அன்பை நினைந்து திருவருள் சுரந்து, சுவத்தைச் சிவாலயத்தின் முன்னர் கொணர்வித்து “ஒன்றுகொலாமவர் சிந்தை” என்னும் திருப்பதிகம் பாடியருளினார். உடனே அப்புத்திரர் உணர்வு பெற்று எழுந்தார். அப்பூதியடிகள் தமது புத்திரர் பிழைத்ததைக் கண்டு, அதைக் குறித்து சந்தோஷப்படாமல், அப்பர்மூர்த்தி திருவமுது செய்யாதிருந்த மையைக் குறித்து துக்கித்து வருந்தினார். அவ்வ ருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு அவருடைய வீட்டிற் திருவமுது செய்து அங்கே எழுந்தரு ளினார்.

சில நாட்கள் சென்றபின் திங்களுரிலி ருந்து நீங்கித்திருப் பழனத்திற்குப் போய் சுவாமி தரிசனம் செய்து “சொன்மாலை பயில்கின்ற” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். அத்திருப் பதியிலே அப்பூதிநாயனாரை “அழலோம்பும்ப் பூதி குஞ்சிப்புவாய்நின்ற சேவடியார்” எனச் சிறப்பித்தருளினார்.

பின்னர் அப்பர் காவிரிக்கரையிலுள்ள சிவ தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாரூரையடைந்து அங்கு பல நாட்கள் தங்கி அருகிலுள்ள பல தலங்களுக்குச் சென்று வணங்கி வந்தார். பின்பு திருப்புகலூரில் முருகநாயனார் திருமடத்தில் தங்கியிருந்த போது ஆளுடையபிள்ளையார் இவரைத் தேடி வந்தார். அவர் திருவாரூர்த் திருவாதிரை விழாவின் சிறப்பை அப்பர் வாக்காலுணர்ந்து, உடனே ஆரூருக்குச்சென்றருள. அப்பர் சுவாமிகள் திருப்புகலூரையடைந்து சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார். ஆளுடைய பிள்ளையாரும் மீண்டும் அத்தலத்தைய

டைந்தார். சிறுத்தொண்டர், திருநீலநக்கர் முதலிய அடியார்களும் அங்கே வந்து சேர, அன் பர் திருக்கூட்டம் பேரின் பத்தில் மூழ்கியிருந்தது. பின்னர் பிள்ளையாரும் அப்பரும் சிவனடியார் பலரும் கூழ் பல தலங்கட்குச் சென்று திருப்பதிகங்களைப் பாடி திருவீழிமிழலையை வந்தடைந்தனர்.

நாயன்மாரிருவரும் திருவீழிமிழலை யீசுவரரை வணங்கித் தேவாரப்பதிகங்கள் பாடி அத்தலத்தின் கண்ணேயுள்ள திருமடத்தில் தங்கியிருந்தனர். அந்நாட்டில் பஞ்சம் வந்த அவ்வேளையில் இறைவனருளால் இருவரும் பொற்காசு பெற்றுச் சிவனடியார்களை உபசரித்தனர். ஆளுடைய பிள்ளையார் பெற்று வந்த பொற்காசு வாசி (வட்டம்) இன்றிச் செல்லாததாக, அப்பர் சுவாமிகளுக்கு வைக்கப்பட்ட காசு வாசியின்றிச் செல்வதாக, அதனைக்கண்ட பிள்ளையார் பெருமானார் மீது “வாசிதீரவே காசு நல்குவீர்” என்னும் தேவாரப்பதிகம் பாடி, தமக்குரிய படிக்காசும் வாசியின்றிச் செல்லச் செய்தார்.

இரு நாயன்மார்களும் திருவீழிமிழலை யினின்றும் நீங்கி, திருவாஞ்சியம் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்துக் கொண்டு வேதாரணியம் வந்து ஆலயத்திலே பிரவேசித்து வலஞ் செய்து, வேதங்கள் அர்ச்சித்துத் திருக்காப்புச் செய்த அந் நாண் முதல் இந்நாள் வரையும் அபிமுகத் திருவாயில் அடைக்கப் பட்டுக் கிடந்தமை கண்டு அக்கதவு திறக்கவும் மூடவும் பாடியருளினார்.

வேதவனப் பெருமான் அப்பர் சுவாமி

களைத் திருவாய்மூருக்கு வரும்படி கனவிற கட்டளையிட்டுத் தாம் சற்றுத் தூரத்தில் முன் செல்ல, அப்பரும் பின்தொடர்ந்து சென்று அவ்வூரையடைதலும், முன்னே சென்ற மறைக் காட்டிறைவர் மறைந்தருளினார். அப்பர் திருவாய்மூருக்குச்செல்கின்றார் என்பதை அறிந்து பிள்ளையாரும் அங்கு சென்றார். அப்போது சிவபிரான் இருவருக்கும் காட்சி கொடுத்து அருளினார். இருவரும் திருவாய்மூர் பெருமானாரை வணங்கிக் கொண்டு வேதாரணியத்துக்கு மீண்டும் வந்து சில நாள் தங்கியிருந்தனர். அங்ஙனம் இருக்கும் நாளில். பாண்டி நாட்டில் பரந்துள்ள சமண சமயத்தைக் கெடுத்துச் சைவசமயத்தை நாட்டுவதற்கு வருகை தரவேண்டுமென பாண்டி மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் சம்பந்த சுவாமிகளுக்கு விண்ணப்பமனுப்ப, சுவாமிகள் நாவுக்கரசரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பாண்டி நாட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் செல்ல, அப்பர் சோழ நாட்டிலேயே சிலநாள் தங்கியிருந்தார்.

பின்னர் அப்பர் சுவாமிகள் திருநாளைக் காரோணம் முதலியதலங்ளை வணங்கிக் கொண்டு பழையாறை வடதளி என்னுந் தலத்தையடைந்தார். அங்குள்ள சமணர்கள் அச் சிவாலயத்திலுள்ள சிவலிங்கப் பெருமானை அடியார்கள் காணாவண்ணம் மறைத்து, அத்தலத்தைத் தம்பள்ளியாக்கிக் கொண்டனர். சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்தல்லாமல் நாம் அந்த இடத்தை விட்டுப் போவதில்லையென்று அப்பர் சுவாமிகள் உண்ணாவிரதம் பூண்டு கிடப்ப, வடதளிப்பெருமான் சோழராசனுக்கு அந் நிலைமையைச் சொப்பனாவதையிலே

தெரிவிக்க, சோழராசன் அச் சமணர்களைக் கடிந்து, அப்பர் சுவாமியைச் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யும் வண்ணஞ்செய்தான். சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்தவுடனே அப்பர் சுவாமிகள் “தலையெலாம் பறிக்குங் சமண்கையர்” என்று தொடங்கும் தேவாரப் திருப்பதிகத்தைப்பாடி வணங்கி மகிழ்ந்து, அத்தலத்தை விட்டகன்று, பின்னர் பல தலங்களையும் வணங்கித் துதித்துத் திருப்பைஞ்லீலி என்னுந் தலத்தை நோக்கிச் செல்வராயினர்.

அத்தலத்தை நோக்கி அதிகதூரம் நடந்து சென்றதால் அதிக பசியும், களைப்பும் உண்டாக, அவற்றால் அவர் வருந்துவதைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, பைஞ்லீலிப் பெருமானார் ஆதிசைவ வேதியர்போல் எழுந்தருளித்தம் திருக்கரத்திற் பொதிசோறு பரித்தவராய் அப்பர் சுவாமிகள் வரும் மார்க்கத்திலுள்ள சோலையில் நின்றார். பசி, தாகம், இளைப்பு என்னுமிவற்றால் வருந்தி வழிநடந்து வரும் அப்பர் சுவாமிகளை மறையவர் வேடங்கொண்ட பெருமானார் உபசரித்து அவருக்கு உண்ண அன்னமிட்டு, குடிக்கத்தண்ணீரும் வார்த்தார். சிவபிரான் தம் மெய்யடியாரிடத்து வைத்த கருணையிருந்தபடியென்னே!

அப்பர் சுவாமிகள் சில நாள் திருப்பைஞ் லீலியில் எழுந்தருளிய அப்பெருமானாரை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி, உழவாரத் தொண்டுஞ்செய்து, பின் திருவண்ணாமலையை யடைந்து, உண்ணாமுலையம்மையாரோடு எழுந்தருளிய அண்ணாமலையாரை வணங்கி

தேவாரம் பதிகம் பாடி தியானிக்க முத்திதரும் திருவண்ணாமலையை விட்டகன்று தொண்டை நாட்டிற்குச் சென்று திருவேகம்பம், திருக்கச்சி மயானம். திருமேற்றளி, திருமாற்பேறு என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, தென் கைலாசமாகிய காளத்தி மலையை யடைந்தார். அங்கே பொன் முதலியாற்றிலே ஸ்நானஞ்செய்து, மலையின் மேலேறிச் சுவாமியை வணங்கித் தேவாரப்பதிகம் பாடி, அவருடைய வலப் பக்கத்திலே நிற்கின்ற கண்ணப்ப நாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கி. சிலநாள் அந்தத்தலத்திலே வாழ்ந்தார்.

திருக்காளத்தியில் இருக்கும் போதே வடகயிலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்னும் விருப்பம் உண்டாக திருக்காளத்தியை விட்டகன்று வடதிசையை நோக்கிச் சென்று பருப்பதத்தையடைந்து இறைவனை வணங்கிப் பதிகம் பாடித் துதித்துக் கொண்டு காசியை யடைந்து விசாலாட்சி சமேத விசுவநாதப் பெருமானை வணங்கிக்கொண்டு. அதற்கப் பாலுள்ளதாகிய கற்குரத்திலே சாகமூல பலங்கள் புசித்தலையும் ஒழித்து, திருக்கை லாச தரிசனஞ் செய்ய வேண்டுமென்னும் பேரார்வங் கொண்டவராய், அல்லும் பகலும் நடந்தார். அதனால் அவருடைய பாதங்கள் பருவரைக்கு தேய்ந்தன. தேய்ந்தும் ஆசை மேலீட்டினான் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும் ஆதரவாகக் கொண்டு தாவிச் சென்றார். அந்தக் கைகளும் மணிக்கட்டு அடைந்து சிகைந்தன. பின்னும் ஆசை சிறிதுங் குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால், கொடிய

நெருப்பையொத்த மெல்லிய பருக்கைக் கற்கள் பொருந்திய மார்க்கத்தில் மார்பினால் நகர்ந்து போயினர். மார்புத் தசை நைந்து சிந்த, எலும்புகளும் முறியலுற்றன, பின்புரண்டு புரண்டு போயினர், அதனாலேயே தேக முழுதும் அரைய, நாயனார் திருக்கைலாசகிரியிடத்தே பதிந்த அன்பின் உறுதியினால் மெல்ல நகருதற்கு முயன்றும் கூடாமையால் வழியிலே கிடந்தார்.

அப்பொழுது பரமசிவன் மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும் பொருட்டுத் தமீழ் வேதமாகிய தேவாரம் பாடுவதற்கும். அவ்வப்பொழுத்தியுடைய கருத்தை மாறின்றி முடித்தற்குத் திருவுளங் கொண்டு. அவ்விடத்தில் ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி, ஒரு முனிவர் வடிவங்கொண்டு நாயனாருக்கு முன் வந்து நின்று, “நீர் அங்கங்கெல்லாஞ் சிகைந்து போக வருத்தத் தோடும் இந்தக் கொடிய காட்டில் எதன் பொருட்டு வந்தீர்” என்று கேட்டார். அப்பொழுத்தி மரவுரியுடையையும் புண்ணுடையையும் சடைமுடியையும் விபுதிப் பூச்சையுமுடைய அந்த முனிவரைக் கண்டபொழுதே பேசுதற்கு அற்ப சக்தியுண்டாக, அவரை நோக்கி, “முனிவரே, நமது கடவுளாகிய பரமசிவன் உத்தர கைலாசத்திலே உமாதேவி சமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கும் பொருட்டு விரும்பி வந்தேன்” என்றார். அதற்கு முனிவர். “தேவர்களாலும் அடைதற்கு அரியதாகிய கைலாசகிரி, மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கு எளிதா? நீர் இந்தக் கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என்செய்தீர்! இனித்திரும்பி விடுதலே உத்தமம் என்றார்.

உடனே அப்பர் மூர்த்தி “அக் கைலாகிரியிலிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருக் கோலத் தைத் தரிசித் தன்றி அறித்தியமாகிய இந்தத் தேகத்தைக்கொண்டு மீளேன்” என்று மறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணியைக் கண்டு மறைந்தருளி ஆகாயத்தில் அசரீரியாகி “நாவுக்கரசனே, எழுந்திரு” என்றார். உடனே அப்பர்மூர்த்தி அழிந்த உறுப்புக்களெல்லாம் முன்போல நிரம்பப் பெற்றுச் சிறந்த திருமேனியோடும் எழுந்து, “சுவாமி, தேவரீர் அக்கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக் கோலத்தை அடியேன் தரிசித்து வணங்கும் பொருட்டு அருள்செய்யும்” என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் “நீ இந்தத் தடாகத்திலே முழுகித் திருவையாற்றையடைந்து தம்மைக் கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்தத்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு” என்று பணித்தருளினார்.

அப்பர்மூர்த்தி அப்பணியைச் சிரமேற் கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஒதித் தடாகத்திலே மூழ்கி, திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர் வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி, வழியிலே அந்தப் பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக் கண்டு, அவைகளைச் சிவமும் சத்தியுமாகப் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்திற்கு முன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும் சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழ்த்தவும், தும்புருநாரதரென்னும் இருவர் யாழ் வாசிக்க

வும், பிரம் விஷ்ணுக்களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக் கையினாலே பொத்திக்கொண்டு ஒதுங்கி நின்று தங்குறைகளை முறையிடவும், பூதகணங்கள் கடைதோறுங் காக்கவும், தேவர், சித்தர், அசுரர் சாரணர், காந்தருவர், கின்னரர், இயக்கர், விஞ்சையர் முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும், நந்திதேவர் கையிலே பிரம்பைப் பரித்துக் கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ணிய சவரூபியாகிய சிவபெருமான் ஒரு திவ்விய ஆசனத்தின் மேலே அநந்தகோடி கூரியப் பிரகாசத்தோடும் பார்வதி சமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படியிருத்தலை அப்பர்மூர்த்தி கண்டமாத்திரத்திலே விழுந்து வணங்கி, உரை தடுமாற, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவி சொரிய கரையிறந்த அருட்பெருங் கடலிலே அன்புநதி ஈர்த்துச் செல்ல, மிதந்து போய்த் தெவிட்டுதலில்லாத அளவிறந்த சிவானந்தாமிரத்ததைப் பருகி, சந்நிதானத்திலே ஆனந்த கூத்தாடித்திருத்தாண்டகங்கள் பாடினார். கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்ப மூர்த்திக்குத்தரிசிப்பித்து, பின் மறைந்தருள, அவ்வப்பர் மூர்த்தி மனம் வருந்தி. பின் ஒருவாறு தெளிந்து, தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அந்தப் பதியில் இருந்தார்.

சில நாட்கள் சென்றபின் ஐயாற்றினின்று நீங்கி நெய்த்தானம், மழபாடி முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியைடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்து தேவாரப்பதிகங்கள் பாடி, அங்கே ஒருதிருமடங் கட்டுவித்து, பல்வகைத்

தாண்டவம், தனித்தாண்டவம், அடைவு திருத்தாண்டவம், திருவங்கமாலை முதலிய தேவாரப் பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டிருந்தார். அதன் பின்னர் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கி சோழ மண்டலத்தையடைந்தார். பின்னர் அப்பர்மூர்த்தியிருந்தருளிய திருப்பூந்துருத்திக்கு எழுந்தருளினார். உடனே அப்பர் எதிர்சென்று அடியார் கூட்டத்துள் புக்கு பிள்ளையார் ஏறிவரும் முத்துச்சிவ்வையைத் தாங்கி வந்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பூந்துருத்திக்கு வந்தவுடன் அப்பர் எங்குற்றார் என வினாவ, அதனைச் செவிமடுத்த அப்பர் மூர்த்தி, “அடியேன் தேவாரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வுற்று இங்குற்றேன்” என்றார், அதனையறிந்த பிள்ளையார் உடனே சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பர்மூர்த்தியை வணங்க இருவரும் தம்மை அவர் வணங்குவதற்கு முன் தாம் அவரை வணங்க, அதுகண்ட அடியவர்களெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்த கோஷஞ் செய்தார்கள். ஞானசம்பந்தர் வாக்கீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். பிள்ளையார் பாண்டி நாட்டிற்குச் சென்று சமணர்களை வாதில் வென்ற வரலாற்றைக் கூற வாக்கீசர் தாம் தொண்டை நாட்டிற்குச்சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிய வரலாற்றையும் சொல்லியருளினார்.

பின்பு பிள்ளையார் தொண்டை நாட்டிற்கு யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டார். வாக்கீசர் பாண்டி நாட்டையடைந்து, திருப்புத்

தூரை வணங்கிக் கொண்டு, மதுரையிற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடி, பாண்டிமாதேவியாரும். கூன் நிமிர்ந்த பாண்டியரும், குலச்சிறை நாயனாரும் வந்து வணங்கித் துதிக்க சிலநாள் அங்கிருந்தார். பின் மதுரையினின்று நீங்கி. திருப்புவணம், இராமேஸ்வரம், திருநெல்வேலி, கானப்பேரூர் முதலாகிய தலங்களை வணங்கிச்சோழ மண்டலத்துக்குத் திரும்பி வந்து திருப்புகலூரையடைந்தார்.

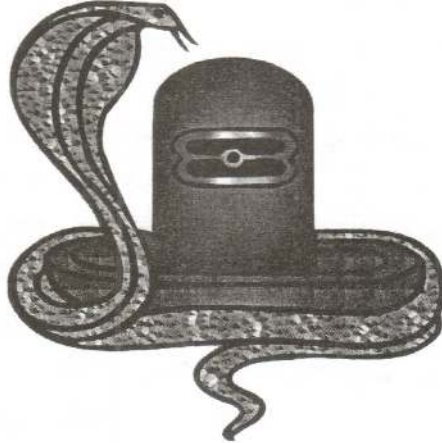
திருப்புகலூரிலே தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, திருமுன்றலிலே கைத் தொண்டு செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே நின்றதிருத்தாண்டகம், தனித் திருத்தாண்டகம், சேஷத் திரக் கோவை, குறைந்தநேரிசை, தனித்திரு நேரிசை, நினைந்த திருநேரிசை, ஆருயிர்த் திருவிருத்தம், தசபுராணத்தடைவு, பாவநாசப் பதிகம், சரக்கறைத் திருவிருத்தம் முதலிய திருப் பதிகங்களைப் பாடியருளினார். பரமசிவன் நாயனாருடைய பக்தி வைராக்கியத்தை எவருக்குங் காட்டுவதற்குத் திருவுளங் கொண்டு, அவர் திருமுன்றலிலே கைத் தொண்டு செய்யும் பொழுது உழவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் பிரகாசித்துக் கிடக்கும்படி அருள் செய்தார். நாயனார் அவைகளைக் கண்டு, அவைகளை அங்கே நின்ற பருக்கைக் கற்களோடு சமமாக எண்ணி உழவாரத்தில் ஏந்தி குளத்திலே விழ ஏறிந்து விட்டார்.

பின்பு இறைவனருளால் அரம்பையர் கள் சவர்க்கத்தினின்றும் இங்கி வந்து, நாயனார்

முன் நின்று இசை பாடியும், கூத்தாடியும், அவர்மேற் பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைப்பவர் போலச் சமீபித்தும், அளகம் அவிழ், இடை நுடங்க ஓடியும், மீண்டும் வஸ்திரம் நெகிழ் நின்றும், இப்படி அவரை மோகிப்பதற்கு எத்தனஞ் செய்தார்கள். செய்தும், சிவபிரானுடைய திருவருளையே முன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாகீசர், தம்முடைய சித்த நிலை சிறிதும் வேறுபடாதபடி, தாஞ்செய்யும் திருப்பணியிலே உறுதிக்கொண்டு, இருவினை முதலியவைகளை முன்னிலைப் படுத்தி “நான் திருவாரூரிலே வீற்றிருக்கின்ற சுவாமிக்கு ஆளானேன். உங்களாலே ஆட்டுண்ணேன், நீங்கள் என்னை அலையன்மின்” என்னும் கருத்தால் “பொய்ம்மாயப் பெருங் கடலில்”

என்னும் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார். அரம்பையர்கள் தங்கருத்து முற்றாமையால், அவரை வணங்கிவிட்டுப் போனார்கள். இந்த நிலைமையைச் சகல லோகத்தார்களும் அறிந்து துதிக்கலுற்றார்கள்.

வாகீசர்... “புகலூரர் என்னை இனிச் சேவடிக் கீழிருத்திடும்” என்று எழுகின்ற ஞானத்தினாலே, திருவிருத்தங்கள் பல வற்றைப்பாடி சித்திரை மாசத்திலே சதய நட்சத்திரத்திலே “எண்ணுகே னென் சொல்லி யெண்ணுகேனோ” என்று திருத் தாண்டக மெடுத்தும், இறுதி தோறும் “உன்ன டிக்கே போதுகின்றேன் பும்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே” எனப் பாடிச்சிவபெருமானுடைய திருவடியையடைந்தார்.

மகேஸ்வர பூசையின் மகத்துவம்

✍ கி. இராமலிங்க சர்மா

இந்தியாவில் நாயன் மார் களின் திருமுறைகளை வகுத்து நமக்களித்த நம்பியாண்டார் நம்பியாரால் புகழ்ந்து போற்றி கூறப்பட்டதும் சேக்கிழார் நமக்களித்த பெரிய புராணத்தில் அடியார் பெருமை கூறப்படும் போது முதலாவது அடியிலே தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று ஆரம்பித்து வரும் தேவாரத்தில் திருவாரூர் பிறந்தார்கள் அயார்க்கும் அடியேன் என்று கூறப்பட்ட திருவாரூரில் முத்துஐயர் மீனாட்சி அம்மா தம்பதிகளுக்கு இராண்டாவது புத்திரனாகப் பிறந்து வளர்ந்து தனது முப்பத்தைந்தாவது வயதில் யாழ்ப்பாணத்தில் காலடிஎடுத்து வைத்து யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டி காளிகோவில் வண்ணை வெங்கடேசுவர வரதராஜப் பெருமான் கோவில், வண்ணை பெரிய சிவன் கோவில் ஆகியவற்றில் பூசைக்கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்த போது உயர்திரு. அ.கு. மதியாபரணம் மருதப்புசாமியார் அவர்களால் வரந்தி அழைத்து வந்து ஐயனாருக்கு பூசை செய்யும் பேற்றை பெற்றவர் தான் இராமச்சந்திரஐயர்.

ஐயனார் கோவில் 1948 தை மாதம் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் பர்வத வர்த்தனி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரர் என பெயரிட்டு கோப்பாய் வைரவநாதக் குருக்கள் அவர்களால் கும்பாபி ஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இராமலிங்கப்பெருமான் திருவருளால் இராமச்சந்திர ஐயர் தம்பதிகட்கு மகனாக நான் பிறந்தகையால் இராமலிங்கம் என்ற பெயர் எனக்கு சூட்டப்பட்டது.

நான் சிறுவயதில் மருதப்பு சாமியாரில் விரும்பி அவரோடு பழகும் பேறு பெற்றிருந்தேன். அவர் கதிர்காமம் சென்று வரும் போது மாவிளக்கு கொண்டு வந்து தருவார் அதை விரும்பிச் சாப்பிடுவேன் அதை நினைத்தால் இன்றும் நாக்கில் சுவை உணர்வு தெரிகிறது.

ஐயனார் கோயிலாக இருக்கும் போது மருதப்பு சுவாமியார் அவர்களால் திரு நாவுக்கரசு நாயனார் குருபூசை சிறப்பாக நடந்தது இந்த குருபூசையின் சிறப்பு மகேஸ்வர பூசையாகும்.

மகேஸ்வரபூசையைப் பற்றிநான் சிறுவயதில் அறிந்தது இங்குதான் எத்தனை ஆலயங்களில் குருபூசை அன்னதானம் நடைபெறுகிறது ஆனால் இங்குதான் மகேஸ்வரபூசை நடப்பது சிறப்பு. இந்த மகேஸ்வர பூசையின் சிறப்பு என்னவென்றால் ஆலயத்தில் நிற்கும் அடியார்கள் (சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை) யாவர்க்கும் ஒரே முறையில் அன்னம் பரிமாறப்படும். மருதப்பு சாமியார் ஒரு தாம்பாளத்தில் விபுதி வைத்து அதில் சூடம் ஏற்றி ஒவ்வொருவருக்கும் திருநீறு

பூசி கூடம் காட்டி பூசைசெய்வார். கிட்டத்தட்ட ஆயிரம்பேருக்கும் அவர் ஒருவரே வரிசையாக பூசை செய்வார். பூசை முடிந்ததும் அவர்கள் முன்னின்று

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்.
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண்டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

-திருக்குறந்தொகை-

என்ற தேவாரம் பாடி எல்லோரும் உணவருந்தச் சொல்வார் அவர் சொல்லும் வரை யாரும் உணவருந்தமாட்டார்கள் அவர் சொன்ன பின் எல்லோரும் உணவு (மகேஸ்வர பூசை) பிரசாதத்தைச் சாப்பிடுவார்கள் இந்த குருபூசையில் மகேஸ்வர பூசையின் சிறப்பை இன்றும் காணக் கூடியதானது நாங்கள் யாவரும் பெற்ற பெரும் பேறாகும்.

இந்தக் குருபூசை விழாவில் மருதப்பு சுவாமி அவர்கட்கு அடியார்களின் பெரு விருப்போடு "சிவக்கன்று" என்ற பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். அன்று முதல் சிவக்கன்று மருதப்புச்சாமியார் என்னும் நாமம் தாங்கி சிவத்தொண்டு பல செய்த காட்சி இன்றும் என்கண் முன்னே தெரிகிறது.

குருபூசையின் போது நான் கண்ட அற்புதங்கள் பல அவற்றை எல்லாம் மீட்டுப்பார்க்கிறேன் பல சம்பவங்கள் நினைவு வருகின்றன. எல்லாவற்றையும் எழுத்தில் கூற முடியாது தவிக்கிறேன்.

புங்குருதீவைச் சேர்ந்த பலர் குழந்தைப்

பேறு கிடைத்ததும் இங்குள்ள மக்கள் குழந்தைக்கு சோறு தீத்தல்(அன்னப்பிரசாசனம்) செய்வதற்கு நாள் மாதம் பார்ப்பதில்லை மகேஸ்வர பூசையின் போது இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்த அன்னத்தை எடுத்து ஊட்டி மகிழ்வது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

தான்தோன்றி வடிவமான இராமலிங்கப் பெருமான் நான் சிறிய வயதில் பார்த்த வடிவத்துடன் இன்றும் வளர்ந்துவரும் காட்சி காண்போரை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது நான் தெரிந்தவரை அந்த வளர்ச்சி காரணமாக விங்கத்தின் ஆவுடையார் மூன்று முறை செய்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது.

இந்த ஆலயத்தின் மகோற்சவத்துக்கான பத்திரிகை அடிக்கும் போது விழாவிற்கு அடியவர்களை வரவேற்கும் முறையில் அமையப் பெற்ற தேவாரமாகிய

விண்டமா மலர்கொண்டு விரைந்து நீர்

அண்டநாயகன் அடிதொழ

பண்டுநீர் செய்த பாவம் பறந்திடும்

வண்டுசேர் பொழில்வான்மியூரசனே

என்றும் (குருபூசையின்) மகேஸ்வர பூசையின் சிறப்பை நினைவு காட்டும் வகையில் அமைந்த

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி கூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுது செய்

வித்தல்

கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்

டார்தல்

உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென

உரைப்பார்.

-பெரியபுராணம்-

என்றும் மருதப்புசாமியாரின் வழி காட்டல்படி அச்சிட்டு வழங்கும் விதம் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது அத்துடன் மருதப்பு சாமியை நினைவுபடுத்தும் விதமாகவும் உள்ளது.

சிவக்கன்று மருதப்பு சாமியார் இறை வன் திருவடி புகுந்தும் அவரது நாமத்துடன் இந்த மகேஸ்வர பூசையை ஆலயபரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர் இன்று வரை தொடர்ந்து நடத்தி வருவது சாமியாரின் ஆத்ம அருளாசியும் பர்வதவர்த்தனி சமேத இராம லிங்கப்பெருமானின் அருளாசியும் கொண்டு.

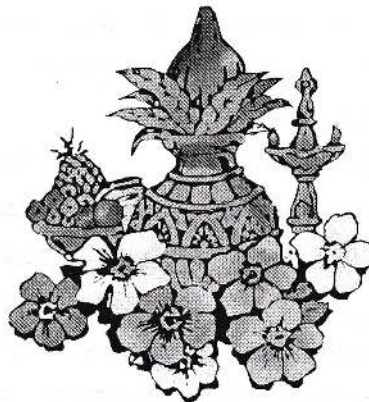
“அப்பர் சோறு அள்ள அள்ள குறையாது” என்ற வள்ளுவர் வாரார்த்தைக்கமைய நூறாவது வருடமாக நடத்தும் சிவத்தொண்டு இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை ஆலய முன்றலில் வழங்கப்படும் காட்சி சிறப்புக்குரியதாகும்.

நூறாவது வருடமாக நடைபெறும்

திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் குருபூசை தினத்தில் குருபூசை மலர் வெளியிட இருப்பதும் அதில் ஆலயத்தின் வரலாறுகள் மருதப்பு சாமியாரின் நினைவுகள் பற்றி இளம் தலை முறையினர்க்கு புரிய வைக்கும் முயற்சி கண்டு ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினரை பல்லாண்டு காலம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று சிவத்தொண்டு செவ்வனே செய்ய தான் தோன்றியப்பன் துணைகொண்டு ஆசீர் வதிக்கிறேன்.

என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து இந்த மலருக்கு சில வார்த்தைகள் எழுதித் தரும்படி கேட்டு என்னுடைய தன்மையை இளந்தலைமுறையினர்க்கு அறிய எண்ணிய ஆலய பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையினர்க்கும் ஊரதீவு ஐயனாரின் அருளாசியும் எனது நல்லாசியும் கிடைக்க பர்வத வர்த்தனி சமேத இராமலிங்கப் பெருமானை மனம், மெய், மொழிகளால் சிந்தித்து வந்தித்து வணங்குகின்றேன்.

லோகர சமஸ்தர சுக்னோபவந்து

அப்பர் குருபுசையில் அன்னதானம்

சுவாமி இராமலிங்கம் ரமணதரக் குருக்கள்

பிரதமகுரு

ஆசிரமம் அரசடிப்பிள்ளையார் ஆலயம்
கோண்டாவில், கிழக்கு.

பெரிய புராணம் இந்து மக்களது வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்து நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கும் அறம் / தருமம் என்ற வார்த்தையை மக்கள் மனதில் மறக்காமல் இருப்பதற்கும் இந்துசமய கலாசார விமியங்களை பாதுகாக்கவும் சேக்கிழார் பெருமானாரால் ஆக்கி உருவாக்கப்பட்டது. இந்து சமயம் வாழ அமைத்து தந்த இந்து மக்களின் பாரம்பரிய பரம்பரை சொத்து இதுவாகும்.

பெரிய புராணத்திலே வருகின்ற கதைகளில் சமய குரவர் எனப்போற்றப்படும் அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர், சம்பந்தர் ஆகிய நாயன்மார்களை அறியாதார் ஒருவரும் இல்லை என்று கூறலாம்.

அப்பர், திருநாவுக்கரசு நாயனார் எனப் பெயர் பெற்றவர் இவர் பெயரால் உலகின் பல இடங்களில் அறப்பணிகள் பல இன்றும் நடைபெறுவதைக் காணலாம். நாயன்மார்களில் ஒருவராக அப்பூதி அடிகள் நாயனார், திருநாவுக்கரசர் பெயரினால் அன்னதான மடம் பாடசாலை, தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவைத்து அறம் பல செய்து வாழ்ந்து முத்தி அடைந்தவர்.

இந்த வகையில் புங்குதீவு, ஊரதீவு ஐயனார் என வழங்கும் பர்வத வர்த்தனி சமேத இராமலிங்கப் பெருமான் ஆலயத்தில்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் பெயரால் வருடந்தோறும் குருபுசை நடத்தப்படுகிறது. திருநாவுக்கரசு நாயனார் பெயரால் ஆலயத்தின் முன் கிழக்குப் பக்கமாக “திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலை” என்ற பெயருடன் கூடிய பாடசாலையும் இருந்தது. எனது தகப்பனார் இராமச்சந்திரஜயர் இராமலிங்கசர்மா இந்தப் பாடசாலையில் 5ம் ஆண்டு வரை கல்வி கற்றதாக கூறியுள்ளார். இப்படியாக மக்களின் ஆரம்ப கல்வியையும் அன்னதானத்தின் மகத்துவத்தையும் ஒன்று சேர அமைத்துப் பாடசாலை மாணவர்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆலயத்திற்கு வந்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய “சிவபுராணம்” பாடி வழிபட்டு பாடங்களை படிக்கும் வழக்கம் யாவும் அன்று முதல் உயர்திரு சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை பரிபாலன தர்மகர்த்தா சபையால் நடாத்தப்பட்டு வருவது போற்றத்தக்க பணியாகும்.

அன்னதானத்தின் சிறப்பினையும் மகேஸ்வர பூசையின் மகத்துவத்தையும் நான் சிறுவயது முதல் இந்த ஆலயத்தில் பார்த்து உளம் மகிழ்ச்சி கொண்ட நாட்கள் பல. குருபுசையின் போது அன்னதானத்தின் பெருமையை விளக்கிக் கொள்ளும் வகையில் எல்லோரும் ஒரே முறையில் அமர்ந்து விபூதி

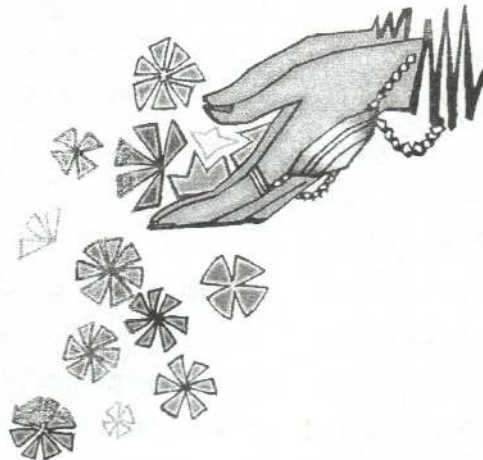
தரித்து கற்புரதீபம் காட்டி ஒருசேர உண
வருந்தும் காட்சி என்னை மெய்சிலிர்க்க
வைக்கிறது.

தானங்களில் சிறந்த தானமாக கூறப்
படுவது அன்னதானம் பெரிய செல்வந்தரா
னாலும் பரம ஏழையானாலும் அன்னதானம்
ஒன்றின் மூலம் இரு பகுதியாரையும் போதும்
என்ற திருப்தியை மனதில் ஏற்படுத்தக் கூடிய
வகையில் சந்தோசத்தைத் தரக் கூடிய தானம்
அன்னதானமாகும்.

அன்னதானம் ஆலயத்தில் செய்வது
பலநூறு மடங்கு நற்பலன்களைத் தரும்.
இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த அன்னதானப்
பணியை பர்வதவர்த்தனி சமேத இராமலிங்
கேஸ்வரர் தேவஸ்தான ஆலய பரிபாலன

தர்மகர்த்தா சபையினர் சிவக்கன்று மருதப்பு
சுவாமியார் வழிகாட்டலில் அவர் விட்டுச்சென்ற
பணியை எந்தவொரு குறையுமில்லாமல் பல
வருடகாலமாக நடத்துவது தானத்தோன்றி
அப்பனதும் மருதப்பு சுவாமிகளின் அருளாசியும்
இவர்கட்கு என்றென்றும் வழிகாட்டியாக
துணை நின்று உதவி செய்யும். என்னையும்
ஒரு பொருட்டாக மதித்து ஒருசில வரிகள்
எழுத்து மூலம் அன்னதான மகத்துவத்தைப்
பகிர்ந்து கொள்ள எண்ணிய ஆலய பரிபாலன
தர்கமர்த்தாசபை உறுப்பினர்கள் மற்றும்
பர்வதவர்த்தனி சமேத இராமலிங்கப் பெருமான்
அடியார்கள் அனைவர்க்கும் மேன்மை தரும்
பதினாறு செல்வங்களும் பெற்று பெருவாழ்வு
வாழ வேண்டும் என்று மனதார வாழ்த்தி பர்வத
வர்த்தனி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரப்
பெருமனின் பாதம் பணிந்து பிரார்த்திக்கிறேன்.

லோகா ஸமஸ்தா ஶக்னோபவந்த்

அள்ள அள்ளக் குறையாத அப்பர் சோறு

✽ வைத்திய கலாநிதி மா.ஆ. பேரின்பநாதன்

(முன்னாள் ஆலய நிர்வாக சபைத் தலைவர்)

திருமூலர் ஈழத்தை சிவபுமி என்பார். ஈழத்து இராமேஸ்வரம் என அழைக்கப்படும் பாணா விடை சிவன் ஆலயம் சுயம்பு இலிங்கமாக வடபால் இலங்கையில் அமைந்துள்ளது. இதனைப் பாணாவிடைப் பதினெனவும் அழைப்பர். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் தான்தோன்றி இலிங்கத்தை பர்வதவர்த்தனி சமேத இராமலிங்கேஸ்வரர் என மக்கள் அன்புடன் பூசிப்பர். இச்சுயம்பு இலிங்கமானது அநாதியானது தன் மேனியின் மீது பிறந்த எழுத்துக்களைக் கொண்டது. நிலமட்டத் திலிருந்து மூன்றரை அடி வரையிலான வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் சிறப்புடைய கருங்கல் இலிங்கமாகும். இது மாவிலங்கை இன மரத்தைச் சேர்ந்த புராதன தல விருட்சத்தின் கீழ் பகுதி மூன்று வேர்களாக கால் விட்டபடி நிலமட்டத்தின் கீழ் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அருவுருவ வடிவான இலிங்க வடிவானது இற்றைக்கு 6000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இராவணீஸ்வரன் காலத்திலிருந்தே இலங்கையில் இருந்துள்ளது. இவ்வாலயம் எழுந்தருளியிருக்கும் பாணாவிடை எனும் இடப்பெயர் பதி பற்றி சங்க இலக்கிய நூலான பத்துப்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இதன் அயலில் வெட்சிப்புட்டி கரம்தாலி (இரவு வேவு பார்த்த குற்றத்திற்காக தன் கையைவே வெட்டிய பாண்டிய மன்னனுக்கு தன் தாலியைப் பரிசாகக் கொடுத்த பெண் வாழ்ந்த இடம்) களதீவு

(பாண்டிய மன்னர்கள் போர்க்களம் நடத்திய இடம்) என்ற வரிகளை சங்க இலக்கிய நூலில் காண முடிவதனால் இது ஒரு புராதன ஆலயமாகும். இவ்வாலயம் பண்டு தொடரே மக்களின் அங்கத்துறு நோய்கள் அகற்றும் சிறப்பு மிக்க ஆலயமாக 1950வரை இருந்துள்ளது. 1912ம் ஆண்டில் இருந்து திருவீழி மிழலையில் அப்பர் அடிகளும் ஆளுடைப் பிள்ளையும் பஞ்சத்தால் வாடிய மக்களுக்கு அன்னதானமும் தாக சாந்தியும் அளிக்கும் மையமாக மாறியது. இன்றைய விழாக் கூட அத்தர்மப் பணியின் நூற்றாண்டு நிறைவு நிகழ்வாகும். 1940க்கு முன்பு இலங்கையானது அரிசிமினை பிற நாடுகளிலிருந்து பெறவில்லை. இதனால் நிலச்சுவாந்தர்களும் பணக்காரர்களும் வாரத்தில் ஏழு நாட்கள் சோறு சாப்பிட்டனர். ஏழை மக்கள் தம் உடல் உழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் தானியத்தைக் கொண்டு வாரத்தில் ஓரிரு நாட்கள் அரிசிச் சோற்றினையும் மற்றைய நாட்களில் உப உணவுப் பொருட்களையும் பாவித்து வந்த காலம் அது.

இறைவன் திருவுளம் 1909ம் ஆண்டில் 20வயதைத் தாண்டி இல்லற வாழ்வில் தலைவாயிலில் தனது சகோதரியின் வீட்டில் தங்கியிருந்த மாணிக்கம் அவர்களை எம்பெருமான் பெயர்சொல்லி அழைத்து பிராமண வடிவில் தரிசனம் கொடுத்து தன்னை ஆதரிக்கும் படி கேட்டுச் சென்றார். இந்திய

இராமேஸ்வரத்தில் தலைமறைவாய் இருந்த சுவாமிகளுக்கு நான் சுயம்பு இலிங்கமாக இந்த இடத்தில் இருக்கின்றேன் என்னை நீ அங்கு சென்று வழிபடலாம் என ஆணை கிடைத்தது. இதன்பிரகாரம் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமி அவர்கள் அவ்வூர் மக்களை நேரில் சந்தித்து ஆலய வளர்ச்சி பற்றிச் சிந்தித்தார்கள். அப்புதியடிகளின் அடியாராகவும் தர்ம சிந்தனை உள்ள மனிதராகவும் விளங்கிய பல பெரியாரின் உதவியுடன் திருநாவுக்கரசர் குரு பூசையையும் சரீரத் தொண்டின் மூலம் இறைவனை அடையும் மார்க்கத்தையும் சுவாமியிடம் கூறினார்கள். சுவாமி அவர்கள் திருநாவுக்கரசரின் ஆன்மா சிவத்துடன் கலந்த திதியான சித்திரைச் சதயத்தன்று பொது மக்கள் உதவியுடனும், பெரியார்களின் உதவியுடனும் திருநாவுக்கரசர் குருபூசையை ஆரம்பித்தார். மாணிக்கம் அவர்கள் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு நிறைந்த கிராமத்தில் விழாவில் கலந்து கொள்ளும் அடியார்களுக்கு திருநாவுக்கரசர் பெயரால் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து பல சுவைநீர்களை தானமாக வழங்கினார். இறைவனது திருவருள் மிகசொற்ப அரிசியுடன் இவ்வாலயத்தில் அமைக்கப்பட்ட குருபூசை அமுதானது அன்று இரவு நடுநிசி வரை வருவோர்க்கு வழங்கக் கூடியதாக, அள்ள அள்ளக் குறையாதவாறு (பொலிந்து) ஆவி பறந்து புதுப் பொலிவுடனும் இருந்த நிகழ்ச்சியானது, கிராம மக்கள் அனைவரையும் பக்த கோடிகள் ஆக்கியது. இச்செய்தி நாடெங்கும் பரவி இன்றுவரை 100 ஆண்டுகளைத் தாண்டியும் பொது மக்கள் உதவியுடன் இவ்வற்புத நிகழ்ச்சியானது மிகச் சிறப்புடன் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது. 1948இல் புதிய

ஆலயம் ஒன்று அமைக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருந்தது. அதன் தலைவராக இறைவனால் சிவத்தொண்டர் மாணிக்கம் அவர்கள் திருவுளச் சீட்டின் மூலம் 3ஆண்டுகளுக்கு நியமனம் வழங்கியிருந்தார். இறையருளால் 1948இலேயே முதல் கும்பாபிஷேகம் நடந்தேறியது. அதன் நிறைவில் மகோற்சவம் இடம்பெற்றது. அதில் ஆலய மகோற்சவ நிகழ்வுகள் யாவும் சித்திரைச் சதயத்தன்று தீர்த்தோற்சவமாகவும் திருநாவுக்கரசர் குருபூசை தினமாகவும் வரக் கூடியதாக அதன் முதல் தினம் தேர் உற்சவம் நடைபெற வேண்டும் எனவும் சபையினால் ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த நியமப்படியே தீர்த்தோற்சவ தினத்தன்று திருநாவுக்கரசர் குருபூசையானது மருதப்பு சுவாமியின் மரணத்தின் பின் பொது மக்கள் உதவியுடன் ஆலயப் பரிபாலன தர்ம கர்த்தா சபையினால் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. மேலும் தர்மகர்த்தா சபையின் முயற்சியினால் ஆலய முன்றலில் திருநாவுக்கரசர் பாடசாலையும், திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் எழுந்தருளி இருக்கும் மகா மண்டபமான திருநாவுக்கரசர் அன்னதான மடத்தினையும் இன்று எம்மால் காண முடிகிறது.

அருளாளர் பார்வையில் அன்னதானம், தாக சாந்தி என்பவற்றின் சிறப்பு “இது அவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே” (மாணிக்க வாசகர்) காயமே கோயிலாக (அப்பர்) யாவர்க்குமாம் ஒரு கைப்பிடி (அரிசி) அருளாளர் வான்புகழ் ஞானி வள்ளுவர் வாக்கினால் பார்க்கில் ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின் அதாவது

பசியால் வாடும் ஒருவருடைய பசியைத் தீர்க்க முனைபவர் அவர். பசியைத் தீர்த்த பின்பே தம் பசியினைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதாகும். அவர் மேலும் ஒரு படி சென்று பேசுகையில் “அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப்பு” ஒருவன் பொருள் அற்ற ஏழையின் கடும் பசியினை நீக்குதல் ஒன்றே தன் செல்வத்தை தனக்குப் பின் உதவுவதற்காக சேகரிக்கும் வங்கியாகும் என்பார். “நடமாடும் கோயில் நம்மட்கும் ஒன்று ஈயின் படமாடிக் கோயில் பகவற்கதாம்” திருமூலர்.

உண்ணுகின்றான், உறங்குகின்றான், உருவம் தேரோடுகிறான். முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனை வரிகள் “பகரஞானியர்க்கு பகல் உணவு அளிப்பவர்க்கு நிகரில்லை என்பது நிச்சயம் தானே திருமூலர்”. “அன்புடை தொண்டர்க்கு அமுதளித்து இன்னல் களைவன் அன்னம் பரன் இணையடியே”.

திருநாவுக்கரசர் மண்ணில் பிறந்தார் பெறும் பயன் அண்ணலார் அடியார்க்கு அமுது செய்தலே இப்படியாக அருளாளர்

வாக்கானது எம்மை அறப்பணியாக அன்ன தானம் வழங்கலையும், தாகசாந்தி வழங்கலையும் தலைசிறந்த தர்மப் பணியாக பொதுமக்கள் அனைவரும் உண்டபின் போதும், எனக் கூறும் நிறைவுப் பணியாக எமக்கு காட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். அத்துடன் எந்த உயர் நிலையில் உள்ளவர்களும் அன்னதான தர்மத்தை ஏற்கும் போது இறை சந்நிதியில் ஆண்டான் அடிமை என்ற நிலையில் நின்றிருங்கி ஆணவமல நீக்கம் பெறுகின்றனர். ஏன் எமது இந்துமதம் மட்டுமன்றி கிறிஸ்தவ தத்துவமும் ஒரு அப்பத்தை ஏழாய்ப் பிரித்தளி என்கிறது. தனது உழைப்பில் ஐந்து வீதத்தை தர்மத்திற்கு ஒதுக்கு என்கிறது இஸ்லாம். சைன மதத்தவராக ஆபுத்திரன் கையில் விளங்கிய தர்மபாத்திரம் ஏழைகள் உறுபசி அணைத்தது. ஏன் காப்பியம் போற்றும் மணிமேகலையின் கையில் கிடைத்த அமுதசுரபிகூடப் பசிப் பிணி நீக்கியது. எனவே அடியார்கள் ஆகிய எமது ஆன்மீக சிந்தனையானது இந்நினைவுகளின் பின்பாவது சோறு மணக்கும் மடங்களையும், நீறு மணக்கும் நெற்றியினையும், நெய் மணக்கும் கையினையும் காண ஆசைப்பட வேண்டும். உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்.

தொண்டே வாழ்வாய், வாழ்வே தொண்டாய்

சொல்லின் செல்வர்
இரா.செல்வவாழேல்

ஏழாம் நூற்றாண்டின் ஞானக் கதிரவனாக உலாவந்த அருள் ஞானச் சுடர் அப்பர் அடிகள். “நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம் என்று முடியாட்சிக்கு எதிராய் முதற்குரல் எழுப்பியவர் அப்பர் அடிகள். சாதிச் சகதிக்குள் மூழ்கிக்கிடந்த சைவ சமயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்தவர் அப்பரடிகள்.

சமயகுரவர் அப்பர் அடிகள் எங்கே துன்பம் இருந்ததோ, எங்கே அவலம் இருந்ததோ அங்கெல்லாம் பயணம் செய்தவர். பார்வாழத் திருவீதிப்பணி, திருக்கோயில் உழவாரம் என இப்படித் தொண்டே வாழ்வாய், வாழ்வே தொண்டாய் என வாழ்ந்து காட்டியவர் அப்பரடிகள்.

சமுதாயத்தின் மேடுபள்ளங்களைச் சரிப்படுத்தவும் நெறிப்படுத்தவும் முடியாமல் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை பொருளியல் தத்துவங்களும் ஆட்சியமைப்புக்களும் தருமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலை மாறிட தர்மகர்த்தா முறையினை முதன் முதலில் உருவாக்கச் சொன்னவர் அப்பர் அடிகள்.

தமிழக வரலாற்றில் ஏழாம் நூற்றாண்டு ஒரு பொற்காலம். “இருள் கடிந்து எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று” அப்பர் அடிகள் உலாவந்த காலம் அப்பர் அடிகள் சிவனடிக் கே பதித்த

நெஞ்சுடையவர் இடையறாப் பெருந்துறவு புண்டவர். தொண்டின் திருவுருவமேயாக நடமாடியவர். இன்று இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் புதிய சீர்திருத்தம் என்று பேசப்படும் அனைத் தையும் ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே சிந்தித்து செயலாற்றிய பெருமை அப்பர் அடிகளுக்கு உண்டு.

உலக வரலாற்றில் முடியாட்சியை எதிர்த்து 14,15ம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. அமெரிக்காவில் கி.பி. 1783ம் ஆண்டிலும் பிரான்சு நாட்டில் கி.பி. 1789ம் ஆண்டிலும் சோவியத் ரஷ்யாவில் 1917ம் ஆண்டிலும் தான் மக்கட் புரட்சி தோன்றியது. ஆனால் நமது அப்பர் அடிகளோ ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே பல்லவ பேரரசை எதிர்த்து மனித குலத்தின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக போராடியவர்.

மனிதன் அரசுக்கு அடிமையல்ல. மனிதனின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவே அரசு. அதிலும் சமயம் தனிமனிதனின் விருப்பார்வையைத் தைப்பொறுத்தது. இதில் தலையிட அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அப்பர் அடிகள் ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே உரிமை முழக்கம் செய்து வெற்றியும் பெற்றவர்.

அப்பரடிகள் சாதிகளை எதிர்த்தவர், தீண்டாமைய எதிர்த்தவர், மூடத்தன்மையான

சடங்குகளை எதிர்த்தவர், பல்வேறு சமயத் துறைகளிடையே இணைப்பைக் கண்டவர். மதப் புரோகிதர் வழி வேற்றுமைகளை உருவாக்குதலைத் தவிர்த்தவர், ஒருமை நிலையை உண்டாக்கியவர், நாடு முழுவதும் நடையாக நடந்து நாளும் நன்மையளிக்கும் அருள்நெறிக் கொள்கைகளைப் பரப்பி வந்த பெருந்தகையாளர்.

திருநெறிய தமிழ்நெறிக்கு புத்துயிர் அளித்த அண்ணல் அப்பரடிகள். திருஞான சம்பந்தருடன் சேர்ந்து நின்று அசைவன அசையாதன அனைத்திலும் சிவம்பெருக்கிய உத்தமர். தமிழ்நாட்டில் திருத்தொண்டு வளர்வதற்காக அவதரித்தருளிய தமிழாளியர். பன்னிரு திருமுறைகளில் 4,5,6ஆம் திருமுறைகளை அருளிச்செய்தவர் அப்பரடிகளின் திருமுறைகளை ஒதுவோர் திருநிறை செம்மையே செம்மை எய்துவர் இஃது உண்மை உறுதி.

அப்பரடிகள் திருநெறிய தமிழ்க்கவிதை உலகிற்கு “தாண்டகம்” என்ற புதுவகையாப்பை வழங்கி அருளியுள்ளவர். இதனலால் “தாண்டகவேந்தர்” என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படுகிறவர். திருஞானசம்பந்தரால் “அப்பர்” என்று அழைத்து சிறப்பிக்கப் பெற்றவர். அந்தணரில் சிறந்த அப்பூதியடிகள் அப்பரடிகளின் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு உய்தி பெற்றவர்.

“ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என வழங்கும் புங்குருதீவு பாணாவிலை சிவன் தேவஸ்தான

த்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபுசை நூற்றாண்டுகளாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாலயத்தில் பெரும் தொண்டாற்றிய அமரர் சிவக்கன்று மருதப்பு சுவாமிகள் அப்பரடிகள் மீது அளவுகடந்த பக்தி கொண்டிருந்தார். அப்பூதியடிகளுக்கு நாவுக்கரசர் ஒரு குறியீடாகத் திகழ்ந்தது போன்று மருதப்பு சுவாமிகளும் நாவுக்கரசரினால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார். மக்களிடம் பிடியரிசி பெற்று ஆலயத்தில் திருத்தொண்டாற்றினார். பின்னர் மக்களே முன் வந்து கொடுத்த நிதியில் ஆலயத்தின் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டன. நாவுக்கரசரின் “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற இலட்சியம் மருதப்பு சுவாமிகளின் மனதில் ஏற்படுத்திய பற்றுறுதியை என்னென்று சொல்வது? மருதப்பு சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பணிகளைத் தொடர்வது ஒன்றே மக்கள் செய்ய வேண்டிய செயலாகும்.

அன்பு, மனித குலத்திற்கும் சரி, உயர்குலத்திற்கும் சரி, இயல்பாயமைந்த அடிப்படைப் பண்பு, குணம், இந்த அன்பு, காட்டும் இடம் நோக்கி வேறுவேறு பெயர் பெறுகிறது.

கடவுளிடத்தில் காட்டப்படும் அன்பு, பக்தி, என்று கூறப்பெறும். அன்பினால் ஆன்ம நிறைந்தும், உணர்ந்தும் கடவுளிடம் காட்டப் பெறுவது பக்தி, தூயசிந்தனை பிறக்க இறையன்பு வேண்டும். மனம், புத்தி, வாக்கு, செயல் எல்லாம் இறைவனை நோக்கி நடப்பதே பக்தி நிறைந்த வாழ்க்கை.

காந்தத்தை நோக்கி இரும்பு நகர்கிறது. அல்லது காந்தத்தால் இரும்பு ஈர்க்கப்படுகிறது. மனைவி கணவனைக் காதலிக்கிறாள். கொடி கொம்பைப் பற்றிக் கொண்டு படர்கிறது. ஆறுகள் அலைகடலை நோக்கிக் கலக்கின்றன. அதுபோல இடையறாது இறைவன் திருவடிகளை சிந்தனை செய்வது பக்தி. “இறைவனை நோக்கி ஆன்மா எழுதலே பக்தி” நாம் வாழும் இந்த கலியுகத்திற்கு ஏற்றநெறி பக்திநெறியாகும். எரியூட்டப்பட்ட நெருப்பு கூட இடைவிடாது விசிறியும் ஊதியும் எரியும் படி செய்யத் தவறி ஷனால அணைந்து போகும்.

அது போலவே நாம் அறிதில் முயன்று கிடைத்த ஞானம் வைராக்கியம், பக்தி முதலியவற்றை வாசனாமலம் அழித்துவிடும். கொட்டும் மழையில் நனைவதில் குளிர் அதிகமாக இருக்காது. ஆனால் மழை ஓய்ந்தபின் நின்றால் மரக்கிளையில் இருந்து விழும் சொட்டுக்கள் அதிக குளிரையும் நடுக்கத்தையும் தரும். அதுபோல மூலமலமாகிய ஆணவத்தைக் காட்டிலும் வாசனாமலம் வேகமாகத் தாக்க வல்லது. அதனால் ஆயுட்காலம் முழுவதும் ஜீவன்முத்தி நிலையிலும் கூட, பக்தி நலவுச்செறிந்த உறுதிப் பாடுடைய வாழ்க்கையைப் பேண வேண்டும்.

இந்த உலகத்தை நடத்துவது, இயக்குவது நம்பிக்கையும், பக்தியுமேயாகும். கடவுள், மஹா, வாக்குகளைக் கடந்த பொருள். கடவுள் காணப்படாத பொருள் என்று வாழா விருத்தல் தற்கொலைக்குச் சமம்.

தூற்றாண்டு ௨௦௧4

நம்பிக்கையுடன் கடவுளைத் தேட வேண்டும். பக்தி செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் கடவுளைக் கண்டும் விடலாம். எவ்வளவு தான் பக்தி உயர்ந்ததாயினும் பக்தி இலட்சியமல்ல பக்தி ஒரு சாதனமே. இந்த பக்தியே இலட்சியமாக விளங்கும் இரங்கத் தக்க நிலை தோன்றியுள்ளது.

அப்பரடிகளின் அருள் நோக்கால் இந்நிலை மாறவேண்டும் அப்பரடிகள் ஞானத்தலைவர் பக்தி கொண்டு ஒழுகியவர். திருத்தொண்டே சார்பெனக் கருதி ஒழுகியவர். அவர்தம் வாழ்க்கையிலும், வாக்கிலும் திருத்தொண்டு மேவி இருந்தது. உடலுறுப்புக்கள் அனைத்தையும் திருத்தொண்டில் ஈடுபடுத்தும் வகையில் “திருஅங்க மாலைப் பதிகம்” அருளிச்செய்தார். திருநாவுக்கரசர் திருக்கோயில்த் தொண்டுகளைச் செய்யும்படி தூண்டுகிறார். பழங்காலத்தில் திருக்கோயில் தொண்டு முறையில் நிகழ்ந்த பணிகள் அனைத்தும் இன்று தொழில்களாக மாறி விட்டன. அப்பரடிகள் உலகியல் சார்பு எதுவுமில்லாதவர் சிவன்தன் திருவடிகளே பற்று எனக்கொண்டு வாழ்ந்தவர். அவர் தம் படைக்கலம் ஐந்தெழுத்துத் தான் இதனை

“படைக்கலமாக உன்நாமத் தெழுத் தல்
சென்நாவிற் கொண்டேன்,
இடைக்கலம் அல்லேன், எழுபிறப்பும்
உனக்காட் செய்கிறேன்.
துடைக்கிலும் போகேன்
தொழுது வணங்கித் தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலம் கண்டால் அணிதில்லைச்

சிற்றம்பலத்தானே.

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

“அடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப்பும்
உனக்கு ஆட்செய்கிறேன்.” என்ற சொற்
றொடரால் பக்திமையில் உள்ள உறுதிப்பாடு
விளங்குகிறது. அப்பரடிகள் சிவன் எம்பிரா
னுக்கு இராப்பகல் என்ற வேற்றுமைமின்றித்
தொண்டு செய்தவர். சிவனைத் தன் தலைவனை
நினைத்தொறும் நினைத்தொறும் அகங்
குழைந்து மெய்வருந்தி அமுதவர். அதனாலேயே
அவர் கண்கள் “மழைவாரும் இணைவிழி”
என்று மாதவச் சிவஞான முனிவர் போற்றினார்.

“தொழு தெழுந்து ஆடிப்பாடி

தோத்திரம் பலனம் சொல்லி

அழுமவர்க்கு அன்பர் போலும்

ஆவருதுறையனாரே”.

என்ற அருள்வாக்கு உபதேசமல்ல அது
அவர் வாழ்ந்த முறை நம்பினோர் பின்பற்ற
வேண்டிய முறை அப்பரடிகளின் அடிச்சுவட்டில்
பக்தியும் தொண்டும் வளர்ந்தால் நாடு வளரும்,
சிவநெறி வளரும், செந்தமிழ் வளரும், அல்லன
அகலும், அறம் வளரும், அன்பும், அமைதியும்,
இன்பமும் வளரும், என்றும் அன்பே அமையும்,
பெருவாழ்வு தோன்றும்.

திருநாவுக்கரசர் கூறும் சைவநெறி

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

சைவமரபிலே தேவாரமுதலிகள் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், ஆகிய மூவருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் தனிச்சிறப்பான ஓரிடமுண்டு. இவர்களும், சமகால வைணவசமய ஞானிகளாகிய ஆழ்வார்களும், தமிழகத்தின் வடபகுதியிலே பல்லவப் பேரரசும் தென்பகுதியிலே பாண்டியப் பேரரசும் நிலவிய காலத்திலே (சுமார் 6ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9ம் நூற்றாண்டு முடியும் வரை உள்ள காலத்திலே) வாழ்ந்தனர். இக்காலத்திலே தமிழகத்தில் உருவாகி மலர்ச்சி பெற்ற பக்தி இயக்கம் நன்கு குறிப்பிடற்பாலது. இப்பக்தியானது, தமிழகம் உலகிற்கு அழித்த மிகச்சிறப்பான ஒன்றாகக்கருதப்படுகின்றது. இப்பக்தி உணர்வுபூர்வமானதாகும். பக்தி எனில் பகிர்தல், பங்கு கொள்ளுதல், வணங்குதல், ஏற்றல், புகலிடமாகக் கொள்ளுதல், அனுபவித்தல், காத்திருத்தல், சேவித்தல், காதலித்தல், வைத்திருத்தல், ஈடுபடல் முதலிய பல பொருட்படும். இது கூறும் அடிப்படைக் கருத்துக்களில் இருந்து ஒருவர் கொண்டுள்ள இயல்பான ஒப்பற்ற அன்பினையும் ஈடுபாட்டினையும் இது குறிக்கின்றது எனலாம். அதே வேளையில் இறைவனும் அன்பு மயமானவன். “அன்பே சிவம்” எனத்திருமூலர் கூறியுள்ளார். இவ்விறைவன் ஆன்மாக்க ளிடத்து இயல்பான அன்புடையவன். எனவே இவ்வன்பு ஒருதலைச்சாய்வாக அன்றி

இருதலைச் சாய்வாக விளங்குவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறாக இருப்பதாலே தான் இறைவனை ஆன்மா நாட இறைவனும் ஆன்மாவை நாடுகிறான். எனவே இரு சாராரும் ஒருவரின் அன்பினில் மற்றவர் பங்காளியாகி ஒன்றுபடுகின்றனர். எனவேதான் இந்துசமய மரபிலே இறைவன், ஆன்மா தொடர்பினைச் சிறப்பாக நாயக - நாயகி (காதலன் -காதலி) பாவமாக கூறுதலே சாலச்சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இப் பக்தி இயக்கியத்திலே இறை பற்று (மூர்த்திபற்று) கோயிலும், அது உள்ள இடமும், அங்குள்ள தீர்த்தமும், இறைவன் புகழ் கூறும் செந்தமிழ்ப் பாடல்களும் பொதுவாகச் சிறப்பிடம் பெற்று உள்ளன. எனவே இறைபற்று, நாட்டுப்பற்று, மொழி, மக்கள் மொழியாகிய தமிழ்ப் பற்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுடன் சைவ முதல் நூல்களாகிய வேதங்கள், ஆகமங்கள் கூறும் சிந்தனைகளின் சாரமாக மேற்குறிப்பிட்ட பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சமகால சைவ, வைணவ சமயங்களுக்குப் போட்டியான எதிரான கருத்துக்களை எதிர்கொண்டு வெற்றியாகச் சமாளிக்கும் தன்மையும் இப்பாடல்களில் உண்டு. மேலும் இத்தெய்வத் திருப்பாடல்கள் சமூகத்திலுள்ள அனைத்து மக்களும் தன்பக்கம் ஈர்க்கும் வகையிலும் எளிமையும் சமத்துவமும் இறையன்பும் மக்களுக்கிடையில் அன்பினையும் புரிந்துணர் வினையும் ஏற்படுத்தும் வகையிலும்

அமைந்துள்ளமை நன்கு அவதானித்தற்பாலது.

மேற்குறிப்பிட்ட சைவ நாயன்மார்களிலே வயதிலும் அனுபவத்திலும் மூத்தவரும் (சுமார் கி.பி. 575-656) ஆயிரம் பிறை கண்டவரும் பொதுவாகச் சாதாரண குடிகன் போல எளிமையான தூய சைவசமய வாழ்வனை வாழ்ந்து ஏனையோரை நன்னெறிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவராகவும், நாவுக்கரசு சுவாமிகள் விளங்கினார். தமிழ்நாட்டுத் தலங்கள் பலவற்றிற்கும் மக்களோடு ஒருவராக சென்று இறைவனையும் இறைவியையும், சிவனையும் சக்தியையும் தீந்தமிழ்ப் பாடல்கள் மூலம் புகழ்ந்து பரவி மக்களையும் நன்னெறிப்படுத்தியவராகவும் இவர் திகழ்ந்தார். அத்துடன் உழவாரப்பணியும் செய்து வந்தார். தமது நீண்ட ஆயுட்காலத்தின் பிற்பகுதியிலே வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தருடன் நல்லுறவு கொண்டு இருவரும் பெரிய சைவப் பணிகள் செய்து வந்தனர். திருஞானசம்பந்தரே இவரை “அப்பரே” என விழித்துக் கூறி இவரைக் கௌரவித்துள்ளார்.

இவர் இளம் வயதிலேயே பல சமய ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு சமண சமயத்தைத் தழுவி ஒரு பெரியவராகியும் விளங்கியவர். பின் தம்முடைய மூத்த சகோதரியான திலகவதியார் சிவபெருமானை நன்கு வழிபட்டு சைவத்திற்கு மீண்டும் திரும்புதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார். சிவபிரான் அம்மையாரின் பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி கூலைநோய் மூலம் இவரை ஆட்கொண்டு தம்முடைய மிகச் சிறப்பான ஓர் அடியவராக அவரின் புகழ் பாடி உலகம் உய்யும் வகையில் அருள் பாலித்தார்

என்று அறியப்படுகின்றது. இதற்கான அகச்சான்றுகள் இவரின் திவ்விய தேவாரங்களில் உள்ளன. இத்தகைய தெய்வீகச் சிறப்பு வாய்ந்த நாவுக்கரசர் மக்களுக்குத் தமது இறைஅனுபவம், இறை பற்று, இறைவனின் சிறப்பியல்புகள், நன்னெறிச்சிந்தனைகள் தமிழ்ப் பற்று, போன்றவை பற்றிக் கூறியிருப்பின் இக்கட்டுரையில் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறப்படும்.

சைவசமயம் கூறும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் திருநாவுக்கரசர் தேவாரங்களிலே விவரித்துள்ளன. இவர் சிவபிரானை என்றும் நனைப்பவராக அவரையே தமது தனிப்பெருந் தலைவராக வணங்கி வந்தார். எப்பொழுதாவது அவரை நினைக்காமலே அவருக்குப் பூசை செய்யாமலோ தாம் தவறில் எனத்தமது பாடல்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன். நினையாதொருபோதும் இருந்தறியேன். என்றும் “சலம்புவொடு தூபம் மறந்தறியேன், தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்” எனவும் “எல்லாம் சிவன்” எனவும் அவரே எல்லாவற்றிலும் இனிமை மிக்கவரெனவும் பலவாறு அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எல்லாவற்றிலும் பார்க்க தனக்குள்ளே உள்ள இறைவனே மிக இனியவர் என்பது.

“என்னிலாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினியானொரு வன்னுள்ள
என்னு னேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னு னேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே”

அவரின் திருவாக்காகும்.

இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு வெளியே
அன்றி உள்ளுக்கே வீற்றிருக்கிறான். அவன்
கோயிலில் மட்டுமன்றி ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தி
லும் ஒளியாக விளங்குகின்றான். அவன்
தூரத்திலன்றி உற்றார், உறவினர், நண்பர்
போலவே தோன்றுவான். இக்கருத்தினைத்
“தந்தையாய் தாயுமாகி எனவும், தந்தையும்
தாயுமாகி தானவன் ஞானமூர்த்தி எனவும், மாதா
பிதாவாகி எனவும், அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும்
நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ, ஒப்புடைய
மாதரும் ஒண்பொருவருளும் நீ, ஒரு குலமும்
சுற்றமும் ஒருரும் நீ.

தாய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய் நீ
துணையான நெஞ்சத்துறப்பிப்பாய் நீ
இப்பொன்நீ இம்மணி நீ இம்முத்தும் நீ ஏறுர்ந்த
செல்வன் நீயே

எனவும் அவருளியுள்ளமை குறிப்பிடற்
பாலது. ஒரே தெய்வம், ஒரே சமூகம் அனைத்தும்
ஒரே பரம்பொருளின் திருவடிவம் என்பன
இதிலே தெளிவாக உள்ளன.

திருக்கோவிலுக்கான தொண்டுகள்
வழிபாடுகள் செய்து இறைவன் திருவருளை
நிறைவாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது
“நிலைபெறுமாறெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
றித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயிலுபுக்குப்

புலர்வதன்முன்
அலகிட்டு மெழுகிட்டு பூமாலை புனைந்தேத்தி
புகழ்ந்துபாடி
தலையாரக் கும்பிட்டு கூத்துமாடி சங்கராசய
போற்றி போற்றி என்றும் அலைபுனல்சேர்
செஞ்சடை
யெம் ஆதியென்றும் ஆசுராஎன்றென்றே
அலறாநில்லே

எனும் தேவாரத் தினால் நன் கு
புலப்படுகின்றது, இதில் சரியா மார்க்கம் (சரியா
பாதம் கூறுகின்றது)

திருநாவுக்கரசர் ஞானாபாதம் அல்லது
மார்க்கம் பற்றியும் கூறியுள்ளமை
ஞானத்தால் தொழுவார் சிலஞானிகள்
ஞானத்தால் தொழுவேனுனை நானலேன்
ஞானத்தால் தொழுவார்கள் தொழுகிக்கண்டு
ஞானத்தாய் உமை நானும் தொழுவனே
எனவும்

ஞானங் காட்டுவர், நன்னெறி காட்டுவர்,
தானங் காட்டுவர் தம்மடைந்தார்க்கெலாம்
தானங் காட்டித் தன் தாளடைந்தார்கட்கு
வானங்காட்டுவர் போல் வன்னியரே எனவும்
வந்துள்ள தேவாரங்கள் மூலம் புலனா
கிறது.

சிவபிரானுக்கு வணக்கம் எனப்
பொருள்படும் “நமச்சிவாய” எனும் பஞ்சாசுத்திர
அல்லது ஐந்தெழுத்து மூல மந்திரம் முதல்
முதலாக யசர்வேதத்திலுள்ள சதுருத்திரியப்
பகுதியிலே வந்துள்ளது. அப்பர் சுவாமிகளின்
தேவாரங்களிலும் இதன் தனிச்சிறப்பு.

நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானெறிவிச்சையும்
நமச்சிவாயவே நானவின்னேத்தும்
நமச்சிவாயவே நன்னெறிகாட்டுமோ எனத்
தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதைவிட நமச்
சிவாயத் திருப்பதிகமும் நன்கு குறிப்பிடற்
பாலது. இவரைச் சமணர்கள் கல்லிலே கட்டி
பெருங்கடலிலே எறிந்தபோது இத்திருப்

பதிகத்தைப்பாடி இறைவனின் திருவருளால்
மீட்சி பெற்றார் இதிலே வரும் முதலாவது
தேவாரமாகிய,

சொற்றுகை வேதியன் சோதிவானவர்
பொற்றுகை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
கற்றுகை பூட்டியோர் கடலில்பாய்ச்சினும்
நற்றுகை யாவது நமச்சிவாயவே.

என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

இறைவன் ஒரு பெயர், ஓர் உருவம்
அற்ற நிர்க்குணப் பிரமமாக மட்டுமன்றி பெயர்,
வடிவம் தாங்கிய சகுணப்பிரமமாகவும்
ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுகின்றான். அவரவர்
ஆன்மீகப் பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப இறைவன்
திருவருள் பாலிப்பார் அந்த வகையிலே,
திருவடிவம், திருநாமம், கோவில் ஆகியவ
ற்றை உள்ளடக்கிய சகுணப் பிரமமாக
அப்பெருமான் விளங்குகின்றார். இந்த
வகையில் அவரைப் பல நாமங்கள், ஆயிரம்
திருநாமங்கள் மூலம் வழிபடலாம். இதனை
“பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும்
பெம்மானை” எனத் திருநாவுக்கரசர்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இறைவழிபாட்டிலே திருக்கோவில் மிக
முக்கியமானதாகும். பசுவின் பால் அதன்
உடலனைத்திலும் பரவி இருந்தாலும்
முலைக்காம்புகள் மூலம் கன்றுக்கும்
பிறருக்கும் சுரக்கும். அது போலவே இறை
வன் எங்கும் எவ்விடத்தும் நிறைந்திருந்தாலும்
அவரின் திருவருள் கோயிலில் உள்ள உருவத்
திருமேனி மூலமே ஆன்மாக்களுக்கு கிட்டும்.
எனப் பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்

கூறியிருப்பது, கவனித்தற்பாலது. எனவே
திருக்கோவில் எல்லாவிடத்துக்கும் அவசியமே,
என அப்பர் சுவாமிகள் பல நூற்றாண்டுகள்
முன்பே கூறியுள்ளார். கோவில் இல்லாத ஊர்
உண்மையான ஊரன்று, அது பயனற்ற காடு
போன்றதெனும் கருத்துப்பட “திருக்கோவில்
இல்லாத திருவிலூர்..... அடவிக் காடே” என
அவர் அழுத்திக் கூறியுள்ளார். “கோயிலில்லா
ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” எனும்
மூதுரையும் இதனை வலியுறுத்தும். சைவசமயப்
பண்பாட்டின் மைய அமைவிடம் கோவிலே.
அதனை மையமாகக் கொண்டே சைவ சமூகம்
பொதுவாகக் காலந்தோறும் நன்கு செயற்பட்டு
வந்துள்ளது.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தான் பெற்றுப்
பெரிதும் இன் புற்ற இறையனுபவத்தை
தம்முடைய பாடல்களிலே நன்கு புலப்படுத்தியு
ள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக

“திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்கள்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர் நற் சோதிமிக்க
உருவே என்உறவே என்னுனே.

ஊனின் உள்ளமே உள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
கருவே என் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்

கருமணியே

மணியோடு பாவாய் காவாய் அருள்வாய்

வல்வினை

நோய்அடையாவண்ணம் ஆவருதன்கு

றையுறையும் அமரரேறே.

எனும் தேவாரத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

குறிப்பிட்ட தலத்தில் உள்ள இறைவனே
சிவபிரானே அவருக்கு எல்லாமாக அவரிலே
நிறைந்து அருள் பாலிப்பதாக அவர் மிக
மகிழ்ச்சியடைகிறார்.

இதிலும் பார்க்க ஒருவகையிலே மிக
மேலான தெய்வீக அனுபவம் நாயகன் - நாயகி
பாவமூலம் படிப்படியாக ஏற்பட்டு ஆன்மா
திருவடி நிழலையடைதல், பக்திச் சுவையுடன்
இலக்கியச் சுவையும் ததும்ப அழகாக
பின் வருமாறு புலப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை
அறிந்து வருணிக்க முடியாத இறை இன்பத்தை
அனுபவிக்கலாம். அதாவது

“முன்னம் அவருடைய நாமம் கேட்டாள் மூர்த்தி
யவனிருக்கும் வண்ணங்கேட்டாள்.

பின்னையவனுடைய ஆசூர்கேட்டாள்

பெயர்த்துமவனுக்கே பிச்சியானாள்.
அன்னையையும் அத்தனையையும் அன்றே

நீத்தாள். அகன்றாள் அகலிடத்தாள்,
ஆசாரத்தை தன்னை மறந்தாள்,

தன்னாமங்கெட்டாள்.

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்தானே.”

என்பதாகும். இங்கு குறியீடாகச்
சிவபிரான் நாயகனாகவும், ஆன்மா நாயகி
ஆகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். முடிவிலே
நாயகன் நாயகியுடன் ஒன்றுபடல். ஆன்மா
இறைவன் திருவடியை அடைதல் ஆகும்.

அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரங்களில்
தாய் மொழியாகத் தமிழும், சமயப் புனிதமுதல்
நூல்களைக் (வேதங்களையும் ஆகமங்
களையும்) கொண்டுள்ளதும் அக்கால பொது
மொழியுமாகிய வட மொழியும் நன்கு போற்றப்
பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகளாக

“ஆரியம் தமிழோடிசையானவன்”

“பன்னிசையாகி நின்றாய் போற்றி”

“முக்குமிழும் நான்மறைபுடையான் கண்டாய்”

“ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்”

“வடமொழியும் தென்மொழியும் மறைநான்கும்

ஆனவன் காண்”

“நற்பாட்டு புலவனாய் சங்க மேறி நற்கன
கக் கிளி தருமிக்கருளினோன் காண்”
போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இங்கு சிவ
பிரானே இரு மொழிகளாகவும் அவற்றில் உள்ள
நூல்களாகவும் விளங்குகிறார். எனும் கருத்து
முன் வைக்கப்படுகிறது. இரண்டும் தெய்வீக
மொழிகள் என்பதாகும்.

கோவில் வழிபாட்டினை பலவாறு
வலியுறுத்திக் கூறிய திருநாவுக்கரசர்
அகப்புகையையும் வலியுறுத்தியவர். இவ்
வழிபாடு எவரும் எங்கும் எப்போதும் மனதினை
இறைவனிடத்து லயப்படுத்திச் செய்யப்படு
வதாகும். இதற்குக் கிரியைகள், சடங்குகள்
தேவையில்லை, இறைவனிடத்து ஊன்றிய
மனஒருமைப்பாடு தான் அவசியமாகும். ஏழை,
பணக்காரன் என்ற பொருளியல் ரீதியான
ஏற்றத் தாழ்வுக்கு இதில் இடமில்லை. இதற்கு
உதாரணங்களாக “காயமே கோயிலாகக்
கடிமனம் அடிமையாக வாய்மையே
தூய்மையாக மனமணி லிங்கமாக நேயமே
நெய்யும் பாலாநிறை நீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்கு போற்றவிக் காட்டினோமே.”

“உடம்பெனும் மனையகத்துள் உள்ளமே

தகழியாக

மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி உயிரெனும்
திதிமயக்கி இடம் படு ஞானத்தீயால் எரிகொள

இருந்து நோக்கில்

கடம்பமர் காளை தாதை களவடி காணலாமே”

எனும் எளிமையான சிறந்த
கருத்துக்கள் பொதிந்துள்ள பாடல்களைச்
சுட்டிக் காட்டலாம்.

இவர் ஒழுக்க ரீதியாகவும், சைவசமய
சிந்தனைகளை மக்கள் எளிதில் புரிந்து
உய்யும் வகையிலே

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து

விருப்பெனும் வித்தை வித்தில்

பொய்ம்மையாங்களையை வாங்கிப் பொறை

யெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி

இட்டுச்

செம்மையுள் நிற்பாராகில் சிவகதி விளையு

மன்றே”

எனும் தேவாரம் நன்கு குறிப்பிடற்
பாலது. ஒழுக்கமான வாழ்க்கை மூலம்
சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று எவரும்
ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறலாம். அப்பர் சுவாமிகள்
ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு தாம் வழிபட்டு வந்த
முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்து
எவ்வகையிலும் அசைக்க முடியாத பேரன்பு
கொண்டவர். அவருடைய பக்தி தனிச்சிறப்பு
வாய்ந்ததாகும். எவ்வகையான இடர்
வந்தபோதும் இறை நம்பிக்கையில் அவருக்கு
தளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. மாறாக இறை பற்றே
மேலாகிற்று. சமகால பல்லவ அரசனான
முதலாம் மகேந்திரவர்மன் துணையுடன்
சமணர்கள் இவருக்கு, தாங்கமுடியாத
தொல்லைகளையும், துன்புறுத்தல்களையும்
ஏற்படுத்தினர். ஆனால் இவற்றையெல்லாம்
ஒரு பெரிய சாத்வீக போராட்ட வீரராக
சிவபிரானின் திருவருளின் துணை கொண்டு

தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஆன்மீக வீரராக வெற்றி
பெற்றார். சமணர்கள் செல்வாக்குக் குன்றிற்று
சமணனாக இருந்த மகேந்திர வர்மன் தன்
தவறை உணர்ந்து சைவனாகி நாவுக்கரசரைப்
போற்றியது மட்டுமன்றி சைவசமயத்திற்கு
பெருந் தொண்டாற்றினான். அப்பர் சுவாமிகள்
போன்ற சாத்வீக போராட்ட வீரராக மகாத்தமா
காந்தி அடிகள் சென்ற நூற்றாண்டிலே
விளங்கினார்.

நாவுக்கரசர் சிவபிரானிடத்து கொண்டி
ருந்த நிகரற்ற பற்று மேலீட்டால் வேறு
எவருக்கும் எதற்கும் அஞ்சிலர். இறைவனின்
அன்பர்கள் இறைவனுக்கு மட்டுமே குடிகள்.
மற்றவர்களைப்பொருட்படுத்த மாட்டார்கள்
என்பது

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்
நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடன யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம்
அல்லோம்.

இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரன் நற்சங்க வெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளாஆளாய்
கொய்ம்மலர்ச் சேவடியினையே குறுகினோமே.

எனும் தேவாரத்தில் நன்கு தெளி
வாகின்றது. இறைவன் எவர்க்கும் குடியானவன்
ல்லன் அவ்வாறே அவனுடைய அன்பனும்
அவருக்கு மட்டுமே ஆட்பட்டவன்.

இப்பெயர்ப்பட்ட தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த
முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானின்
திருவருட் பேறு பெற்ற பேரன்பர்களில்

ஒருவரான திருநாவுக்கரசர் தாம் பெற்ற திருவருளை முதலின்பத்தை மற்றவர்களும் வேறுபாடின்றி பெற்று ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வேண்டும் எனும் இலட்சிய நோக்குள்ளவராக விளங்கினார். அவர் சுயநலவாதி அல்லர். சிறந்த பரோபகாரியாவார். அவர் பொதுவாக அன்புடன் நோக்கிக் கூறியிருப்பன மிகச் சிறந்த அறிவுரையாகும். (சிவபெருமானிடத்து) “அனைத்துமக்களுமே இங்கு (தயவுசெய்து) வருவீர்களாக உங்கள் அனைவருக்கும் மிகச்சிறந்த செய்தியொன்று கூற விரும்புகின்றேன். மிகச்சிறந்த கனியொன்று இருந்தால் தாங்கள் அனைவரும் அதனை விரும்பிப்பெற்று உண்ணுவீர்கள் தானே. (எவரும் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள்) மிகத்தூய்மையான வரும், பொன்னாலான வீரக் கழல்களை அணிந்துள்ள திருப்பாதங்களையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமான் எனும் கனி அவருடைய திருவருள் ஆகிய முத்தியின் பமாகிய கனியுள்ளது. அது மிக இன்பமானது பேரின்பமமானது. இதனை விரும்பிய எவரும் பெற்று ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறு வீர்களாக முக்திநிலையில் ஆன்மா இறைவனின் திருவடி நிழலடையும். எனவே தான் பொற்கழல் ஈசன் எனக் கூறப்படுகின்றது எனலாம். இங்கு ஒரு குறிப்பிட்டவரையறையின்றி இறைவனின் திருவருளை எவரும் பெற்றுய்யலாம். எனத்தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, “மனிதர்கள் இங்கே வம்வம் என்று

சொல்லுகேன்

கனித்தான் கனிஉண்ணவும் வல்வீரே
புனிதன் பொற்கழல்ஈசன் எனும் கனி
இனிது சாலவும் ஏசற்றவர்கட்கே என்பதாகும்.

மேலும் தாயுமானசுவாமிகள் பெருமளவு

இதே பாங்கிலே சிறப்பாக “கலகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர். அகண்டாகார சிவ போகமெனும் பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித் ததும்பி புரணமா

யோக உருவாய்க் கிடக்குதையோவின் புற்றிட நாமினி யெடுத்த

தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்கு சேரவாரும்

செகத்தீரே

என அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றார்.

எனவே இந்துசமய வாழ்விலே ஒருவன் தான் மட்டுமன்றி மனித சமூகம் அனைத்துமே இன்புற்று இருப்பதே இலக்காகக் கொண்டு வாழுதல் இயல்பான போக்காக இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு இக்கருத்துக்களை 1300ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருநாவுக்கரசர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருக்கு முன்பே சைவசமய புனித நூல்களில் இக்கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது. இன்றும் சைவசமயக் கிரியைகளின் முடிவிலே “எல்லா மக்களும் இன்புற்றிருப்பவராக

“எல்லா மங்களம் உண்டாவதாக

(ஸரிவே ஜநாச் சகி நோவந்து

ஸமஸ்த மங்கலாநி பவந்தி)

போன்ற ஆசீர்வாதங்கள் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடற்பாலது.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் வாழ்க்கையும் குறிப்பாக அவர் பிற்சந்ததியினர்க்கு விட்டுச்சென்றுள்ள தெய்வீகத் தேவாரங்களாலும் அவை கூறும் சிந்தனையும் சைவ மக்களுக்கு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கின்றன. அனைவரும் அவரது தேவாரங்களை பாராயணம் செய்து இகபர இன்பங்களைப் பெறுவார்களாக.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம்

ந.கணேசமூர்த்தி
Dip. in. journalism

சைவசமயத்தை அந்நிய சமயத்தவர் களின் ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து மீட்டெடுத்து அழியவிடாது பாதுகாத்து நிலைநிறுத்தி வளர்த்தெடுப்பதில் முன்னின்று உழைத்த வர்கள் சமயக் குரவர்களுள் முதன்மையாகப் போற்றத் தக்கவர்கள், இறைவனது பேரருட் கருணையினால் பெரும் அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்து அருட்பாக்களை இயற்றி ஆலய தரிசனம் செய்து அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதை உணர வைத்து சைவநெறியில் ஒழுகச் செய்தவர்கள் சைவ நாயன்மார்களும் சமய குரவர்களுமாவர்.

சமயகுரவர் களிலே வயதிலும் வாழ்க்கை அனுபவத்திலும் ஏனையோரை விட மூத்தவர் திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆவார். இவர் 81வயது வரை இம்மண்ணிலுலகிலே வாழ்ந்து பல்வேறு அற்புதங்களையும் செய்தவர். சமய குரவர்களில் ஏனைய மூவரும் சிவநெறியை வாழ்நாள் பூராகவும் கடைப் பிடித்து வாழும் நல்வினை வாய்க்கப் பெற்றவர்கள். ஆனால் திருநாவுக்கரசர் இளமை யில் நேரிட்ட இழப்புக்கள் காரணமாக பிறசமயம் தழுவி வாழ்ந்து, மீண்டும் சிவநெறியை ஏற்று மனத்திட்பத்துடன் வாழும் தொல்வினைப் பயனை அனுபவித்தவர். பரசமயம் சார்ந்த போது சிவநெறியினரின் கொடுமைகள் எவற்றையும் திருநாவுக்கரசர்

அனுபவிக்கவேயில்லை. ஆனால் அவர் மீண்டும் சிவநெறியினை ஏற்றுக்கொண்டதும் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமல் சமணர் செய்த கொடுமைகள் அளப்பரியன. இவ்வாறு நோக்கும் போது சைவநாயன்மார்களுள் நாவுக்கரசரின் வித்தியாசமான சிறப்பு நமது சிந்தனையைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்கின்றது.

தென்னிந்தியாவின் திருமுனைப்பாடி எனும் திருநாட்டிலே திருவாமூர் என்னும் திருவூரில் சைவவேளாளர் மரபில் தோன்றிய புகழனார் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது மனைவியார் பெயர் மாதினியார் இவர்களுக்கு திலகவதியார் என்றொரு மகள் பிறந்தார். அவர் பிறந்து சில வருடங்கள் சென்றபின் சைவ சமயம் தழைத்தோங்கும்படி மருணிக்கியார் என்றொரு மகன் பிறந்தார். இவரே இன்று நாம் போற்றும் சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவரான நாவுக்கரசர் ஆவார்.

மருணிக்கியாருக்கு உரிய பருவத்தில் தந்தையார் வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார். இளம் வயதிலேயே மருணிக்கியார் தந்தைக்குப் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகும் வண்ணம் பல கலைகளையும் கிரமமாகக் கற்று வல்லவரானார்.

திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதானதும் புகழனாரும் மாதினியாரும் அக்கால வைதீக நியதிக்கிணங்க சேனாதிபதி

யாகவும், சிவபக்தனாகவும் விளங்கிய கலிப்பகையார் என்பவருக்கு திருமண நிச்சயதார்த்தம் செய்து வைத்தனர். விவாகம் நிறைவேறுவதற்கிடையில் கலிப்பகையார் அந்த நாட்டை ஆட்சி செய்த பல்லவ மன்னனின் ஆணையை ஏற்று படைத்தளபதியாகப் போர் முனை செல்ல நேரிட்டது. நாட்டைக் காக்கும் கடமை நாயகராகச் சென்ற கலிப்பகையார் போரில் மாண்டு வீரசவர்க்கம் அடைந்தார். இந்தப் பேரிடி பற்றிய தகவல் போர்க் களத்திலிருந்து வந்து சேரமுன்னர் புகழனார் இயற்கை எய்தினார் இதனைத் தொடர்ந்து மாதினியார், அக்கால வழக்கத்திற்கிணங்கக் கணவரோடு உடன் கட்டை ஏறி சாவினைத் தழுவிக்கொண்டார். இந்த இழப்புகள் மூன்றினாலும் நிலை குலைந்த திலகவதியார் தாமும் இறக்கத் துணிந்தார். ஆனால் கலக்கத்தின் மேல் கலக்கமடைந்த மருணிக்கியார் அநாதையாவதை விரும்பாத திலகவதியார் உயிர் துறக்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு கைம்மை நோன்பைக் கடைப்பிடித்து தவ வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

தமக்கையாரின் தவவாழ்வு மருணிக்கியாரின் உயிர்வாழ்வுக்கு உறுதுணையாயிற்று ஆனால் மனவமைதி மருணிக்கியாரை விட்டு அகன்றது அதனால் அவர் சமய நெறி பிறழ்ந்தார். பாடலிபுரம் சென்று சமண சமயத்தைத் தழுவி அச்சமயத்தில் உள்ள நூல்களை எல்லாம் கற்றுத்தேறி புலமை கைவரப் பெற்றார். இதன் பயனாக நால்வகைச் சமணக் குழுக்களில் ஒன்றின் குருவாக உயர்ந்து “தருமசேனர்” என்னும் பட்டப் பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

தம்பியாரின் சமயநெறி பிறழ்வால் மனம் வருந்திய திலகவதியார் தம் தம்பியைச் சைவ சமயத்துக்கு மீட்டுத் தரும்படி சிவபெருமானை வேண்டினார். சிவபெருமான் திலகவதியாரின் கனவில் தோன்றி “உன் தம்பி முன்னர் முனிவனாய் இருந்து என்னை அடையத் தவம் செய்தவன். அவனுக்குச் சூலை நோய் கொடுத்து ஆட்கொள்வோம்” என்று கூறியருளினார் அவ்விதமே அவருக்குக் குடலைப் பிடித்து முடக்கி வருத்துகின்ற கொடிய சூலை நோய் உண்டாயிற்று. அவரின் நோயைச் சமணர்களால் நீக்க முடியாமல் போகவே அவர் இரவோடிருவாகத் தமக்கையாரிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

மறுநாட்காலை திலகவதியாருடன் சென்று திருவதிகை விரட்டானேசுவரரை வணங்கி தமது கொடிய சூலை நோயை நீக்கியருளும் படி “கூற்றாயினாவாறு” என்று தொடங்கும் முதலாவது திருப் பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே அவரைப் பிடித்திருந்த சூலை நோய் நீங்க ஓர் அசீரி அவருக்கு “நாவுக்கரசர்” என்ற பெயரைச் சூட்டியது. அன்று முதல் தருமசேனர் என்ற பெயர் நீங்கி “திருநாவுக்கரசர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். சூலைநோய் தந்து தம்மையாட்கொண்ட இறைவனின் பெருங் கருணைத்திறத்தை எண்ணியெண்ணி மனமருகிய அவர் அப்பொருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருத்தலம் தோறும் சென்று வணங்கித் தேவாரப்பதிகம் பாடி வருப வராயினார்.

தருமசேனர் திருநாவுக்கரசராய் சைவ சமயத்தில் சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்றுய்ந்த மையை அறிந்த சமணர்

கலக்கமடைந்தனர். மகேந்திரப் பல்லவ மன்னனிடம் சென்று தரும சேனரைப்பற்றிப் பொய் கூறினர். நாவுக்கரசான தருமசேனரை அழைத்து வருமாறு பல்லவ வேந்தன் தன்மந்திரியை அனுப்பிய போது அப்பர் சுவாமிகள் நாமார்க்கும் குடியல்லோம்...." என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி அரசனின் வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்து நின்றார்.

இவர் சமணர்களோடு இருந்த காரணத்தினால் அவர்களின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் நன்கு அறிந்து கொண்டார். சமணர்களின் ஏவலின் பேரில் பல்லவ அரசனின் ஆணையோடு வந்த ஏவலாளர்களைப் பார்த்து "நாமார்க்கும் குடியல்லோம்" என்று கூறக் கூடிய சான்றாண்மை வீரம் இறைவன் திருவருளால் நாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் மந்திரி அவருடைய திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி அரசன் கட்டளைக்கு உடன்படச் செய்து அவரை அழைத்துச் சென்றார். சமணர் அரசனது உடன்பாட்டோடு பல கொடுமைகளைச் செய்தனர்.

சுண்ணாம்பறையிலே ஏழுநாள அடைத்து வைத்தார்கள். நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக் கொடுத்தார்கள். மதயானையை ஏவிக் கொல்லும் படி விடுத்தார்கள். கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போட்டார்கள். சமணர்கள் இழைத்த கொடுமைகளினின்றும் இறையருளால் நாவுக்கரசர் உயிர் தப்பினார். சுண்ணாம்பு அறை

தென்றல் வீசும் இடமாக மாறியது. நஞ்சு கலந்த பாற்சோறு அமுதமாகியது. மதங்கொண்ட யானை நாவுக்கரசரை வலம் வந்து வணங்கியது. கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போட்ட பொழுது, சிவமூலமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை இவர் உச்சரித்தார். கல்லைத் தெப்பமாக்கி, இவர் கரைசேர்வதற்கு நமச்சிவாய என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரம் துணை செய்தது. நாவுக்கரசரிடம் இருந்த பத்தியையும் வைராக்கியத்தையும் கண்டு சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதை உணர்ந்த பல்லவ மன்னன் சைவசமயத்தைத் தழுவினான் சைவத்தின் மகிமையைக் கண்டு தெளிந்த காடவன் என்பவனும் சைவசமயத்தைத் தழுவினதுடன் பாடலிபுரத்து சமணப் பள்ளிகளை அழித்து அவற்றின் கற்களைக் கொண்டு திருவதிகையிலே "குணரத வீச்சரம்" எனவும் கோயிலைக் கட்டுவித்தான்.

மனஉறுதியும் இறைபக்தியும் மிக்க நாவுக்கரசர் உழவாரப் படைநீங்காத திருக்கரத்தினர், இறைவனிடத்து இடையறாப் பேரன் புடையவர் ஆனந்த நீர்சொரியும் கண்களையுடையவர். ஞானப்பாடல்கள் நீங்காத செவ்வாயை உடையவர். சிவவேடப் பொலிவுமுகுடையவர். நாவுக்கரசர் பணி போற்றி நால்வர் காட்டிய வழியில் நாமும் செந்நெறியாம் சைவநெறி நின்று நல்வாழ்வும் நற்பேறும் பெறுவோமாக.

அப்பர் பாடல்கள் ஓர் கண்ணோட்டம்

✍ பேராசிரியர் கலாநிதி. தி. வேல்நம்பி

பீடாதிபதி

(முகாமைத்துவக்கற்றைநெறி வணிகபீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் - இலங்கை)

அப்பர் பெருமானால் அருளப்பட்ட தேவாரப் பாசுரங்கள் நான்காம். ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளில் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. இவர்தம் வரலாற்றினைச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் (பன்னிரண்டாம் திருமுறை) பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடியருளியுள்ளார். சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்துக்கு சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டர் தொகையும், நம்பியாண்டார் நம்பியருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் முதலாலாகவும் வழி நூலாகவும் அமைந்தன வென்பர். ஆயினும் இவற்றைவிட அப்பர் பெருமானின் தேவாரப் பாடல்களில் வந்துள்ள குறிப்புக்களும், அக்காலத்திலிருந்த பல கல்வெட்டுக்களும் ஆதாரமாக இருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வகையில் முக்கியம் பெறும் தேவாரப்பாசுரங்களை அருளிய அப்பரது வரலாற்றைச் சுருக்கமாக நோக்கிப்பின் அவர்தம் பாடல்களைக் கற்று நுணுக்கமாக ஆராய்வது பொருத்தமானது.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பிறந்தருளிய திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூர் என்னும் ஊரில் புகழனாருக்கும் மாதினிக்கும் மகனாகப்பிறந்தவர் அப்பர் பெருமான். திலகவதியாரின் அன்புத்தம்பி இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் மருணீக்கியார் பெற்றோரைப் பிரிந்த பின் அப்பர் பெருமான்

தன் தமக்கை திலகவதியாருடன் வாழ்ந்து வந்தவர். ஈற்றில் திலகவதியாரின் கொழுநன் கலிப்பகையார் சேனாதிபதியாய்ப் போர்க் களத்தில் உயிர்துறக்க” இந்த உயிரை அவர் உயிரோடு இசைவிப்பன் என்று திலகவதியார் துணிந்தகால “உன்பொருட்டு உயிரீந்தயான் தனித்திருக்க மாட்டேன். உமக்கு முன்னம் யானும் உயிர் நீப்பேன் என்று மொழிந்திடரில் அழுந்த திலகவதியாரும் அப்பர் பொருட்டு உயிர்வாழ எண்ணினார். நிலையில்லாத உலக இயல்பை உணர்ந்து நிலைத்த வாழ்வுதேட முயன்று பாடலிபுரம் என்னும் பதிக்குச் சென்ற போது சமணர்கள் அவரிடத்து வந்து “வீடு அறியும் நெறி இதுவே” என்று மெய்போற் பொய் சொல்லித்தம்முடன் வருமாறு அழைத்துச் சென்றனர். இந்நிலையில் சமணர்கள் அப்பருக்குத் தருமசேனர் எனப்பெயரிட்டனர். அப்பரின் மதமாற்றத்தால் துடித்த திலகவதியார் இறைவனிடம் முறையிட்டு மன்றாட இறைவன் கூலைநோயைக் கொடுத்தது அப்பரை வழிப்படுத்தச் சித்தம் கொண்டார். இவ்வண்ணம் கூலை நோயினால் பாதிக்கப் பட்ட அப்பர் திலகவதியாரைச் சேர்ந்து திருவீரட்டானைத் தலத்துக்குச் சென்று இறைவனை வேண்டினார். “கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்” எனப்பாடி நோயினின்று நீங்கினார். கூலைநோயினின்றும் நீங்கி முதல்வன் கருணைக்கடலில் மூழ்கி” இங்கு என்செயல் உற்றபிழைப்பதனால் ஏறாத பெருந்திடர் ஏறிட

நின் தங்கக் கருணைப் பெருவெள்ளம்
இடத்தகுமோ? என மொழிந்தார். இவ்வாறு
இனிய செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிய தன்மையால்
“நாவுக்கரசர்” என்று உலகு ஏழினும் நின்நாமம்
நயப்புற நன்னுக” என்று எல்லாரும் வியப்புற
ஒரு வாக்கு விண்ணிடை எழுந்தது. இவ்விதம்
அப்பர் பெருமான் திருநாவுக்கரசர் என்னும்
பெயர் பெற்றுப் பல திருப்பதிகங்களைப்
பாடலானார்.

சம்பந்தரும், அப்பரும் சமகாலத்தில்
வாழ்ந்தவர்கள், சம்பந்தர் பாலனாக
ஓடித்திரியும் பருவத்தே இறைவனைப்பாடி
வழிபட்டவர். இதனால் இவரது பாடல்களில்
குதூகல உணர்ச்சி பொங்கிக் காணப்பட்டது.
ஆனால் அப்பர்பெருமானோ சம்பந்தரைப்
போலன்றி நீண்டகாலம் (81வயது) வாழ்ந்தவர்.
இவ்வுலக வாழ்வியற்றுந் பங்களை அனுப
வித்தவர். இவருடைய பாடல்களில் சோகரசம்
ததும்பி வழிவதைக்காண முடிகின்றது. அவ்வாறு
நீண்டகாலம் வாழ்ந்து சிவத் தொண்டனைப்
புரிந்து உழவாரப் படையாளியாகிய அப்பர்
பெருமான் பல தருப்பதிகங்களையும் பாடித்
தனது 81வது வயதில் சித்திரைச் சதய நாளில்
இறையடி சேர்ந்தார். வாழுங்காலை பல
அற்புதங்களைப் புரிந்து சைவ சமயத்துக்கு
உரமூட்டியவர். இவ்வகையில் கல்லோடு கட்டிக்
கடலில் இட்டபோது தெப்பமாக மிதந்தமை,
சுண்ணாம்பறையில் உயிரோடு வாழ்ந்தமை,
நஞ்சுகலந்த உணவையுண்டும் உயிரோடு
வாழ்ந்தமை, கொடிய யானையும் கைகூப்பி
வணங்கியமை, சூலமும் விடையும் தோளில்
பொறிக்கப்பெற்றமை, விடம் தீண்டியிருந்த
மூத்த திருநாவுக்கரசை உயிர் பெறச் செய்தமை,

இறைவனிடம் படிக்காசு பெற்றமை,
திருமறைக்கதவு திறக்கப்பாடியமை, பொதிச்
சோறு பெற்றமை, திருகவையாற்றில்
திருக்கயாலயக் காட்சியைக்கண்டமை
போன்றவை அவரது அற்புதங்களுள்
குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வகையில் அப்பர்
பெருமானின் பாடல்களின் சிறப்புப்பற்றி
நோக்குவோம்.

அகவுருத்தோற்றம்

சங்கமருவிய காலத்தில் காரைக்
காலம்மையாரால் தொடக்கி வைத்த அகவுருத்
தோற்றமானது பல்லவர் காலத்தில் அப்பர்
பெருமானால் பெரிதும் வளர்த்துச் செல்லப்
பட்டது. இறைவனின் தோற்றப் பொலிவை
மனக்கண்முன் நிலை நிறுத்திப்பாடிய அப்பரின்
திறன் போற்றத்தக்கதே.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில்

குமிணர் சிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியில்

பால் வெண்ணீறும்

இனித்தமுடைய எடுத்தபொற்பாதமும்

காணப்பெற்றால்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதோ

இந்த மாநிலத்து

என்ற பாடலூடாக குனித்த புருவம்,
கொவ்வைச் செவ்வாய், பனித்தசடை,
பவளம்போல் மேனி, இனித்தமுடைய பாதம்
என்று இறைவனின் அகவுருத் தோற்றத்தை
விரித்துச் செல்கிறார் அப்பர்

கைசப்பாடல் வழுவம்

கூட்டத்தில் உணர்வை ஒன்றிப்பதற்கும்

இறையணர்வை ஏற்படுத்தவதற்கும் எனத் தன்
பாடல்களில் இசையைச் சேர்த்தார் அப்பர்.

“சலம்புவொடு தூபமறந்தறியேன் தமிழோடு

இசைபாடல்மறந்தறியேன்.....” என்ற அப்பரது

பாடல் இத்தகைய இசையின் முக்கியத்து
வத்தைக் காட்டுகின்றது.

இயற்கை வர்ணனை

அப்பர்பெருமான் இறைவனை மட்டு
மன்றி அவ்விறைவன் குடிகொண்டிருக்கும்
திருத்தலங்களின் பெருமைச் சிறப்புக்களையும்
வியந்து பாடியுள்ளார். இதனால் இவரது
பாடல்களில் இயற்கை வர்ணனை மேலோங்கி
யிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

“திரைவாய்ப் பெருங்கடல் முத்தங்

குவிப்ப முகந்து கொண்டு

நுரைவாய் நுளைச்சியர் ஓடிக்

கழுமலத்துள் ளமுந்தும்”

இதன்மூலம் பெருங்கடல் தன் அலைக்
கரங்களால் முத்துக்களைக், கொண்டு வந்து
கரையில் குவிக்கின்றது. நுளைச்சியர் அதனை
முகந்துகொண்டு சேமிக்கின்றார்கள் என்று
சித்திரிக்கின்றார்.

உறவு முறைகளைப் பாராட்டல்

இறைவன்மீது மிகுந்த நெருக்கத்தை
ஏற்படுத்தும் வகையில் பாசத்துக்கு உறை
விடமாக உறவு முறைகளைத் தன்பாடல்களில்
ஆங்காங்கு கையாள்வதைக் காணலாம்.
உதாரணமாக

“அப்பன் நீ அம்மை நீ அன்புடைய

மாமனும் மாமியும் நீ”

என்ற பாடலை இத்தகைய உறவு முறைகளுக்கு

எடுத்துக் காட்டாகக்காட்டலாம்.

தெய்வீகக் காதல் சித்திரிக்கப்படல்

நாயன்மார் தம்மைக் காதலியாகவும்
இறைவனைக்காதலனாகவும் பாவனைசெய்து
பாடியுள்ளமை பக்தியின் உச்சத்தைத் தொட்டு
நிற்கின்றது. இதனையே தெய்வீகக் காதல்
என்கின்றோம்.

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்

மூர்த்தி அவனிக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே

நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆகாரத்தைத்

தன்னை மறந்தாள், தன்நாமம் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே”.

என்ற அப்பரது பாடலானது அவரது
தெய்வீகக் காதலின் உச்சத்தைக்காட்டி
நிற்கின்றது. இது இறைவனால் உபதேசிக்கப்
பெற்ற அப்பர்பெருமான் படிப்படியாக
இறைவனை அறிந்து, ஆன்மபோதம் தேய்ந்து
தேய்ந்து இறைவன் கோவில் வாசலில்
பிச்சனாகியிருந்து மாயையும், வினையையும்
கடந்து தற்போதம் முழுவதும் போய், சீவன்
என்னும் பெயரையும் இழந்து இவ்வுடலோடு
சிவானுபவம் நுகரும் செல்வனாகிச் சிவன்
நிழலிலே இருக்கப்பெறும் அனுபவங்களைக்
குறிப்புப் பொருளாகவுடைய ஓர் அரிய பாட
லாகும்.

கழிவிருக்கும் பழமொழிப் பயன்பாடும்

தன்னை இழித்து இறைவனை உயர்த்திப்

பாடி வழிபடுவதே கழிவிரக்கமாகும். அப்பர்
பெருமான் தான் பிறந்த சைவ சமயத்தைத்
துறந்து இழிவான சமண சமயத்திற் புகுந்து
அடைந்த அழிவை நினைத்து கழிவிரக்கத்தால்
பாடியும் பாடல்களில் பழ மொழிப்
பயன்பாட்டினைக் காண முடிகின்றது.

“கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனே”

“முயல்விட்டுக் காக்கைப் பின் போனவாறே”

“அறம் இருக்க மறம் விலைக்குக்

கொண்டவாறே”

“இருட்டுஅறையில் மலடு கறந்து எய்த்தவாறே
தவமிருக்க அவம்செய்து தருக்கினேனே.

பாடலடிகள் அப்பர் பெருமானின் கழி
விரக்கப்பாங்கையும் பழமொழிப் பயன்
பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாறே
பல்வேறு உலக வழக்குகளும் அவர்
பாடல்களில் இடம் பெறத் தவறவில்லை
குறிப்பாக

“பால் தலையில் தெளித் துத் தன்
பாதங்காட்டி...”

என்ற அடியின் மூலம் தீட்டுப்பட்ட ஒருவர்
தலையில் பால்தெளித்துத் தூயவராக்குவது
உலக வழக்கு என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது.

பல்வேறு அணிகளைக்கொண்டிருத்தல்

பல விதமாக இறைவனைப் பாடி வழிபட்ட
அப்பர் பெருமானின் பாடல்களில் உவமை,
உருவகம், முரண்பாடு, தற்குறிப்பேற்றணி
போன்ற அணிகள் சிறப்பாக கையாளப்
பட்டுள்ளன.

“மழைக்கண்மாமயில் ஆலும் மகிழ்ச்சியால்

அழைக்குந் தன்னடியார்கள்...”

“கழியிடைத் தோணி போன்றேன்”

போன்ற பாடலடிகள் உவமையணி
யினையும்

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து

விருப்பெனும் வித்தை வித்தி

பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப்

பொறையெனும் நீரைப் பாச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு

தகவெனும் வேலியிட்டுச்

செம்மையுள் நிற்பராகில்

சிவகதி விளையுமன்றே”

என்ற பாடலில் உருவக அணியையும்.

“காலையிற் கதிர்செய்மேனி கங்குலிங் கறுத்த

கண்டார்

மாலையின் மதியம் சேர்ந்த மகுடத்தர் மதுவும்

பாலும்

ஆலையிற் பாலும் போல அண்ணித்திட்டரு

அடியார்க்கு என்றும்

வேலையின் அமுதர் வீழி மிழலையின்

விகிர்தனாறே”

என்ற பாடலில் முரண் அணியையும்

“கிடந்த பாம்பருகு கண்டு அரிவை பேதுறக்

கிடந்த பாம்பு அவளையோர்

மயிலென்றையுறக்

கிடந்த நீர்ச்சடை மிசைப் பிறையும்ஏங்கவே

கிடந்துதான் நகுதலைக் கெடில வாளாறே”

என்ற பாடல் தற்குறிப்பேற்றணியையும் காட்டி
நிற்கின்றது.

அர்த்தநாரீஸ்வரக் கோலத்தைப் பாவனை
செய்தல்

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும்

சக்தி

பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”
என்ற திருவருட்பயன் பாவுக்கிணங்கி
இறைவன் சக்தியோடிணைந்து செயற்படுவான்
இதனையே அப்பர் பெருமான்.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான்

மகளொடும்பாடி

போதொடு நீர் சுமந்தேத்திப் புகுவாரவர் பின்

புகுவேன்

யாதுஞ் சுவடுபடமால் ஐயாறடைகின்றபோது

காதன் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன

கண்டேன்..”

கண்டேனவர் திருப்பாதங்

கண்டறியாதன கண்டேன்.

என்ற பாடல் மூலம் இறைவனையும்
இறைவியையும் ஒன்றாகத் தரிசிக்கின்றார்.

நெஞ்சையுருக்கும் அப்பரின் பாடல்கள்

அற்புதமானவைகளாகவும், பல்வேறு விடயங்

களைச்சித்திரிப்பவைகளாகவும், இலக்கண

அமைதியுடையனவாகவும், சந்தம். யாப்பு

நிறைந்தவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

அவற்றை நாமும் பாடிப்பயன் பெறுவோமாக.

சைவம் வளர்த்த திருநாவுக்கரசு நாயனார்

பேராசிரியர் டாக்டர் வேதநாதன் M.A.Ph.D.

தலைவர் இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

சைவ உலகம் அறுபத்தி மூன்று தனியடியார்களையும் ஒன்பது தொகையடியார்களையும் நாயன்மார் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இவர்களில் நான்கு தனியடியார்கள் சமயாசாரியர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். சமயாசாரியர் என்றால் சமயத்தை வளர்த்து அதற்கெனத் தனியாக ஒருமரபை ஏற்படுத்தியவர் எனப் பொருள்படும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் என்னும் நால்வரைச் சைவ சமயத்தின் சமயாச்சாரியர் என வழங்குவர். தமிழ்ச் சைவத்தைப் பொறுத்தவரை எல்லா நாயன்மார்களுமே சைவச் சான்றோர்கள் எனக் கருதப்பட்டாலும், மேற்கூறப்பட்ட நால்வரும் தன்னிகரற்ற சைவச்சான்றோர்களாகக் கருதப்படுகின்றார்கள். இச் சைவ சமயாசாரியர்களின் தளராத உழைப்பின் காரணமாகத்தான் தமிழகத்தில் சைவம் புத்துணர்வு பெற்று தனக்கென ஒருமரபை ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

இச்சமயாசாரியர்களது காலம் எது என்பது திட்டவாட்டமாக முடிவு செய்வதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், பொதுவாக கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கும், கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று அறிஞர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள். இந் நால்வரில் திருஞானசம்பந்தரும்

திருநாவுக்கரசரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தருக்குச் சில ஆண்டுகள் முன்பு பிறந்தவர். ஆனாலும் இருவரும் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். இந்நால்வருமே சிவபெருமான் மீது பக்திச்சுவை ததும்பப் பாடியிருக்கின்றார்கள். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் சைவ சமயத்தின் பால் மக்களை ஈரப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு விளங்கின. சைவசமயாச் சாரியர்களது வாழ்க்கையைப் பற்றிப் படிப்பது தமிழ்ச் சைவத்தைப் பற்றிப் படிப்பதன் ஒரு பகுதியாகும்.

திருநாவுக்கரசரின் தேவாரத்தில் அவரின் வாழ்க்கை பற்றிய குறிப்புகள் சில உள்ளன. நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும், திருவேகாதச மாலையும் திருநாவுக்கரசரின் வாழ்வு பற்றிச் சில குறிப்புகள் தருகின்றன. ஆனால் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணமே திருநாவுக்கரசரின் வாழ்க்கை பற்றி மிகவும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

திருநாவுக்கரசரின் பிள்ளைப்பெயர் மருள்நீக்கியார். அவர் திருவாமூரிலிருந்து ஒருவேளாள குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் பிறந்தவுடன் அவரது பெற்றோர் இறந்தனர். அதனால் மருள்நீக்கியார் தன் தமக்கையின் ஆதரவில் வாழவேண்டி வந்தது. ஊழ்வினையின் பயனாக மருள்நீக்கியார் சமண

சமயத்தைச் சார்ந்தார். அங்கு அவர் தருமசேனர் என்ற பெயரில் புகழ்பெற்ற சமண ஆசிரியராக விளங்கினார். மருள்நீக்கியாரின் தமக்கையான திலகவதியார் தன் உடன்பிறந்தவன் சமண சமயத்தைச் சார்ந்ததால் மிகவும் வேதனையுற்றார். தன் தம்பியைத்திரும்பவும் சைவ சமயத்திற் சேர்க்க அருள்பாலிக்குமாறு சிவபெருமானை வேண்டியபடி விளங்கினார்.

சிவபெருமானின் திருவிளையாடல் காரணமாக மருள்நீக்கியாருக்கு மனித முயற்சியால் தீர்க்க முடியாத கூலைநோய் வந்ததது. இதனையறிந்த திலகவதியார் தன் தம்பியை சிவனை வணங்கி உய்யுமாறு அறிவுறித்தினார். மருள்நீக்கியார் சிவத்தின் பெருமையை உணர்ந்து சைவத்தை மீண்டும் தழுவினார். சிவன்மீது தெய்வீகப் பாடல்களைப் பாடினார். சைவத்திற்கு மீண்டும் போய்விட்ட திருநாவுக்கரசர் மீது கோபங்கொண்டு சமணர்கள் அவரைப் பழிவாங்க முற்பட்டனர். சமண சமயத்தவனான அரசனின் ஆதரவில் சமணர்கள் திருநாவுக்கரசருக்கு பல கொடுமைகளைச் செய்தனர். சிவனின்

கருணையால் எல்லாக் கொடுமைகளில் இருந்தும் திருநாவுக்கரசர் மீண்டார். இதனால் மனம் திருந்திய அரசன் தானே சைவனாக மாறிவிட்டான்.

திருநாவுக்கரசர் சிவனின் புகழைப் பாடிக்கொண்டு, திருத்தல யாத்திரை செய்தார். இத் தல யாத்திரையின் போது சம்பந்தரையும் அிக்கால நாயன்மார்கள் சிலரையும் திருநாவுக்கரசர் சந்தித்தார். திருநாவுக்கரசரின் தலயாத்திரை வடக்கில் காளகஸ்திமுதல் தெற்கில் இராமேஸ்வரம் வரை நீடித்தது. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற உயரிய குறிக்கோளுடன் திருநாவுக்கரசு நாயனார் வையத்துள் வாழ்ந்து காட்டியதன் காரணமாகவே அவருக்கு “ஈழத்து இராமேஸ்வரம்” என வழங்கும் புங்குநீவு பாணாவிடை சிவன் தேவஸ்தானத்தில் அவரது குருபுசை தினம் கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக நடைபெற்று இன்று (17.04.2012) நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக நடைபெறத் திருவருள் பாலித்துள்ளது.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருக்கதவு திறக்கப்பாடிய திருமறைக்காட்டுப் பதிகம்

பண் : இந்தளம்

5ம் திருமுறை

திருக்குறந்தொகை

இராகம் : மாயாமாளவகௌளை

தாளம் : ஆதி

பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்பலன் செய்மறை காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகக் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

1

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்துள் ஈசரே
மூண்ட கார்முகி லின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டுகொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மார்க்கத வின்வலி நீக்குமே.

2

அட்டமூர்த்திய தாகிய அப்பரோ
துட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

3

அரிய நான்மறையோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி விக்கவே.

4

மலையி னீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறஞ் சுங்கழ லேத்தரோ

விலையின் மாமணி வண்ண உருவரோ
தொலைவி லாக்க வந்துணை நீக்குமோ.

5

பூக்குந் தாழை புறணி யரகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் சூழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே.

6

வெந்த வெண்பொடிப் பூசம் விகிர்தரோ
அந்த மில்லி அணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே.

7

ஆறு சூடும் அணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழுகரோ
ஏறு தேறிய எம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே.

8

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ணலாதி அணிமறைக் காடரோ
திண்ணமாக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

9

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ணு ளார் வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் கணாக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

10

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்கவியல்

கொழக்கவி

(எவ்வித இப்பாடும்ன்றிக் கொடிப்படம் தம்பத்து நுனியைச் சென்றடையும்
பொருட்டு உமாபதி சீவாச்சாரியார் தல்லைநடராசப் பெருமானை
வணங்கி நின்று பாடிய பாடல்கள்)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றேயிடம்
ஒன்று மேலிடிலொன்று
ஒளிக்கும் எனினும் இருள் அடராது
உள்ளுயிர்க் குயிராய்த்
தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துள தேனுந்
திரிமலத்தே
குளிக்கும் உயிர் அருள்
கூடும்படிக் கொடி கட்டினனே.

வெண்பா

பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணேது
இருளாம் வெளியே(து) இரவே(து) அருளாளா
நீபுரவா வையமெலாம் நீஅறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற்கொடி.

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்காது உணர்வரிய தன்மையனை நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி.

அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப்பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்திப்
பேகம் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

அந்த மலமுத்திங்கு ஆன்மாவைக் காட்டியதற்கு
அந்த அறிவைஅறிவித்தங்கு இந்தறிவை
மாறாமல் மாற்றிமருவு சிவப் பேறென்னுங்
கூறாமற் கூறக் கொடி.

மகோற்சவ நவசந்தி

இடம்: தம்பம் 1

பண் : தக்கராகம்

இராகம் : காமயோதி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியுடை மார்பினர் போர்விடை

யேறிப்பூதகணம் புடைசூழக்

கொடியுடையுர் திரிந்தையங்

கொண்டு பலபல கூறி

வடிவுடை வானொருங் கண்ணுமை

பாகமாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்

கடிகமழ் மாமலரிட்டுக்

கறைமிடற்றானடி காண்போம்.

மடையில் வாளை பாய மாதரார்

குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்

சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்

உடையும் கொண்ட உருவ மென்கொலோ.

இடம்: தம்பம் 2

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

இராகம் : கேதாரகௌளை

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளியது

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்

கற்றுணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

ஆடினாய் நறு நெய்யோடு பால் தயிர்

அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலம்

நாடினாயிடமா நறுங் கொன்றை நயந்தவனே
 பாடினாய் மறையோடுபல் கீதமும்
 பல்சடைப் பனிகால் கதிர்வெண்டிங்கள்
 கூடினா யருளாய் சுருங்களம் தொல்வினையே.

இடம்: மத்தி

பண் : மேகராகப்யூங் குறிஞ்சி

இராகம் : நீலாம்பரி

நீறு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிறை
 கூறு சேர்வதோர் கோலமாய்ப்
 பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
 ஆறு சேர்சடை அண்ணலே.

ஏறியையும் வடவாலின் கீழிருந்தங்
 கீருவர்க்கிரங்கி நின்று
 நேரியநாண் மறைப்பொருளையுரைத் தொளியே
 நெறியளித்தோன் நின்ற கோவில்
 பாரியையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும்
 பயின்றோது மோசை கேட்டு
 வேரிமலி பொழிர்கிள்ளை வேதங்கள்
 பொருள் சொல்லும் மிழலையாமே.

இடம்: கிழக்கு

பண் : காந்தாரம்

தேவன் : இந்திரன்

இராகம் : நவரோஸ்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது
 மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
 சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
 தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
 செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

இடம்: தென்கிழக்கு

பண் : கொல்லி தேவன்: அக்கினி

இராகம் : நவரோஸ்

மானினேர் விழி மாதராய் வழுதிக்கு மாபெரும் தேவிகேள்
 பானல் வாயொரு பாலனீங்கிவ - எனன்று நீபரி வெய்திடேல்
 ஆனை மாயமலை யாதியாய - இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
 ஈனர்கட் கெளியேன னேல்திரு - ஆலவாயரன் நிற்கவே.

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே.

இடம்: தெற்கு

பண் : கௌசிகம்

தேவன்: யமன்

இராகம் : யைரவி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

குற்ற நீ குணங்கள்னீ கூடலால வாயிலாய்
சுற்ற நீ பிரானு நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதி நீ
கற்றநூற் கருத்து நீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்று நீ புகழ்ந்து முன்னுரைப்பதென் முகம்மனே.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
கூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

இடம்: தென்மேற்கு

பண் : நீட்டபாடை

தேவன்: நிருதி

இராகம் : நாட்டை

அங்கமும் வேதமும் ஒது நாவர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாட வீதி
மருகல் நிலாவிய மைந்த சொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
சீர்கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
கணபதி ஈச்சரங் காமுறவே.

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலை முழுவதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

இடம்: மேற்கு பண் : சீகாமரம் தேவன்: வருணன் இராகம் : நாதநாமகிரியை

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண் காட்டிலுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர் மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

இடம்: வடமேற்கு பண் : தக்கேசி தேவன்: வாயு இராகம் : காம்போதி

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது

பொன்னும் மெய்ப் பொருளும் தருவானை
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை
பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானை
பிழை எலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையன் என்றறி ஒண்ணா
எம்மானை எளிவந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயல்பழனத் தணி
ஆருரானை மறக்கலும்மாமே.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

பொடி கொளுருவர் புவியினதளர்
புரிநூல் திகழ் மார்பில்
கடிகொள்கொன்றை கலந்த நீற்றர்
கறைசேர் கண்டத்தர்
இடிய குரலாலிரியு மடங்கல்
தொடங்கு முனைச்சாரல்
கடிய விடைமேற் கொடியொன்
றுடையார் கயிலை மலையாரே.

இடம்: வடக்கு பண்: தக்கராகம் தேவன்: குபேரன் இராகம் : காம்போதி
திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

அரைகெழு கோவணவாடையின் மேலோர்
ஆடரவ மசைத்தையும்
புரைகெழு வெண்டலை யேந்திப்
போர் விடையேறிப் புகழ்
வரைகெழு மங்கையதாக மோர்பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்
விரை கமழ மாமலர் தூவி விரிசடை
யானடி சேர்வோம்.

துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
சுடர்சடைச் சுற்றி முடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சுழி
வாரிடமும் பலி தேர்வர்
அணிவளர் கோல மெலாஞ் செய்து பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறை கின்ற
மணிவளர் கண்ட ரோமங் கையைவாட
மயல்செய்வதோ இவர் மாண்பே.

இடம்: வடகிழக்கு பண் : சாலாபணி(பதிப்பண் சாதாரி) தேவன்: ஈசானன்
இராகம் : பந்துவராளி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது

மருந்தவை மந்திரம் மறுமைநல்
நெறி அவை மற்று மெல்லாம்
அருந்துயர் கெடும் அவர் நாமமே
சிந்தை செய்நல் நெஞ்சமே
பொருந்து தன் புறவினிற் கொன்றைபொன்
சொரி தரத்துன்று பைப்பூன்
செருந்தி செம்பொன்மலர் திருநெல்வே
லிஉறை செல்வர் தாமே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளியது

தலையே நீ வணங்காய்
தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலிதேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்.

புங்குதீவு - பாணாவிலைப்பதி
ஸ்ரீ பர்வத வர்த்தனி அம்பாள் சமேத
இராமலிங்கேஸ்வரர் திருவஞ்சல்

காப்பு

பொன்னிலங்கு ஈழத்து ராமேஸ் வரப்
 பூங்குடியின் பாணாவிலைத் தலத்தில் மேவும்
 அன்னைபர்வ தவர்த்தனி ஸமேத ராகி
 அன்னார்இ ராமலிங்கேஸ் வரம் கிழந்தே
 கன்னல்தமிழ்த் திருவஞ்சல் தனிலே வைதி
 களித்தாட ஊஞ்சலிசை பாடி ஏத்த
 வன்னமருப் பழகனான வாரணனின்
 வளந்திகழும் செஞ்சரணம் காப்ப தாமே.

நூல்

வேதநாற் பவளத்தூண் விளங்க நாட்டி
 விரிந்தசிவா கமவயிர விட்டம் பூட்டி
 நாதமாம் கலைஞானக் கயிறு மாட்டி
 நளினஓங் காரமெனும் பீடம் தேக்கு
 மாதவளாம் பர்வதவர்த் தனியா ளோடு
 மருவதமிழ்த் திருவஞ்சல் தனிலே வைகி
 ஈதல்திறை பூங்குடியின் பாணா விடை
 இராமலிங்கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

அன்பொழுகும் கால்நிறுத்தி ஆத்ம ஜீவன்
 ஐந்துபுலன் விட்டமதை ஒன்றாய்ச் சேர்த்தே
 இன்புறநாற் றரணவடம் இழுத்தே மாட்டி
 இணைந்ததிரு வருளென்ற பீடம் தேக்கி

என்புருகப் பேரின்ப முத்தி யுஞ்சல்
எழிலாக ஜீவனவன் ஆடருள் செய்
இன்பதியாம் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

பணியரவு மதிச்சடையின் குஞ்சி ஆடப்
பால்வெண்ணீர் றழகினொடு நுதலு மாட
குனிவுதவழ் புருவச்செவ் விதழ்க ளாடக்
குமிழ்திதழின் நகையழகு கொஞ்சி ஆடப்
புனையுருண் டலங்களுடன் தோடும்ஆடப்
புலித்தோலின் உரியாடல் பூணூல் ஆட
இனியபதி பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

பரைவர்வ தவர்த்தனி மருவி ஆடப்
பாம்பினா பரணங்கள் சுழன்றே ஆட
வரைகடந்த அருள்நல்கும் வரதமாட
வரும் அடியர் பயம் தீர்க்கும் அபயமாட
நிரைநிரையாய் நின்வாசல் நிற்கும் பக்தர்
நித்திலஞ்சேர் ஆனந்த விழிநீ ராட
இரைகடல்கூழ் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

துலங்கரத் துடியதுவும் ஒலித்தே ஆடத்
தீப்பிழம்பின் ஆனந்தஜோதி கரத்திலாட
கலங்குவிழி மானாட மழுவும் ஆடத்
காதல்மிகு பர்வதவர்த் தனியா ளாடத்
தலங்கரையின் கடலாட அலைக ளாடத்
தந்தமுகத் தையனவன் கூத்து மாட
இலங்குபதி பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

பனகவணிக் கபாலவட மாலை ஆடப்
பர்வதவர்த்த தனியாளும் மருவி ஆடக்
கனகவட அக்கமணி வடமு மாடக்
கண்டமதில் நீலகண்டம் மிளிர்ந்தே ஆட
சனகசனந் தளர்நால்வர் பாடி ஆட
சாரங்கன் பிரம்மனோடு தேவர் ஆட
இனமலர்கூழ் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

ஞாயிறுதிங் கள்அக்கிக் கண்க ளாட
ஞானியர் போற்றுசெவ்வாய் முறுவல் ஆட
தோயுசம்பு தன்கழுத்தில் வியாழன் ஆட
திருப்பாத வெள்ளிச்சிலம்புமாட
ஆலவிடை தனிலேற ஆச னிக்கும்
அம்மைபர்வ தவர்த்தனி அருளை அள்ளி
ஈயுதலப் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

மண்சுமந்த பிட்டுண்ட களைப்பும் தீர
மன்னர்அன் றடித்தஅடி வலியும் மாறக்
கண்ணெழுந்த குருதிசொரி நோவும் ஆறக்
கண்ணப்பன் கால்பட்ட தழும்பும் மாறக்
பண்சுமந்த சுந்தரர்சொற் பித்தம் நீங்கப்
பரவைக்குத் தூதுசென்ற பாதம் தாங்க
அண்ணலருள் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

தென்னிலங்கை வேந்தனவன் இராவணேசன்
தினவெடுத்த தோள்களினால் மலையைத் தூக்க
சென்னியிற்கால் விரலூன்றிச் செருக்கும் தீர்த்துச்
செவியார வீணையிசை கேட்டாய் தேவா!

மன்னிடுமண் டோதரிக்கு மகிழ்ந் தேயருள்
மல்கிய ராமலிங்கேஸ் வரனும் நீயே!
இன்னிசைகூழ் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங்கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

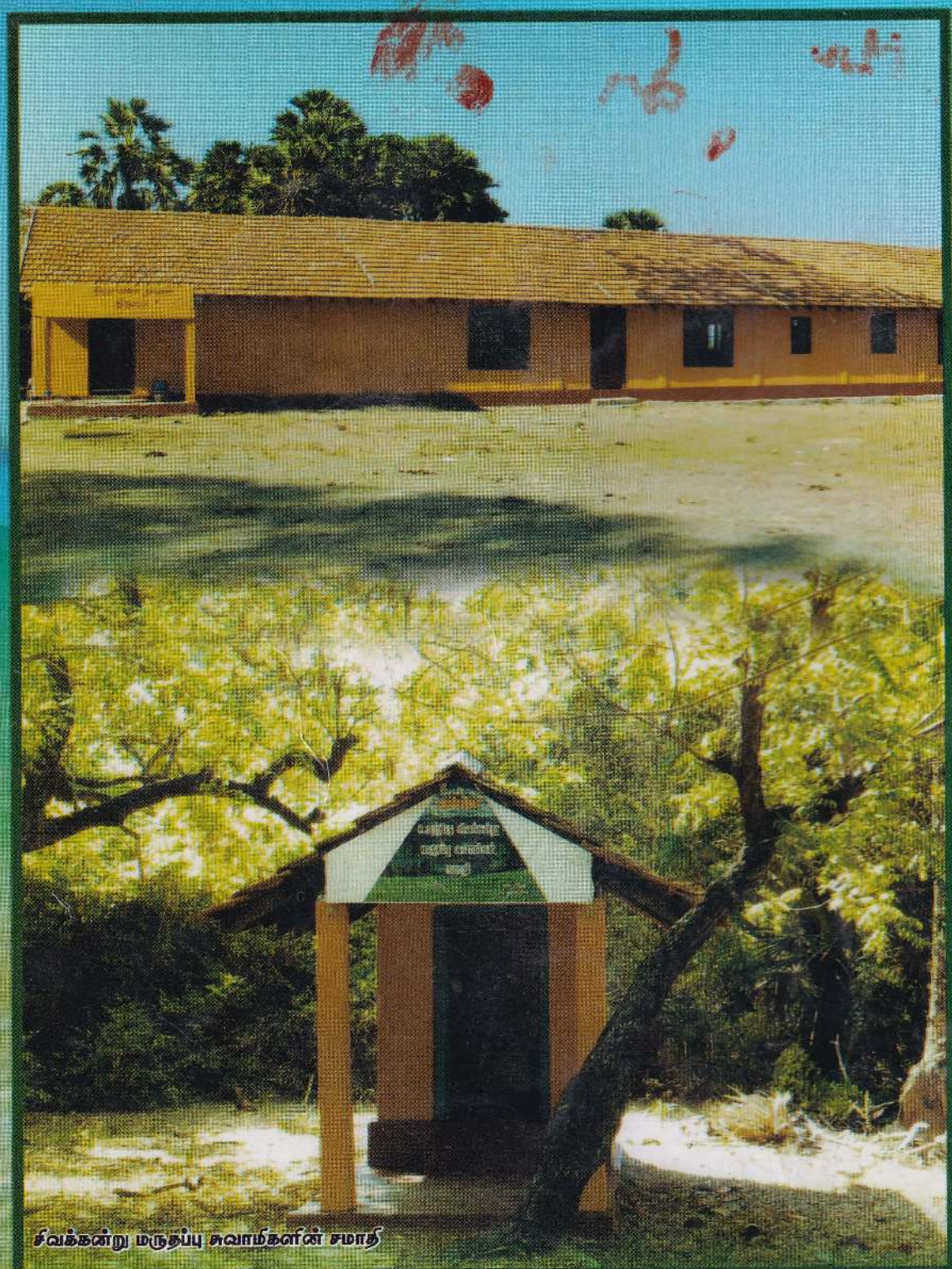
சங்கரனே சாம்பசிவா ஆடர் ஊஞ்சல்
சாரங்கன் மைத்துனரே ஆடர் ஊஞ்சல்
துங்கமுகன் தந்தையேநீர் ஆடர் ஊஞ்சல்
தோகைவேலன் சீடரேநீர் ஆடர் ஊஞ்சல்
திங்களணி வேணியரே ஆடர் ஊஞ்சல்
திருக்கைலா சத்துறைவோய் ஆடர் ஊஞ்சல்
இங்கிதம் சோர் பூங்குடியின் பாணாவிடை
இராமலிங் கேஸ்வரரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

வாழி

மறையோடும் வானவரும் மாரி வாழி!
மாதுபர்வ தவர்த்தனி அம்மை வாழி!
குறையேதும் இல்லாத செங்கோல் வாழி!
கவலயத்தில் மாதரவர் கற்பும் வாழி!
நிறைவெல்லாம் நீயுழி வாழி! வாழி!
நெஞ்சமதில் இறைபக்தி பொங்க வாழி!
இறையருட்பூங் குடிப்பாணா விடையும் வாழி!
இராமலிங் கேஸ்வரரும் வாழி! வாழி!

முற்றும்

சுவக்கன்று மருதம்பு அவாங்களின் சமாத

தேவ் Printres, Jaffna.